

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Gấp rút hình thành một Liên minh Dân tộc !!!

Là người Việt Nam trong lẫn ngoài nước không ai không biết Tổ quốc Việt Nam của chúng ta đang suy vong, nghĩa là suy yếu và đi đến diệt vong vì hai kẻ thù: nội thù và ngoại thù.

Nội thù là chính đảng Cộng sản Việt Nam, nhất là Bộ Chính trị và Trung ương đảng, những kẻ đã và đang ngang nhiên tước đoạt mọi nhân quyền và dân quyền của Đồng bào, mọi quyền tự chủ và tự quyết của Dân tộc suốt hơn 70 năm qua. Chúng tự tung tự tác trên đủ mọi phương diện.

Trên phương diện chính trị, chúng đã thiết lập một chế độ độc tài và toàn trị kiểu Stalin, thầy của chúng. Qua Hiến pháp và trên thực tế, đảng Việt Cộng tự cho mình là lực lượng duy nhất lãnh đạo đất nước, cai trị xã hội, không chấp nhận tranh quyền với bất cứ chính đảng nào khác, chẳng quan tâm đến tiếng nói của bất cứ công dân nào ngoài đảng. Cá nhân và tổ chức nào đứng lên đòi thiết lập một thể chế đa nguyên đa đảng, dân chủ văn minh thì liền bị trấn áp tàn nhẫn. Hậu quả là bầu khí chính trị trong đất nước trở nên nghẹt thở, nhân dân bị đối xử như thần dân nô lệ chứ không phải như những con người, nhiều đường lối sai lầm được thần nhiên hoạch định mà bất chấp hiệu quả lẫn hậu quả và chẳng lo phải chịu trách nhiệm, bởi lẽ không có sự phê phán và kiểm soát độc lập nào. Đất nước do đó rơi vào các cơn khủng hoảng đủ loại.

Trên phương diện kinh tế, chúng đã đưa ra nhiều chính sách lỗi thời, nếu không muốn nói là nực cười phi lý, như kinh tế thị trường "theo định hướng xã hội chủ nghĩa" với các công ty, tập đoàn quốc doanh làm chủ đạo, và coi nhà nước là sở hữu chủ mọi đất đai tài nguyên. Thực tế, đó là nền kinh tế tư bản hoang dã, chỉ tạo cơ hội cho người của đảng làm giàu, tham nhũng và phá hoại, tận khai thác đất nước và tận bóc lột nhân dân. Hậu quả là tài nguyên quốc gia ngày càng cạn kiệt: rừng hết, mỏ sạch; môi trường sinh thái ngày càng ô nhiễm: biển chết, sông tàn (bằng chứng thể thảm nhất là vụ Formosa Vũng Áng), kinh tế quốc gia và giá trị đồng tiền càng lúc càng đi xuống, mức độ lạm phát và nỗi khổ dân sinh càng lúc càng lên cao, nguy cơ vỡ công nợ và rỗng công kho đang đến gần. Nhà nước thường xuyên đi vay nợ mới để trả nợ cũ. Gần 30 triệu tiền nợ đang đè lên vai mỗi người dân từ già đến trẻ. Hàng chục triệu dân oan mất đất mất nhà, mất nghề mất nghiệp đang khiếu kiện trong vô vọng và đang rên siết trong tuyệt vọng.

Trên phương diện xã hội, đám nội thù ấy đã áp dụng những phương cách điều hành đất nước và quản lý con người hết sức bất nhân và thâm độc, do tâm lý thường trực lo sợ bị dân ra tay tước quyền, bởi lẽ chúng đã cướp quyền từ tay dân. Đảng CS dùng bạo lực và gian dối để đối xử với mọi tầng lớp đồng bào, mọi tổ chức xã hội dân sự; biến nhà nước, quốc hội, tòa án, báo chí thành tay sai mù quáng và ngoan ngoãn (dù nhiều thành viên trong đó không phải là không có trí tuệ, nhận thức); biến công an, quân đội và mặt trận thành công cụ vô tâm và tàn nhẫn, chỉ biết theo mệnh lệnh chứ không theo luật pháp, lại càng không theo tiếng lương tâm, chỉ biết còn đảng còn mình, nghĩa là còn đảng còn lợi; biến những ai đòi sự thật và công lý, nhân quyền và tự do, độc lập Tổ quốc và toàn vẹn lãnh thổ, thành kẻ thù phải trấn áp khốc liệt: sách nhiễu cuộc sống, bao vây kinh tế, hăm dọa thân nhân, quản chế tại gia, tống vào tù ngục và nếu cần thì thủ tiêu sinh mạng. Hậu quả là Đồng bào sống nơm nớp lo âu, thấy tương lai mịt mờ đen tối; vô số công dân chỉ muốn đi qua nước ngoài sinh sống cho yên phận. Thậm chí cả những doanh nhân giàu có và đảng viên cao cấp cũng tính con đường bay ra ngoại quốc để an hưởng gia tài họ đã bóc lột từ đất nước và đồng bào, vì ở lại trong một chế độ không còn luật pháp như hiện nay, tiền bạc và sinh mạng của họ cũng bị đe dọa.

Trên phương diện văn hóa, Việt cộng từ thời Hồ Chí Minh đã quyết tâm xây dựng một thứ "đạo đức cách mạng" với hai nguyên tắc: cứu cánh biện minh cho phương tiện và những gì có lợi cho đảng đều tốt lành, nghĩa là một nền luân lý không nhằm hướng thượng con người mà chỉ nhằm củng cố Cộng đảng. Đảng tự nhận là đạo đức văn minh. Chúng muốn biến giới trí thức dân sự lẫn tôn giáo thành đám tay sai, thành những dư luận viên cao cấp, những phản biện gia trung thành, biến các giáo hội thành loa tuyên truyền, đồ trang sức, mất hết khả năng đề kháng, biến mọi hình thức văn hóa nghệ thuật và nền giáo dục thành phương tiện phục vụ chế độ và lò để ra những tâm hồn nô lệ bạc nhược. Hậu quả là văn hóa dân tộc ngày càng suy đồi, đạo đức truyền thống ngày càng tiêu biến, giếng mối xã hội ngày càng tan vỡ (nhất là từ sau cuộc Cải cách Ruộng đất). Bạo hành và lường gạt tràn lan khắp nơi, con người giành giật nhau mà sống, theo gương giới thượng tầng lãnh đạo và các cơ quan công quyền vốn ngày đêm chỉ nghĩ đến chuyện đàn áp và bóc lột.

Trên phương diện ngoại giao, chúng bảo thủ quan niệm phân thế giới làm hai: tư bản dân chủ là kẻ thù và cộng sản độc tài là bạn hữu. Chúng bang giao với thế giới văn minh Âu Mỹ không ngoài mục đích kiếm lợi về kinh tế thương mại chứ không phải học hỏi các giá trị dân chủ nhân văn. Chúng tham gia các định chế nhân quyền của hoàn vũ nhưng là để lấp liếm sự đàn áp nhân quyền ở nội quốc. Chúng còn muốn lừa gạt cả Vatican và các tổ chức lãnh đạo tôn giáo cao cấp trên thế giới để dễ bề thao túng các Giáo hội bản địa. Chính vì lẽ đó, cộng với các thất bại nói trên, VN chẳng hề được quốc tế thực sự hợp tác và tôn trọng. Nhưng đảng CSVN lại đặc biệt gắn bó với đảng CS Trung quốc với nhiều lý do: vì dây ràng buộc ý thức hệ, vì mối đe dọa về nội chính đảng, vì món nợ chiến phí và kinh tế, vì những cam kết về an ninh quốc phòng, trong một thái độ thần phục đề hèn quy lụy. Chưa có đảng CS nào trên thế giới và trong lịch sử lại lệ thuộc đàn anh (Nga rồi Tàu) với tâm thức nô lệ như đảng CSVN. Và ngoại thù chính là đảng Cộng sản Trung Quốc đó, những kẻ từ hơn 70 năm nay luôn coi đảng CSVN như chư hầu, luôn muốn biến nước Việt Nam thành thuộc quốc, theo truyền thống và náo trạng xâm lăng muôn thuở của Đại Hán, luôn tìm mọi cách xâm nhập quốc gia Việt Nam trên mọi địa hạt.

Quả thế, CSTQ đang khuyếch trương nền chính trị Việt Nam, điều khiển đảng CSVN như con rối, nhân sự lãnh đạo cao cấp của Ba Đình đều phải được sự chuẩn nhận của Trung Nam Hải, quan chức cao cấp nào của Hà Nội cũng đều tỏ ra hữu hảo với Bắc Kinh. CSTQ đang lũng đoạn nền kinh tế thương mại Việt Nam với những công trình xây dựng cơ bản lạc hậu, ít

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ *Gấp rút hình thành một liên minh Dân tộc !!!*
- Trg 03** ➤ *Tuyên cáo về ô nhiễm môi trường và cuộc đấu tranh đòi...
-Hội đồng Liên kết QN-HN.*
- Trg 04** ➤ *Bản tin báo chí về Giải Nhân quyền Việt Nam năm 2016.
-Mạng lưới Nhân quyền VN.*
- Trg 06** ➤ *Các tôn giáo cứu trợ Đồng bào nạn nhân lũ lụt miền Trung
-HĐGMVN - Tăng đoàn PGTN*
- Trg 07** ➤ *CSVN sang Vatican ăn vạ hay chơi bài ba lá?
-Bs Nguyễn Tiến Cảnh.*
- Trg 09** ➤ *Lịch sử không có chữ “nếu”.
-Song Chi.*
- Trg 10** ➤ *Bác ơi sống dậy mà coi chúng.
-Phạm Trần.*
- Trg 13** ➤ *Cái lòng “nhốt quyền lực” của Nguyễn Phú Trọng định...
-Lê Vinh.*
- Trg 14** ➤ *Nghịch lý tại Việt Nam.
-Nguyễn Đăng Quang.*
- Trg 15** ➤ *Có phải trên 3.5 triệu đảng viên CSVN đều quy hàng Tàu...
-Nguyễn Thạch.*
- Trg 16** ➤ *Nói với các cháu công an, an ninh và quân đội địa phương.
-Bs Hồ Hải.*
- Trg 18** ➤ *Bầu Tổng thống Mỹ và Phong trào Dân chủ Việt Nam.
-Nguyễn Tường Thụy.*
- Trg 19** ➤ *Thảm họa Formosa và thảm họa BP: so sánh để học kinh...
-Phan Quốc Cường.*
- Trg 21** ➤ *Nếu Formosa hủy hoại môi trường biển tại Mỹ, chính...
-Trần Phong Vũ..*
- Trg 24** ➤ *Biểu tình là cho cả miền Trung và cả đất nước, tương lai.
-Lm Trần Đình Lai.*
- Trg 26** ➤ *Khi chính quyền Cộng sản làm từ thiện.
-Bùi Tín.*
- Trg 27** ➤ *Quyền tự do của Phan Anh.
-Ngô Nhân Dụng.*
- Trg 28** ➤ *Người dân xã Thạch Hạ phẫn nộ vì không được đền bù thảm...
-CTV Dân Làm Báo.*
- Trg 29** ➤ *Dân oan Thủ Thiêm biểu tình trước VP chính phủ, thủ tướng...
-Dân Oan Thủ Thiêm.*
- Trg 31** ➤ *Những tiếng súng phản ứng trong thời bình.
-Hòa Ái, RFA.*

hiệu quả và gây ô nhiễm, với những sản phẩm rẻ tiền nhưng kém phẩm chất và đầy độc hại, với những chiêu trò doanh thương giết chết dần dần các doanh nghiệp của người Việt; đang hiện diện trên đất nước Việt Nam ở nhiều nơi, lập thôn làng phố thị với mưu đồ dần dần đồng hóa nòi giống Lạc Việt, nhất là tại những vị trí chiến lược, quốc phòng trải dài từ nam chí bắc, từ đông sang tây, để ếm quân tại đó dưới dạng công nhân xây dựng. CSTQ đang dần dần chiếm lĩnh Đông Hải, chặn đường tiến ra biển của Dân tộc và chặn nguồn thực phẩm biển của Đồng bào; đang vây chặt Việt Nam với hai tiền đồn phía đông mà chúng đã cướp lấy, với hai quốc gia chư hầu phía Tây mà chúng đã thu phục, để từng bước tiến hành các giai đoạn thôn tính mà những tên bán nước như Phạm Văn Đồng, Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười đã phải ưng thuận năm nào tại Thành Đô. Rõ ràng nguy cơ mất tổ quốc, diệt nòi giống đang đến. Dân tộc như con ếch bị luộc trong nồi nước đang sôi lên dần mà vẫn vô tư.

Đứng trước những hiểm họa nói trên từ hai kẻ thù của Dân tộc như thế, tất cả những người Việt Nam yêu nước hôm nay không thể cứ cam chịu ngồi yên để “Đảng và Nhà nước lo” được nữa, không thể cứ hy vọng hão là đảng sẽ tự sửa sai, tự đổi mới để canh tân đất nước, hoàn thiện xã hội, cũng như cứ mù quáng tin tưởng là kẻ nội thù sẽ sẽ cùng Dân tộc đứng lên chống kẻ ngoại thù! Đồng đảng và đồ đệ của Hồ Chí Minh chưa bao giờ có ý thức quốc gia đất nước cả. Vụ bao che Formosa và đàn áp những ai phản đối Formosa hiện thời là bằng chứng quá rõ rệt!

Tất cả đồng bào hãy vượt thắng mọi e dè, sợ hãi và hãy dũng cảm đứng lên. Tất cả các lực lượng tiến bộ, cụ thể là các tổ chức xã hội dân sự độc lập (trong đó có cả những Giáo hội) hãy cùng nhau gác lại những dị biệt, bỏ qua những thành kiến, để hợp sức hình thành một Liên minh Dân tộc rộng rãi, với mục tiêu trước mắt là thoát cộng và thoát Trung. Cả hai phái cùng tiến hành đồng thời.

Các cộng đoàn tôn giáo hãy vận dụng sức mạnh tinh thần vốn nằm nơi cơ cấu của Giáo hội mình, các xã hội dân sự độc lập hãy phát triển khả năng tổ chức của mình, các bạn trẻ –vốn sẽ thừa hưởng tương lai– hãy đem tất cả bầu nhiệt huyết và óc sáng kiến của mình... Tất cả nhằm khơi dậy quần chúng để hướng dẫn họ xuống đường biểu tình đồng đạo, trong trật tự và bất bạo động.

Những người có lương tri hiện đang công tác trong bộ máy công quyền, kể cả hai lực lượng quân đội và công an, hãy cùng đứng về phía dân tộc, chứ đừng đứng về phía giai cấp cầm quyền trong đảng Cộng sản, bởi vì phần lớn trong số họ nay đã phản bội dân tộc. Theo quy luật tất yếu và theo xu thế thời đại, Đảng có thể mất, nhưng nếu Dân tộc còn thì các anh chị và gia đình vẫn còn.

Theo một đề nghị mới đưa ra trên mạng, hãy xây dựng lực lượng toàn dân theo mô hình kim tự tháp. Bí mật lập một tổ bạn 10 người, không cần danh sách. Mỗi người trong tổ bung ra các địa phương khác, lập thêm tổ 10 người. Cứ thế mà tiếp tục. Sau một thời gian, chỉ cần thông báo biểu tình là cả nước sẽ vùng lên. Nghĩa là trong mô hình kim tự tháp này, viên đá đầu tiên không phải nằm dưới chân, mà nằm trên đỉnh. Người có lòng tự nguyện làm viên đá đầu tiên sẽ tập hợp độ 10 người cùng chí hướng. Thí dụ một linh mục, đại đức, một thầy giáo, nhà dân chủ, một công nhân, sinh viên, một blogger, facebooker... sinh hoạt với một nhóm độ 10 người. Bước kế tiếp, mỗi người trong nhóm trở thành viên đá đầu tiên của một nhóm khác.

Xây dựng kim tự tháp trong bí mật là an toàn nhất. Không cần danh xưng tổ chức, hồ sơ lý lịch cũng chẳng cần lãnh tụ. Mỗi người là một chiến sĩ yêu nước vô danh. Khó có nội tuyến vì mỗi nhóm thân nhau, tin nhau. Nếu bị phản chỉ bẻ 1 cell nhỏ, không ngăn được sự phát triển. Không cần huấn luyện, chỉ cần khắc cốt ghi tâm là cố gắng phát triển sức mạnh toàn dân. Chờ ngày cả nước vùng lên tổng biểu tình, đồng thời toàn quốc tổng đình công bãi thị, để dồn VC đến chỗ trao lại quyền cho toàn dân. Các dân tộc Đông Âu đã lật đổ được CS cũng từng làm như thế. **BBT**

Cháy nhà lòì mặt Chuột (Babui-Danchimviet.info)

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI-HẢI NGOẠI VIỆT NAM

TUYÊN CÁO

về ô nhiễm môi trường và cuộc đấu tranh đòi công lý của Đồng bào các tỉnh miền Trung Việt Nam

Việt Nam và Hải Ngoại 01-11-2016

Xét rằng:

1- Vụ ô nhiễm môi trường và cá chết hàng loạt ở các tỉnh miền Trung từ đầu tháng 4, 2016 là thảm họa vô cùng to lớn gây ảnh hưởng nghiêm trọng lâu dài cho đất nước và dân tộc Việt.

2- Nguyên nhân thảm họa đã được xác định là do công ty Formosa xả chất độc ra biển và họ đã chấp nhận bồi thường 500 triệu mỹ kim, một con số thật không đáng kể so với những tàn phá to lớn đối với môi sinh và tác hại khủng khiếp cho con người.

3- Trong lúc đó nhà cầm quyền CSVN tỏ ra hoàn toàn thiếu trách nhiệm, thiếu khả năng và thiện chí giải quyết theo tinh thần luật pháp quốc tế về môi sinh được tóm lược như sau (theo Tuyên bố về “chủ quyền vĩnh cửu đối với tài nguyên thiên nhiên” của Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc năm 1962): “*Quyền được sống trong môi trường trong lành là nguyên tắc trụ cột, là quyền tự nhiên của con người, được Cộng đồng quốc tế ghi nhận.... Đó là quyền được sống với chất lượng cho phép, được đảm bảo về mặt vệ sinh, được hài hòa với tự nhiên..., được sống trong một vùng không bị ô nhiễm, không bị suy thoái*”.

4- Đồng bào và Giáo dân miền Trung đã hành xử đúng tinh thần của các Công ước quốc tế về môi trường, về quyền được sống và được bảo vệ trong môi trường an lành như nói trên. Nhưng nhà cầm quyền CSVN hoàn toàn bất chấp nghĩa vụ đạo lý cũng như luật pháp quốc tế, đã nhẫn tâm thẳng tay ngăn cản, đe dọa, đàn áp, vu cáo những ngư dân nộp đơn khiếu kiện Formosa cùng với các Lãnh đạo Tinh thần giúp đỡ hướng dẫn họ, gần đây lại còn bác bỏ đơn kiện của họ.

5- Chẳng những vậy, cộng với mưa bão thiên nhiên, nhà cầm

quyền đã vô trách nhiệm xả lũ đập thủy điện Hố Hô, huyện Hương Khê, tỉnh Hà Tĩnh, khiến cho hàng trăm ngàn đồng bào gặp cảnh khốn cùng, hàng chục người dân vong mạng.

6- Ngoài ra, nhà cầm quyền vẫn tiếp tục bắt bớ giam cầm, bao vây kinh tế gia đình những nhà tranh đấu cho các dân quyền và nhân quyền căn bản, trong đó có quyền được sống trong môi trường sạch và được đối xử theo công lý.

Trước hoàn cảnh bi đát đó, Hội đồng Liên kết Quốc nội và Hải ngoại Việt Nam long trọng tuyên cáo:

1- Hoàn toàn ủng hộ những hành động chính đáng (như biểu tình, khởi kiện) nhằm thực hiện quyền về môi trường và quyền được bồi thường xứng đáng những thiệt hại do thảm họa sinh thái gây ra.

2- Mạnh mẽ lên án công ty Formosa và mọi tập đoàn, cá nhân liên hệ đã gây ra thảm họa ô nhiễm nghiêm trọng tại miền Trung và ở nhiều nơi khác. Đòi hỏi họ phải bồi hoàn thỏa đáng và bị xử lý hình sự theo đúng luật pháp quốc tế.

3- Cực lực phản đối nhà cầm quyền CSVN đã không giải quyết theo đạo đức con người và luật pháp quốc tế, ngược lại còn đàn áp đồng bào thực hiện quyền của mình và bắt giam những ai lên tiếng cho quyền này. Đòi hỏi trả tự do ngay lập tức cho bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (tức blogger Mẹ Nấm) và những nhà tranh đấu cho nhân quyền lẫn dân quyền khác.

4- Khẩn thiết kêu gọi đồng bào trong và ngoài nước tích cực hỗ trợ nhân đạo và giúp đỡ pháp lý trong vụ thảm họa môi trường và vụ kiện đòi công lý tại các tỉnh miền Trung.

5- Thỉnh cầu các quốc gia, các tổ chức nhân đạo, Tòa án Hình sự Quốc tế (ICC) giúp đỡ đồng bào miền Trung nói riêng, dân tộc Việt

Nam nói chung được hưởng các nhân quyền căn bản, được phục hồi đời sống bình thường và được bồi hoàn xứng đáng.

Làm tại Việt Nam và Hải Ngoại ngày 1 tháng 11 năm 2016.

TM. Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam

Cố vấn: Linh mục Nguyễn Văn Lý (Việt Nam) – Hòa thượng Thích Minh Tuyên (Hải Ngoại).

Các Đồng Chủ tịch trong quốc nội (cũng là Đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn): HT. Thích Không Tánh (Phật Giáo), LM. Phan Văn Lợi (Công Giáo), CTS. Hứa Phi (Cao Đài Chơn Truyền), Nhân sĩ Lê Văn Sóc (PGHH Thuận Túy), MS. Nguyễn Hoàng Hoa (Tin Lành).

Các Đồng Chủ tịch tại hải ngoại:

- BS. Võ Đình Hữu, Chủ tịch HĐĐB Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ.

- BS. Đỗ Văn Hội, Chủ tịch HĐCH Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ.

- Nhân sĩ Lưu Văn Tươi, Chủ tịch HĐGS Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ.

- Nhân sĩ Nguyễn Văn Tánh, Chủ tịch UB Diễn hành Văn hóa Quốc tế, Cố vấn CĐNVQGLBHK.

- Nhà Biên khảo Phạm Trần Anh, CT Diên Hồng Thời Đại.

- Phó Trị sự Trần Viết Hùng, TTK Liên hiệp Hội thánh Em và Tin đồ Cao Đài Tòa thánh Tây Ninh Hải ngoại.

- Nhân sĩ Cao Xuân Khải, PCT Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị Tôn giáo Việt Nam.

- Nhân sĩ Trần Văn Đông, Ban Kiểm soát Liên hội Người Việt Canada (Nguyên TTK).

- Nhân sĩ Trần Ngọc Bình (Ban Yểm trợ Truyền thông Khó 8406).

- BS Hoàng Thị Mỹ Lâm, CT Liên hội Người Việt Tỵ nạn Cộng hòa Liên bang Đức.

Email: LienlacQnHn@gmail.com

Website: LienketQnHn.org.

MẠNG LƯỚI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM BẢN TIN BÁO CHÍ GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2016

—Little Saigon, California, USA 13-11-2016—

Trong cuộc gặp gỡ giới truyền thông vào ngày 13 tháng 11, Mạng lưới Nhân quyền Việt Nam cho biết Giải Nhân quyền Việt Nam năm 2016 được trao cho LS Võ An Đôn, Mạng lưới Blogger Việt Nam, và hai nhà đấu tranh cho dân oan Trần Ngọc Anh và Cấn Thị Thêu. Họ được tuyển chọn từ danh sách 22 đơn đề cử từ Việt Nam và hải ngoại.

Được thành lập từ năm 2002, Giải Nhân quyền Việt Nam được trao hàng năm cho 36 cá nhân và 2 tổ chức đã có những đóng góp xuất sắc và có nhiều ảnh hưởng đến các phong trào đấu tranh cho công lý và nhân quyền tại Việt Nam. Giải Nhân quyền VN còn là một cơ hội để người Việt ở hải ngoại bày tỏ tình liên đới với những kẻ dân thân vào cuộc chiến đấu không ngơi nghỉ vì những quyền căn bản cho nhân dân Việt Nam.

Buổi lễ trao giải năm nay sẽ được tổ chức tại TP Boston, TB Massachusetts, Hoa Kỳ nhân Ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 68 do sự hợp tác giữa Mạng lưới Nhân quyền VN, Cộng đồng Việt Nam tại Massachusetts, và Phong trào Giáo dân Việt Nam Hải ngoại - Cơ sở Boston.

Sau đây là đôi dòng tóm lược về những người nhận giải năm 2016:

Luật sư Võ An Đôn

Luật sư Võ An Đôn sinh năm 1977 tại tỉnh Phú Yên. Sau khi tốt nghiệp đại học ngành luật và khoa học xã hội, ông về làm chuyên viên Phòng Nội chính Văn phòng Tỉnh ủy Phú Yên. Thế nhưng thấy công việc không phù hợp với ý nguyện và chuyên môn, ông theo học khóa đào tạo luật sư, rồi mở văn phòng luật sư riêng tại quê nhà tại thị trấn Phú Thứ, huyện Tây Hoà, tỉnh Phú Yên.

Là một thanh niên đầy nhiệt huyết và lý tưởng công bằng xã hội, LS Võ An Đôn đã sử dụng tư cách luật sư của mình để hỗ trợ pháp lý

cho hàng trăm dân nghèo mà không đòi hỏi một chi phí nào dù cuộc sống vật chất của ông cũng chẳng khá giả bao nhiêu. Đặc biệt ông đã can đảm đương đầu với nhà cầm quyền cộng sản trong những vụ án hình sự rất nhạy cảm, điển hình là vụ ông Ngô Thanh Kiều bị 5 công an ở Phú Yên đánh đến chết vào năm 2012 và vụ em Tu Ngọc Thạch (14 tuổi) bị công an đánh chết vào năm 2013. Ông cũng đã không ngại tham gia bên vực nạn nhân của các vụ án chính trị quan trọng như vụ sinh viên Nguyễn Viết Dũng bị truy tố với tội danh “gây rối trật tự công cộng,” vụ dân oan Nguyễn Văn Thông bị truy tố với tội danh “lợi dụng các quyền tự do dân chủ,” và vụ dân oan Cấn Thị Thêu bị truy tố với tội danh “gây rối trật tự công cộng.”

Vì đã kiên trì đeo đuổi công lý, đặc biệt là công lý cho người nghèo, LS Võ An Đôn đã gặp nhiều khó khăn và hăm dọa của chính quyền, từ những lời đe dọa nặc danh đến việc bị công an, công tố, và tòa án đề nghị thu hồi chứng chỉ hành nghề luật sư.

Ngoài việc đấu tranh nhân quyền qua vai trò luật sư, Võ An Đôn còn can đảm dân thân thể hiện quyền chính trị công dân qua việc tự ứng cử vào Quốc hội và Hội đồng nhân dân tỉnh Phú Yên hai lần. Lần đầu vào năm 2011 và lần thứ hai vào năm 2016. Luật sư Đôn bị Hội nghị Cử tri tại nơi cư ngụ và Đoàn luật sư tỉnh Phú Yên đầu tố không đủ tư cách ứng cử vì viết bài trên Facebook, trả lời đài nước ngoài, và không tham gia công tác địa phương và cơ sở...

Việc làm của LS đã lôi kéo được sự ủng hộ của những người quan tâm đến nhân quyền. Tháng 12 năm 2014, nhiều trang mạng trong và ngoài nước đã đăng “Thư ủng hộ LS Võ An Đôn.” Bức thư đã nhận được hàng trăm chữ ký của các nhà

hoạt động nhân quyền trong nước.

Việc làm, khả năng, dũng khí, và đặc biệt là lý tưởng phục vụ nhân quyền và nhân phẩm của vị luật sư trẻ tuổi đã thu hút sự thương mến và cảm phục không những từ các nạn nhân của cường quyền mà còn của mọi người yêu chuộng công lý. Mạng lưới Nhân quyền Việt Nam long trọng vinh danh LS Võ An Đôn qua Giải Nhân quyền Việt Nam năm 2016.

Mạng Lưới Blogger Việt Nam

Chính thức ra mắt ngày 10-12-2013 tại Việt Nam đúng vào ngày Ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 65, Mạng lưới Blogger Việt Nam (MLBVN) tập hợp đông đảo các Bloggers liên kết với nhau qua một “mạng lưới” mở rộng, đã đóng góp rất nhiều cho cuộc tranh đấu chung cho dân chủ, nhân quyền, đặc biệt là quyền Tự do Ngôn luận tại Việt Nam, từ suốt gần 4 năm qua.

Sau đây là một số hoạt động nổi bật của MLBVN được ghi nhận:

Năm 2013: công bố bản “Tuyên bố 258” vận động quốc tế đòi xóa bỏ điều 258 của Bộ luật Hình sự Việt Nam về “tội lợi dụng quyền tự do dân chủ, xâm phạm lợi ích quốc gia”, phát động phong trào thả bong bóng nhân quyền, nhất là những cuộc xuống đường phổ biến Cẩm nang Nhân quyền rộng rãi cho người dân khắp nước.

Năm 2014: khởi xướng chiến dịch “Chúng Tôi Muốn Biết” đòi quyền được biết của công dân về vận mệnh của dân tộc sau Hội nghị Thành Đô 1990; kêu gọi biểu tình chống Trung Cộng, mở các buổi Cà phê Nhân quyền với nhiều chủ đề nhân quyền khác nhau, công bố Hồ sơ những người dân bị chết trong đồn công an.

Năm 2015: Cùng với một số hội đoàn khác, khởi xướng chiến dịch Nhân quyền “We Are One”, một cuộc vận động có sự tham gia đông đảo nhất của người Việt trong và ngoài nước trong những năm gần đây. Một trong những hoạt động đáng chú ý của chiến dịch này là cuộc “Tổng Tuyệt thực Toàn cầu cho Tù nhân Lương tâm Việt Nam”, với hàng ngàn người Việt tại nhiều thành phố trên khắp các châu lục

đồng loạt tham gia.

Năm 2016: Tham gia cuộc chiến chống lại tập đoàn xả thải Formosa và nhiều hoạt động bảo vệ môi trường, phổ biến “Tâm tình và lời kêu gọi của Mạng lưới Blogger Việt Nam” nhằm kêu gọi người dân đồng lòng đứng lên bảo vệ môi trường, đòi Formosa rời khỏi Việt Nam và truy tố những thành phần có trách nhiệm liên hệ.

Các thành viên MLBVN nhiều lần bị đàn áp, bắt bớ, tra tấn, như các bloggers như Nguyễn Hoàng Vi, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Phạm Thanh Nghiên, Dương Đại Triều Lâm, Trịnh Kim Tiên và nhiều thành viên khác. Vụ đàn áp nặng nề nhất gần đây đối với MLBVN là vụ bắt giam Blogger Mẹ Nấm - Nguyễn Ngọc Như Quỳnh vào ngày 10-10-2016 với cáo buộc “Tuyên truyền chống nhà nước CHXHCN Việt Nam.” Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, khuôn mặt chủ chốt của MLBVN, là một nữ chiến sĩ nhân quyền dũng cảm và kiên trì, đã từng được Tổ chức Bảo vệ Quyền Dân sự - Civil Rights Defenders - của Thụy Điển trao tặng giải "Người Bảo Vệ Dân Quyền năm 2015".

Với thành tích hoạt động một cách bất bạo động vì nhân quyền nêu trên, Mạng lưới Blogger Việt Nam là một tập hợp những chiến sĩ nhân quyền cao quý, rất xứng đáng được tuyên dương và trao tặng Giải Nhân quyền Việt Nam năm 2016.

Bà Trần Ngọc Anh

Khởi đi từ thân phận nạn nhân của chính sách “kinh tế mới”, sau năm 1975, Bà Trần Ngọc Anh và gia đình đã bị đẩy đến rừng Xuyên Mộc tỉnh Bà Rịa. Với mồ hôi và nước mắt trong 17 năm dài, gia đình bà đã cật lực khai khẩn được 10 mẫu đất hoang để canh tác. Đến năm 1993, chính quyền địa phương quyết định thu hồi đất đai của 294 hộ dân trong khu vực bằng bạo lực an ninh vũ trang. Mười mẫu đất của gia đình Bà Trần Ngọc Anh bị tịch thu, biến thành tài sản riêng của cán bộ. Bà đã phải đi làm thuê cho chủ mới trên ngay chính mảnh đất của gia đình bà.

Trước tình trạng nghịch lý và bất

công đó, Bà Trần Ngọc Anh đã cương quyết phản đối một cách ôn hòa bằng con đường khiếu kiện và biểu tình. Trong suốt 23 năm, từ 1993 đến nay, Bà đã bốn ba từ Nam ra Bắc cùng với những nạn nhân bị cướp đất khác tổ chức nhiều cuộc khiếu nại tập thể và xuống đường với hàng trăm người tham gia để bày tỏ nguyện vọng. Trong suốt quá trình đấu tranh, Bà đã bị công an đánh đập và bắt giữ nhiều lần và hiện đang mang thương tật do hậu quả của bạo hành công an. Tháng Giêng năm 2010, Bà bị chính quyền tổng giam 15 tháng với tội danh "Gây rối trật tự công cộng."

Sau khi ra tù, Bà vẫn tiếp tục con đường vì công lý và nhân quyền đã chọn. Tháng 12 năm 2013, Bà thành lập và lãnh đạo Phong trào Liên đới Dân oan với tôn chỉ tranh đấu tới cùng cho một nền Công lý đích thực và cho một xã hội Việt Nam có đầy đủ Nhân quyền. Ngoài việc tổ chức khiếu kiện và biểu tình, Bà cũng thường xuyên viết bài để bày tỏ chính kiến đấu tranh được đăng trên Facebook cá nhân của Bà.

Mặc dầu xuất thân là dân oan, nhưng Bà Trần Ngọc Anh đã vượt qua quyền lợi cá nhân để trở thành biểu tượng đấu tranh cho tập thể dân oan bị áp bức nói riêng và toàn dân Việt Nam nói chung trong nỗ lực đòi lại quyền sống, tự do, và dân chủ từ chế độ chính trị độc tài áp bức.

Bà Cấn Thị Thêu

Vào năm 2007-2008 chính quyền tỉnh Hà Tây bắt đầu tiến hành việc cưỡng chế thu hồi đất của nông dân để giao cho các nhà đầu tư thực hiện dự án khu đô thị mới. Nông dân rất phẫn nộ vì phương tiện sinh sống duy nhất bị cướp đoạt mà không được đền bù thỏa đáng. Là một cư dân phường Dương Nội, quận Hà Đông, bà Cấn Thị Thêu đã đứng lên tập hợp những nạn nhân của quyết định thu hồi đất trái phép này để đòi quyền lợi chính đáng và yêu cầu chính quyền phải đối thoại với nhân dân.

Nhưng chính quyền đã bất chấp công lý và luật pháp, từ chối những đòi hỏi chính đáng của người dân. Đầu năm 2010, chính quyền đưa

hàng nghìn công an, quân đội, côn đồ đến ỉm phá hết hoa màu và mồ mả của nhân dân ở phường Dương Nội để lấy đất cho dự án khu B đô thị Lê Trọng Tấn. Và sau đó họ còn dùng những phần tử xã hội đen đến đe dọa các gia đình nạn nhân. Cuộc lần chiếm trái phép lần thứ hai được tiếp diễn một cách quy mô với hàng ngàn lực lượng an ninh vào tháng 4 năm 2014. Nhiều người dân bị đánh đập dã man và bắt giam, trong đó có Bà Cấn Thị Thêu và chồng là Ông Trịnh Bá Khiêm.

Tháng 9-2014, bà Thêu bị kết án 15 tháng tù giam và ông Trịnh Bá Khiêm bị 18 tháng với tội danh “chống người thi hành công vụ.” Ra tù vào tháng 7-2015, bà Thêu vẫn không từ bỏ con đường đấu tranh cho dân oan trước áp bức của cường quyền. Cùng với đồng bào dân oan và những người đấu tranh cho nhân quyền bà tham gia các vụ khiếu kiện và biểu tình chống cướp đất, chống các phiên tòa bất công, và chống việc chính quyền dung dưỡng nhà máy thép Formosa gây ô nhiễm môi trường sống của nhân dân các tỉnh Miền Trung. Vì thế bà luôn bị công an truy lùng, hành hung và bắt giữ nhiều lần.

Ngày 10-6-2016, bà Cấn Thị Thêu bị bắt giam lần nữa và bị truy tố với tội danh “gây rối an ninh trật tự.” Ngày 20-09-2016 toà án quận Đống Đa kết án bà Thêu 20 tháng tù giam. Hiện nay, bị nhốt tại trại tạm giam số 1 Hoà Lò, bà Thêu vẫn không được nhận thuốc gia đình gửi vào, không được gặp thân nhân.

Mặc dầu xuất thân là dân oan đi đòi đất cho gia đình, bà Cấn Thị Thêu, cũng như bà Trần Ngọc Anh, đã vượt qua quyền lợi cá nhân để đấu tranh cho tập thể dân oan bị bóc lột. Với 2 lần ngồi tù trong chế độ Cộng sản và rất nhiều lần bị đàn áp đánh đập, bà Cấn Thị Thêu xứng đáng được tuyên dương là một tấm gương đấu tranh cho nhân quyền một cách ôn hòa nhưng cương quyết cho dân oan tại Việt Nam ngày nay nói riêng và cho toàn dân Việt Nam nói chung.

CÁC TÔNG GIÁO

cứu trợ Đồng bào nạn nhân lũ lụt miền Trung

.....Hội đồng GMCGVN và Tăng đoàn GHPGVNTN 26.30/10/2016.....

**GIÁO HỘI VIỆT NAM: BAN
THƯỜNG VỤ HĐGM VIỆT
NAM THĂM CỨU TRỢ LŨ
LỤT MIỀN TRUNG
26-10-2016**

Sáng thứ Tư ngày 26 tháng 10 năm 2016, Ban Thường vụ HĐGM Việt Nam cùng với Ủy ban Bác ái Công giáo (Caritas) đã thực hiện chuyến viếng thăm cứu trợ đồng bào bị bão lụt tại một số nơi thuộc Hà Tĩnh và Quảng Bình.

Phái đoàn Ban Thường vụ HĐGM Việt Nam gồm có đức cha Giuse Nguyễn Chí Linh, chủ tịch, Giám mục giáo phận Thanh Hóa; đức cha Giuse Nguyễn Năng, phó chủ tịch, Giám mục giáo phận Phát Diệm; đức cha Giuse Vũ Văn Thiên, phó tổng thư ký, Giám mục giáo phận Hải Phòng.

Cùng đi với quý đức cha trong Ban Thường vụ còn có đức cha Phêrô Nguyễn Văn Đệ, Giám mục giáo phận Thái Bình, cha Tổng Đại Diện giáo phận Thanh Hóa, đông đảo quý cha, quý thầy, quý xơ, và đại diện giáo dân thuộc các giáo phận Thanh Hóa, Phát Diệm, Hải Phòng, và Thái Bình.

Về phía Ủy ban Bác ái Công giáo – Caritas Việt Nam, có sự tham dự của đức cha Giuse Nguyễn Văn Yển - phó chủ tịch Ủy ban, quý cha, quý thầy, quý xơ và các thành viên trong Ban Bác ái - Xã hội cũng như Ban Truyền thông của các giáo phận.

Chương trình cứu trợ được bắt đầu bằng thánh lễ đồng tế tại nhà nguyện Tòa Giám mục Thanh Hóa lúc 4 giờ sáng, để cầu nguyện cho nạn nhân vùng lũ lụt và xin ơn bình an cho chuyến đi. Ngay sau thánh lễ, đoàn xe cứu trợ nối đuôi nhau thực hiện một lộ trình gần 300 cây số để đến với giáo xứ Trảng Lư, giáo phận Vinh, thuộc huyện Hương Khê, Hà Tĩnh.

Tại đây, phái đoàn được đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, chủ tịch

Ủy ban Công lý và Hòa bình, Giám mục giáo phận Vinh, và cha Giacôbê Nguyễn Huy Tuấn, trưởng ban Bác ái giáo phận Vinh, cùng các quý cha trong giáo phận nhiệt tình tiếp đón. Cũng tại nhà xứ Trảng Lư, phái đoàn Ban Thường vụ HĐGM Việt Nam và Ủy ban Bác ái Công giáo (Caritas Việt Nam) đã trao cho cha trưởng ban Caritas giáo phận Vinh số tiền **3.087.500.000** (Ba tỷ không trăm tám mươi bảy triệu năm trăm nghìn đồng) và nhiều phần quà khác để phân phát cứu trợ cho bà con vùng lũ lụt.

Theo sự hướng dẫn của đức cha Phaolô và cha trưởng ban Bác ái giáo phận Vinh, đoàn cứu trợ đi thăm giáo họ Đồng Lư, cách nhà thờ giáo xứ Trảng Lư khoảng 3 km. Trên đường đi, phái đoàn ghé thăm và ủy lạo một số gia đình bà con giáo dân bị thiệt hại nặng nề nhất. Tại nhà thờ Đồng Lư, đoàn cứu trợ đã gặp gỡ và phát quà cứu trợ cho một số đại diện, rồi trao số quà còn lại cho Caritas giáo phận Vinh thực hiện, để phái đoàn tiếp tục lên đường tới giáo xứ Minh Cầm, thuộc tỉnh Quảng Bình. Đây là một trong những nơi bị thiệt hại nặng nề nhất trong cơn lũ lịch sử vừa qua. Quả thật, tuy rằng nước lũ đã rút, nhưng vẫn còn đó những ngôi nhà xiêu vẹo, trống hoác vì bốn bức tường đã bị nước cuốn đi, những gốc cây cổ thụ bị bật gốc, những vùng bùn lầy lội, tiêu điều, xơ xác ... tất cả minh chứng về hậu quả tàn khốc của trận lũ vừa qua.

Chia sẻ với bà con giáo dân nơi đây, Đức cha Chủ tịch HĐGM Việt Nam nói: “Ngày hôm nay, phái đoàn có mặt nơi đây để nói lên sự quan tâm của HĐGMVN, của cộng đoàn Dân Chúa với hết thầy bà con. Phái đoàn cảm thấy vui và ấm lòng vì được ở bên cạnh anh chị em để chia sẻ và nâng đỡ... Hy vọng hơi ấm phái đoàn đem đến, một phần nào làm giảm bớt sự đau khổ mà anh chị em đang phải gánh chịu”. Trong tâm tình hiệp thông, liên đới

và yêu thương, ngài khích lệ bà con vùng lũ cố gắng sớm ổn định lại cuộc sống.

Đáp lại sự quan tâm của HĐGM và Caritas Việt Nam, đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục giáo phận Vinh đã thay mặt cho bà con giáo dân vùng lũ lụt, bày tỏ lời cảm ơn và tri ân đến HĐGM Việt Nam và Ủy ban Bác ái Xã hội, cùng các quý ân nhân của các giáo phận đã đồng hành và chia sẻ niềm đau thương mất mát với đồng bào các tỉnh miền Trung. Trong cách nhìn đầy hy vọng, ngài mong ước sẽ sớm được đón tiếp quý Đức cha và phái đoàn trong những lần tới - không phải trong tư cách là những người cứu trợ nhưng là trong tình hiệp thông với đời sống thường ngày của bà con giáo dân nơi đây.

Ban Thông tin Giáo phận Thanh Hóa

**TĂNG ĐOÀN GHPGVNTN
CỨU TRỢ LŨ LỤT MIỀN
TRUNG.**

31-10-2016

Nhằm chia sẻ nỗi đau thương mất mát với đồng bào bị lũ lụt miền Trung. Sáng ngày 31-10-2016 (1-10-Âm lịch), đoàn Từ thiện của Tăng đoàn GHPGVNTN, do Hòa thượng Thích Không Tánh (Tổng UV Từ thiện Xã hội) làm trưởng đoàn, cùng đi có Thượng tọa Thích Từ Giáo (Chánh đại diện Tăng đoàn tỉnh Quảng Trị), Thượng tọa Thích Thiện Phúc (Đại diện Tăng đoàn tỉnh Quảng Nam), Đại đức Thích Phước Tịnh (chùa Bảo Quang, Huế), quý Huynh trưởng Gia đình Phật tử tỉnh Quảng Trị và quý Phật tử Chùa Liên Trì, Sài Gòn.

Trước lúc lên đường, Đoàn đã đến vãn an đánh lễ Hòa thượng Thượng thủ Tăng đoàn GHPGVN TN tại Tổ đình Báo Quốc.

Sáng ngày 1-11-2016 (2-10-Âm lịch) Đoàn từ thiện đã đến cứu trợ tại xã Gia Phố, huyện Hương Khê, Hà Tĩnh, là một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng nề của đợt lũ lụt vừa qua. Theo dự kiến ban đầu, Đoàn sẽ tổ chức trao quà trực tiếp cho bà con, nhưng do lũ dâng cao, nước chảy xiết, không thể vận

chuyển hàng cứu trợ đến nơi, nên Đoàn đã gửi lại hàng cứu trợ lại thị trấn Hương Khê, chờ nước rút, đồng bào xã Gia Phổ sẽ qua chờ hàng về.

Linh mục Chánh xứ Gia Phổ đã cho thuyền rước Đoàn qua xã Gia Phổ để thăm hỏi bà con cũng như gửi tặng tiền. Trong chuyến đi này Đoàn đã gửi tặng 700 phần quà (10kg gạo và bánh) và 700 phong thư (300.000đ/1 phong bì). Sau khi thăm hỏi và trao tặng tiền cho bà con xã Gia Phổ, Đoàn đã tiếp tục di chuyển vào xã Kỳ Lạc, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, là một xã miền núi heo hút. Tới chiều tối cùng ngày Đoàn đã có mặt và trao tặng 100 thùng mì ăn liền và 100 phong bì (200.000đ/1 phong bì) cho bà con ở đây.

Tổng số quà đã tặng bà con vùng lũ tại Hà Tĩnh hôm nay là 305.800.000 VNĐ

Tối tối cùng ngày Đoàn đã có mặt tại tỉnh Quảng Bình, để chuẩn bị cho việc cứu trợ lũ lụt trên địa bàn tỉnh vào ngày 2-11-2016.

Cộng sản Việt Nam sang Vatican ăn vạ hay chơi bài ba lá

.....Bs Nguyễn Tiến Cảnh 01-11-2016.....

Người Việt Nam chúng ta, nhất là giới bình dân thì ai cũng biết bài ba lá là gì. Chủ bài dùng 3 quân bài khác nhau trong đó có một quân chính cho người chơi chọn để đặt tiền. Tên chủ bài (làm cái) tráo đi tráo lại tráo lung tung bằng hai bàn tay khéo léo tuyệt vời làm hoa mắt mọi người đồng thời còn cố tình để lộ ra quân bài chính cho mọi người trông thấy khiến người chơi thấy chắc ăn liền đặt thật nhiều tiền vào đó nhưng vẫn trượt. Chúng làm mờ mắt mọi người, bịp bợm tài tình đến nỗi người chơi cảm thấy chắc ăn liền lấy tay chặn lại con bài mình chọn nhưng lúc lật ra vẫn không phải !!!... Thế là chúng vớ hết tiền. Ngoài ra chúng còn có 1,2 tên đồng bọn làm cò mồi, giả vờ để cho những tên này ăn để câu những người ham tiền nhào vô cho chúng lột.

Địa điểm chúng chọn để chơi bài ba lá thường là ở bến xe đò, chỗ người thập phương qua lại và luôn luôn di động, ít khi đóng trụ ở một chỗ quá nửa giờ. Lý do là làm trò bịp lâu sẽ bị lộ, người bị thua sạch túi sẽ tố cáo nên chẳng ai ngu gì nhảy vào để bị lột, nên chúng phải di động đi nhiều chỗ khác nhau... hầu kiếm những con mòng ham ăn khác để sập bẫy.

Vì vậy khi nói ai là tay chơi bài ba lá thì phải hiểu hẳn là tên chuyên môn bịp, nói láo, tráo trở, nói cứ như thật nhưng là bịp bợm chuyên nghiệp. Chỉ có những tay mơ chưa kinh nghiệm mới bị lừa. Người khôn và hiểu biết không bao giờ nghe lời dụ dỗ của chúng.

Csvn yêu cầu Vatican xử lý Gm Hợp, Lm Nam, Lm Thực, Lm Lai...

Sau những vụ xuống đường ôn hòa của hàng chục ngàn giáo dân giáo phận Vinh và đồng bào phản đối nhà máy Formosa Vũng Áng xả chất độc hủy hoại môi trường biển, giết cá, hải sản và sinh thái suốt dọc biển 4 tỉnh miền Trung từ Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình đến Thừa

Thiên khiến người dân khốn khổ, mất công ăn việc làm, lâm cảnh nghèo đói, tương lai cả hàng chục năm sau vẫn không biết thế nào và đi về đâu. Giám mục Nguyễn Thái Hợp giáo phận Vinh lên tiếng phản đối, các linh mục Đặng Hữu Nam, Trần Đình Lai, Nguyễn Đình Thực.. cầm đầu giáo dân xuống đường phản đối, đưa đơn khởi tố nhà máy Formosa bị nhà cầm quyền VN trả lại đơn... nhưng gần 1000 dân vẫn tiếp tục đưa đơn kiện Formosa ra tòa án quốc tế, tranh đấu đòi làm sạch môi trường trở lại và đền bù xứng đáng, đóng cửa nhà máy, rời khỏi Việt Nam. Thế nước lòng dân sôi sục phản đối chính quyền a tòng với Formosa không chịu giải quyết vấn đề, đảng cs cầm quyền cảm thấy lung lay, mất uy tín quốc tế bèn làm nhiều trò gian ác như đàn áp đánh đập người dân biểu tình, đồng thời lại xả nước đập làm ngập lụt miền Trung hầu gây trở ngại cho dân không thể xuống đường phản đối Formosa và nhà cầm quyền csVN. Chính quyền địa phương còn yêu cầu Gm Nguyễn Thái Hợp chuyển linh mục Đặng Hữu Nam đi nơi khác. Họ còn đe dọa tính mạng của linh mục Đặng Hữu Nam. Gần đây theo tin Người Buôn Gió, một phái đoàn đảng csVN sang Vatican yêu cầu Tòa Thánh phải xử lý cả Giám mục Nguyễn Thái Hợp và những linh mục cầm đầu giáo dân tranh đấu cho môi trường sạch, cho sự sống, cho có công ăn việc làm, cho công bằng công lý và tự do. Họ còn đưa ra cái mồi dụ dỗ là sẽ đổi lại bằng cách nâng cấp sứ thần lên bậc đại sứ. Nhưng Tòa Thánh không chấp nhận việc trao đổi vô lý, bất công và bất nhân như vậy.

Ăn vạ Vatican hay chơi bài ba lá

Nhìn vào diễn biến vấn đề như vậy thì thấy rõ ràng bọn Cộng sản Bắc Bộ Phủ đang dở trò bài ba lá. Chúng thấy Tòa Thánh rất muốn có liên lạc ngoại giao với Việt Nam,

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Công an mặc thường phục rồi hành xử như côn đồ thì phải được coi là côn đồ, và nhân dân có quyền đánh trả để tự vệ !

nên đưa ra cái mồi đó để nhử, hy vọng tòa thánh sẽ cắn câu, vì chúng đã thành công trong vụ TGM Ngô Quang Kiệt với Tòa Khâm sứ và Thái Hà. Vatican đã không thỏa mãn ý đồ đen tối đó của Hà Nội.

Xuyên suốt thời gian dài cả 9-10 năm, Vatican điều đình với Hà Nội về vụ thiết lập tòa đại sứ tại Việt Nam, đến nay cũng phải 6-7 lần hai phái đoàn gặp nhau để thảo luận, trong đó có những lần chính tổng bí thư đảng csVN, có lần thủ tướng csVN đích thân qua La Mã gặp Đức Giáo hoàng mà vấn đề vẫn không chuyển động. Nhưng có điều đặc biệt là cứ mỗi lần tổng bí thư hay thủ tướng VN sang Vatican thì đồng thời hoặc sau đó tại Việt Nam công an nhà nước lại đàn áp giáo dân, phá nhà thờ, cưỡng chế đất đai của Giáo hội, đập tượng Đức Mẹ, kéo đổ thánh giá như ở Đồng Chiêm, dòng Thiên An... Cộng sản Việt Nam chơi trò vừa đánh vừa đàm để dần mặt... như nhắc nhở Vatican là chúng tôi vẫn hiện diện ở đây, vẫn làm chủ, muốn gì thì muốn cũng phải nghe lời, tuân theo lệnh của chúng tôi, trong khi Vatican vẫn nhún nhường hiền hòa và lịch sự, đôi khi tỏ vẻ xuống nước nhưng csVN vẫn không coi đó là thiện chí, cứ tiếp tục lấn nước. Mọi người ai cũng hiểu rằng Việt Nam là đứa con, là đàn em, là tay sai của Trung Cộng nên nhất thiết mọi điều lớn nhỏ đều phải qua tay Tàu. Chừng nào Trung Cộng còn đàn áp Công giáo, còn Giáo hội thâm lặng, Giáo hội hậm trú, chưa có liên hệ ngoại giao với Vatican thì Việt Nam không thể nào chính thức liên hệ ngoại giao với Vatican được. Tất cả những trò thương thảo hay điều đình hứa hẹn này nọ chỉ là những biểu diễn câu giờ, chơi “bài ba lá” để lợi dụng hầu thủ lợi, xoa dịu phần uất của giáo dân và đồng bào những lúc tình hình căng thẳng mà thôi.

Formosa và hủy hoại môi trường sinh thái biển miền trung

Thảm họa môi trường, hủy hoại sinh thái do tập đoàn Formosa thải chất độc làm cá chết hàng loạt xảy ra suốt dọc biển 4 tỉnh miền Trung Việt Nam vào tháng 4/2016 đã làm

dân tình khôn khổ. Thuyền bè nằm ụ thất nghiệp tại chỗ, ngư dân không thể ra khơi đánh bắt cá, hoặc phải bán cá với giá rẻ cũng không có người mua vì ngại cá bị độc, mất công ăn việc làm, con cái hết đi học, tương lai mờ mịt, không biết ngày mai sẽ ra sao, ba bốn chục năm nữa chưa chừng nếu nhà nước, hãng Formosa không đền bù tẩy rửa sạch môi trường cho sinh thái trở lại bình thường...

Thảm họa môi trường bị đất đỏ đã khiến hàng ngàn người dân xuống đường biểu tình suốt hai ba tháng dài trước khi Chính phủ Việt Nam công bố nguyên nhân gây ra sự việc. Họ đòi kiện Formosa, yêu cầu đóng cửa nhà máy, ra khỏi Việt Nam. Nhưng cho đến nay nhà nước csVN vẫn không tỏ chút gì là muốn giải quyết vấn đề đem lại cuộc sống an bình vui tươi như trước. Trái lại công an, chính quyền từ địa phương đến trung ương vẫn luôn luôn găm gù trấn át mọi đòi hỏi hợp lý của người dân. Người dân đã bị dồn vào đường cùng không còn cách nào khác buộc phải vùng dậy khiến toàn thế giới đều biết. Giáo dân VN lúc này mới thấm thía và hiểu rõ ý nghĩa thâm sâu thông điệp của Đức Giáo hoàng Phanxicô **“Laudato si” / Bảo vệ ngôi nhà chung của chúng ta**, môi trường thiên nhiên mà Thiên Chúa ban cho con người để hưởng lợi vui sống và ca tụng Thiên Chúa, không một ai có quyền phá hủy. Phá hủy môi trường là có tội với Chúa và với người. Giáo dân vùng lên tranh đấu chống lại mọi tác động hủy hoại, làm ô nhiễm môi trường là hợp lòng người vừa lòng Chúa. Vậy mà Cộng sản Việt Nam không giải quyết những đòi hỏi chính đáng đó, còn quanh co tìm mọi cách gian manh ác độc để ngăn cản, lại yêu cầu Vatican, Đức Giáo hoàng phải xử lý những vị thi hành thông điệp của ngài. Làm sao mà Vatican có thể thỏa mãn yêu cầu bất nhân ấy được.

Có tin được những hứa hẹn của Cộng sản Việt Nam không?

Xuyên suốt lịch sử từ ngày có chủ nghĩa Cộng sản trên thế giới cho đến ngày nay, từ Âu sang Á, từ Bắc xuống Nam... mọi người trên

khắp hoàn cầu từ những vị lãnh đạo các tôn giáo cho đến giáo dân của mọi tôn giáo, từ những nhà chính trị lãnh đạo thế giới cho đến người dân thường, từ những đảng phái, đoàn thể, cơ quan cho đến các thành viên, công nhân, dân dã bình thường đã có thời sống và tiếp xúc với Cộng sản đều phải công nhận Cộng sản là tên nói láo, nói dối chuyên nghiệp, thậm chí cả người dân sống dưới chế độ Cộng sản độc tài lâu năm cũng bị ảnh hưởng và trở thành người nói dối đúng như nữ thủ tướng Đức Angela Merkel nói: **“Cộng sản đã làm cho người dân trở thành gian dối.”**

Bệnh gian trá, nói dối của người Cộng sản đã trở thành kinh niên. Bệnh này bị nhờn thuốc (resistant), hết thuốc chữa rồi, giống như một khối ung thư chỉ còn cách duy nhất là cắt bỏ nó đi mà thôi như TT Nga Boris Yeltsin nói: **“Cộng sản không thể sửa chữa được, chỉ có loại bỏ nó đi thôi”**. Cựu Tổng thống Liên xô Mikhail Gorbachev cũng đã nói về Cộng sản như sau: **“Tôi đã bỏ nửa cuộc đời cho lý tưởng Cộng sản, bây giờ tôi phải đau buồn mà nói rằng: Cộng sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá”**. Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II cũng có nhận xét: **“Cộng sản là chuyên viên nói láo.”** Một câu nói gọn và bao hàm đủ ý nghĩa về Cộng sản của TT VNCH Nguyễn văn Thiệu: **“Đừng nghe những gì Cộng sản nói, hãy nhìn kỹ những gì Cộng sản làm.”** Vậy phái đoàn csVN sang Vatican yêu cầu tòa thánh xử lý Đức cha Nguyễn Thái Hợp và các linh mục Đặng Hữu Nam, Trần Đình Lai, Nguyễn Đình Thục v.v. để đánh đổi nâng cấp sứ thần lên bậc đại sứ chỉ là trò ma nớp và bịp bợm. Ai mà tin được chúng. Chúng chơi Bài Ba Lá!!!

Nov 1, 2016

LỊCH SỬ KHÔNG CÓ CHỮ "NẾU"

Đạo diễn Sông Chi 31-10-2016

Ngày 2.11 sắp tới là ngày giỗ lần thứ 53 của Tổng thống Ngô Đình Diệm và bào đệ của ông, Cố vấn Ngô Đình Nhu. Trên facebook mấy hôm nay có nhiều người viết status, viết bài, đăng hình đi viếng mộ hai người, có cả hình Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám mục giáo phận Kontum và đoàn đồng tế dâng lễ giỗ cho cố Tổng thống Ngô Đình Diệm vào ngày 31-10-2016.

Đáng nói là trong những người đi viếng có nhiều người trẻ, sinh ra và lớn lên ở miền Bắc, bao nhiêu năm bị tuyên truyền nhồi sọ những điều tồi tệ về ông Diệm và chế độ VNCH, nhưng nhờ có internet, nhờ tiếp xúc với những nguồn thông tin bên ngoài, họ đã dần dần nhận ra sự thật.

Năm tháng lùi xa, lịch sử dù bị bung bít, bóp méo bởi những người “thắng cuộc” nhưng cuối cùng sự thật vẫn được sáng tỏ.

Sự thật đã cho thấy rằng, nếu so sánh giữa hai con người, Tổng thống Ngô Đình Diệm và Chủ tịch Hồ Chí Minh, thì Tổng thống Ngô Đình Diệm mới chính là một con người thật sự yêu nước, có tinh thần quốc gia, tinh thần dân tộc, có khát vọng xây dựng một nước VN độc lập, giàu mạnh, tự cường về nhiều mặt đối với ngoại bang. Tổng thống Ngô Đình Diệm mới chính là con người có đời sống cực kỳ thanh bạch, không có một chút tai tiếng nào trong đời tư.

Trong khi đó, ông Hồ Chí Minh, người trước khi là lãnh tụ của đảng Cộng sản VN đã từng làm việc cho đảng Cộng sản Nga, đảng Cộng sản Tàu, mới chính là tội đồ của dân tộc khi đem học thuyết ngoại lai Mác Lênin, đem mô hình xây dựng đất nước của Nga Sô, của Trung Quốc về áp dụng rập khuôn bất chấp có phù hợp hay không. Chính ông Hồ Chí Minh mới là người có tư tưởng phụ thuộc nặng nề vào Nga, Tàu, mê tín những lãnh tụ của Nga, Tàu như Stalin, Mao Trạch Đông... Chính ông Hồ Chí Minh là người

quyết tâm nhuộm đỏ miền Nam, biến VN thành tiền đồn đánh Mỹ của phe XHCN, bất chấp cái giá máu xương mà dân tộc phải trả.

Bên cạnh đó, càng ngày người ta càng khám phá ra những mảng tối trong con người, cuộc đời của ông Hồ: chuyện vợ con trai gái, cả bí ẩn chưa được bạch hóa rằng ông Hồ có phải là Nguyễn Tất Thành/Nguyễn Ái Quốc hay đó là hai con người khác nhau, ông Hồ có phải là người Tàu v.v... Về nhân vật Hồ Chí Minh, rõ ràng là còn rất nhiều bí mật sẽ phải được công khai một ngày nào đó.

Và nếu so sánh những điều Tổng thống Ngô Đình Diệm đã làm được cho miền Nam trong thời gian tại vị, đã đặt những nền móng ban đầu để xây dựng một chế độ VNCH tự do, ấm no, nhân bản trong hoàn cảnh rất nhiều khó khăn lúc ấy với chế độ XHCN ở miền Bắc và ngay cả với các nước láng giềng trong khu vực thì càng thấy tầm nhìn, năng lực của Tổng thống và bào đệ của ông.

Người ta hay nói chế độ Ngô Đình Diệm là độc tài, gia đình trị nhưng khi dân trí chưa cao và đất nước lại còn phải đối phó với họa Cộng sản thì rất khó để mà dân chủ một trăm phần trăm. Cứ nhìn các nước Đài Loan, Singapore vào những năm tháng đó và cả nhiều năm sau, những người lãnh đạo của họ có độc tài hay không. Quan trọng là người lãnh đạo có tài, có tâm, là người yêu nước thương dân, biết chọn con đường đúng cho đất nước, có khát vọng đưa đất nước trở thành giàu mạnh, phú cường, nhân dân được ấm no, hạnh phúc. Những điều đó có lẽ đúng với Tổng thống Ngô Đình Diệm hơn là ông Hồ Chí Minh hay các lãnh đạo kế tiếp của đảng CS, những con người luôn luôn đặt quyền lợi của đảng lên trên lợi ích của Quốc gia, dân tộc.

Tổng thống Diệm cũng là người có hoài bão đi tìm một học thuyết, chủ thuyết phù hợp với dân tộc.

“*Và Sử gia Henry Fairbanks đã tóm tắt sự thật lịch sử này bằng lời*

lễ khách quan, trong một bài báo tựa đề “The Enigma of Ngô Đình Diệm”, được đăng trong tờ Commonweal, như sau:

“*Ông Diệm tìm kiếm và khôi phục lại những giá trị cổ truyền làm nền tảng cho giải pháp canh tân xứ sở, trong khi đó những người khác lại đi tìm những học thuyết ngoại lai... Dù sao đi nữa, Ông ta vẫn là một người có cái nhìn sâu sắc về tương lai. Cả thế giới này đều yêu mến các chiến sĩ dũng cảm và ai ai cũng phải nể trọng những kẻ đeo đuổi một lý tưởng cao cả nào đó. Ông Diệm ao ước thực hiện một nhà nước được xây dựng trên những giá trị cổ truyền tốt đẹp nhất của Á châu và Tây phương, những đặc điểm đúng đắn và khả thi nhất để phục vụ quyền lợi chung và tôn trọng nhân phẩm. Ông Diệm cho rằng Xã hội Chủ nghĩa và Tư bản Chủ nghĩa đều là những học-thuyết cực đoan cần có một hình thức trung gian, một lực lượng đứng giữa, nhằm tổng hợp được những giá trị ưu tú nhất của cả hai để phục vụ cho lợi ích chung: công bằng đối với người này là tự do của kẻ khác, cũng như loại bỏ độc tài toàn chế và tinh thần vô trách nhiệm của Chủ nghĩa cá nhân.” (21-9-1962, tr. 516) (“Chủ nghĩa Nhân vị: Con đường mới, Con đường của tiến bộ?”, Tiên sĩ Nguyễn Ngọc Tấn)*

Đó chính là chủ thuyết Nhân vị, coi trọng con người.

Vẫn biết rằng lịch sử không có chữ “nếu”. Nhưng rõ ràng nếu Tổng thống Ngô Đình Diệm và Cố vấn Ngô Đình Nhu không bị đảo chính và bắn chết năm 1963, lịch sử miền Nam và kể cả lịch sử VN có lẽ đã khác.

Những điều Tổng thống Ngô Đình Diệm nói cách đây bao nhiêu năm như những lời tiên tri:

“*Nếu bọn Việt Cộng thắng, thì quốc gia Việt Nam cũng sẽ bị tiêu diệt và sẽ biến thành một tỉnh nhỏ của Trung hoa Cộng sản. Hơn nữa toàn dân sẽ phải sống mãi mãi dưới ách độc tài của một bọn vong bản vô gia đình, vô tổ quốc, vô tôn giáo.” (Ngô Đình Diệm, Khánh thành đập Đồng Cam, Tuy Hòa 17-*

9-1955).

Rõ ràng sau 50 năm, hai trong số những hậu quả lớn nhất mà đất nước này, dân tộc này đã và đang phải chịu dưới sự cầm quyền duy nhất của đảng Cộng sản, đó là VN đang phải đối mặt với nguy cơ bị lệ thuộc vĩnh viễn bởi Trung Cộng, và một xã hội bị suy đồi, tàn phá về mặt đạo đức. Nhân cách con người bị méo mó.

Những sự tụt hậu về kinh tế, kể cả văn hóa, giáo dục rồi cũng sẽ xây dựng lại được, nhưng con người bị hỏng về mặt tư duy, đạo đức, thì sẽ mất thời gian hơn rất nhiều.

Xã hội VN bây giờ con người đối với nhau quá ác. Không có ngày nào mở tờ báo ra, bật TV lên mà chúng ta không đọc, nghe thấy những tin tức về cái ác hoành hành. Trong những vụ án xảy ra hàng ngày, trừ những vụ có động cơ, mục đích từ đầu là cướp, hiếp, thù oán cá nhân (những vụ này cũng ngày càng tảo tợn, dã man) thì đáng sợ hơn là những vụ đánh, giết nhau chỉ vì những chuyện hết sức ngẫu nhiên, nhỏ nhặt, kẻ thù ác trước đó là những con người hoàn toàn bình thường, chưa có tiền án tiền sự, có thể là bất cứ ai, thuộc bất cứ thành phần nào trong xã hội. Học sinh ngay từ nhỏ đã đánh nhau, làm nhục nhau, lột quần áo, bắt liêm chân... như kẻ thù. Dân đánh nhau, giết nhau. Quan bắn dân. Quan bắn quan. Giết người lạ đã đành, cha mẹ chị em con cái chồng vợ đâm chém nhau, tạt axit, đốt xăng, giết nhau... đầy rẫy.

Nguyên nhân thì các nhà báo, nhà giáo, các nhà xã hội học cũng đã chỉ ra nhiều. Nhưng rõ ràng những hành động độc ác bộc phát ấy là hệ quả của những bức bối dồn nén bên trong. Bức bối vì đủ thứ bất công, trái tai gai mắt, quá nhiều những sức ép trong đời sống hàng ngày. Nhưng sâu xa hơn, đó là hệ quả của một xã hội và một nền giáo dục không coi trọng con người.

Nhìn vào đâu cũng thấy cái ác. Dân ít học ác với nhau đã đành. Người có học, có vị trí xã hội, cái ác lắm khi có tác hại lớn hơn. Ví như người làm báo, làm truyền thông không có lương tâm có thể bằng

những bài báo, chiến dịch quảng cáo không trung thực hại nhiều người. Những người buôn bán, sản xuất hàng hóa không có lương tâm thì cho đủ thứ hóa chất độc vào thực phẩm, thân nhiên làm hại đồng bào. Các công ty, nhà thầu không có lương tâm, làm ăn gian dối, gây ra bao nhiêu tai nạn lao động.

Chức càng cao mà tâm không có thì tác hại càng lớn. Trong vụ bão lũ ở miền Trung vừa qua, những nhà máy điện thần nhiên xả lũ làm chết hàng chục con người và đẩy hàng trăm, hàng ngàn người khác vào cảnh mất mát tài sản, trắng tay. Một chữ ký của những kẻ có quyền chức cho phép khai thác bauxite ở Tây Nguyên, cho phép vận hành nhà máy thép Formosa dẫn đến những thảm họa môi trường gây thiệt hại nặng nề hàng chục năm cho đất nước, cho dân tộc. Nhưng sự vô lương tâm, cái ác chưa dừng lại ở đấy. Họ tiếp tục bao che, bảo vệ cho thủ phạm, trù dập người dân đứng lên biểu tình đòi Formosa bồi thường, họ tiếp tục đặt bút ký cho

phép những dự án phá hoại môi trường khác, nào nhà máy thép ở Cà Ná Bình Thuận, nhà máy kẽm ở Lăng Cô Thừa Thiên-Huế...

Họ thân nhiên bán rẻ đất nước này, tương lai của dân tộc này chỉ vì quyền và tiền. Vỡ vết trong cơn cuồng loạn của những kẻ biết rằng con tàu VN đang đắm và cần phải hốt cho nhanh để rồi tìm bãi đáp ở một nơi an toàn, sung sướng khác.

Cái ác, vô lương tâm, cái tâm lý ở trọ trên đất nước mình ấy thật là phổ biến.

Cùng với một phần lãnh thổ lãnh hải vĩnh viễn mất vào tay Trung Cộng, sự phụ thuộc ngày càng nặng nề vào Bắc Kinh thì sự méo mó, biến dạng của nhân cách con người là những hậu quả cay đắng nhất mà dân tộc VN đang phải gánh chịu, trả giá. Những điều ấy hơn 50 năm trước, hai anh em ông Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu đã sớm nhìn ra trong khi Hồ Chí Minh, thậm chí cho tới những người lãnh đạo đảng CS hiện nay cũng chưa nhận ra.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

BÁC ƠI SỐNG DÂY MÀ CÔI CHÚNG !

.....**Phạm Trần 03-11-2016**.....

Sau 47 năm Lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam, ông Hồ Chí Minh qua đời (1969-2016), lớp người tự nhận là hậu duệ hay cháu ngoan của ông, bao gồm lãnh đạo và đảng viên, từ thế hệ trước qua thế hệ sau, vẫn loay hoay từ “*học tập và làm theo tám gương đạo đức Hồ Chí Minh*” sang “*học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh*”.

Nhưng tại sao lại thay đổi và thay đổi để làm gì ? Bởi vì, theo Nghị quyết Trung ương 4/XII, ngày 30-10-2016 “*Công tác xây dựng Đảng còn không ít hạn chế, khuyết điểm. Công tác giáo dục chính trị tư tưởng, nghiên cứu, tổng kết thực tiễn, giảng dạy và học tập chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh chưa đáp ứng yêu cầu. Nội dung sinh hoạt đảng ở nhiều nơi còn đơn điệu, hình thức, hiệu quả chưa cao. Năng lực lãnh đạo, sức chiến đấu của không ít tổ chức đảng còn thấp, thậm chí có nơi mất sức chiến đấu. Công tác tổ chức, cán bộ và quản lý cán bộ, đảng viên còn yếu kém. Nhiều cán bộ, đảng viên, trong đó có người đứng đầu chưa thể hiện tính tiên phong, gương mẫu; còn biểu hiện quan liêu, cửa quyền, chưa thực sự sâu sát thực tế, cơ sở. Công tác kiểm tra, giám sát và kỷ luật đảng chưa đủ sức răn đe, ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái...*”

Sở dĩ có tình trạng tụt hậu này vì mỗi ngày đảng viên càng “sáng mắt sáng lòng” khi nhận ra thực tế diễn biến trên thế giới trong cuộc sống hàng ngày đã chứng minh Chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Cộng sản Hồ Chí Minh đã lạc hậu và đang đi lạc đường.

Đảng quyết tâm chống tham nhũng thì tham nhũng mỗi ngày thêm lớn mạnh. Đảng bắt kê khai tài sản thì khai, nhưng của chìm của nổi thì đã có người khác đứng tên dùm. Vì vậy, trong 1 triệu người khai, chẳng có ai bị khám phá là khai gian. Nhưng làm sao 1 cán bộ cấp bậc hạng trung mà lại có

hiều nhà, nhiều đất, xe hơi, có tiền gửi con ra nước ngoài học thì nhà nước lại không dám đụng tới ! Nhân dân không được quyền đòi xem tờ khai vì là chuyện “Quốc gia đại sự đóng dấu mật” để cất vào học tủ

Ngoài ra khi Đảng bảo phải tiêu diệt chủ nghĩa cá nhân thì “lợi ích nhóm” mỗi ngày một lan rộng trong mọi ngành nghề và cơ quan trên khắp lãnh thổ. Đảng bảo người đứng đầu phải làm gương thì càng có nhiều lãnh đạo cấp cao dao động, coi dân như rơm rác và chỉ biết tìm cách làm giàu cho bản thân là chính. Đạo lý và tư tưởng cách mạng là những thứ xa xỉ phẩm và lỗi thời đối với họ.

Từ di chúc đến thực tế

Những khuyết tật này vẫn tồn tại vì đảng của ông Hồ chưa hết độc tài, độc đoán và độc diễn trên mọi lĩnh vực và trên lưng người dân.

Trong khi nhân dân, chủ nhân của đất nước, vẫn chỉ là tầng lớp bị trị để phục vụ “đầy tớ của nhân dân” là cán bộ, đảng viên.

Thực tế đã chứng minh tất cả các tầng lớp cai trị đều không làm theo lời dặn trong Di chúc ông Hồ để lại. Ông bảo: “Trong Đảng thực hành dân chủ rộng rãi, thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình là cách tốt nhất để củng cố và phát triển sự đoàn kết và thống nhất của Đảng. Phải có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau”

Nhưng 47 năm sau, từ khi ông Hồ qua đời, Nghị quyết 4/XII vẫn viết trong điểm số 5: “Trong tự phê bình còn giấu giếm, không dám nhận khuyết điểm; khi có khuyết điểm thì thiếu thành khẩn, không tự giác nhận kỷ luật. Trong phê bình thì nể nang, né tránh, ngại va chạm, thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh; lợi dụng phê bình để nịnh bợ, lấy lòng nhau hoặc vu khống, bôi nhọ, chỉ trích, phê phán người khác với động cơ cá nhân không trong sáng.”

Với tư cách nhô nhặng và kịch cỡm như thế, tất nhiên kết quả phải có từ đội ngũ cán bộ, đảng viên là:

1) Phai nhạt lý tưởng cách mạng; dao động, giảm sút niềm tin vào mục tiêu độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội; hoài nghi, thiếu tin

tưởng vào chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh.

2) Xa rời tôn chỉ, mục đích của Đảng; không kiên định con đường đi lên chủ nghĩa xã hội; phụ họa theo những nhận thức lệch lạc, quan điểm sai trái.

3) Nhận thức sai lệch về ý nghĩa, tầm quan trọng của lý luận và học tập lý luận chính trị; lười học tập chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, chủ trương, đường lối, nghị quyết của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước.

4) Không chấp hành nghiêm các nguyên tắc tổ chức của Đảng; sa sút ý chí phấn đấu, không gương mẫu trong công tác; né tránh trách nhiệm, thiếu trách nhiệm, trung bình chủ nghĩa, làm việc qua loa, đại khái, kém hiệu quả; không còn ý thức hết lòng vì nước vì dân, khơng làm tròn chức trách, nhiệm vụ được giao. (5 đã ghi ở trên)

6) Nói và viết không đúng với quan điểm, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước. Nói không đi đôi với làm; hứa nhiều làm ít; nói một đằng, làm một nẻo; nói trong hội nghị khác, nói ngoài hội nghị khác; nói và làm không nhất quán giữa khi đương chức với lúc về nghỉ hưu.

7) Duy ý chí, áp đặt, bảo thủ, chỉ làm theo ý mình; không chịu học tập, lắng nghe, tiếp thu ý kiến hợp lý của người khác.

8) Tham vọng chức quyền, không chấp hành sự phân công của tổ chức; kén chọn chức danh, vị trí công tác; chọn nơi có nhiều lợi ích, chọn việc dễ, bỏ việc khó; không sẵn sàng nhận nhiệm vụ ở nơi xa, nơi có khó khăn. Thậm chí còn tìm mọi cách để vận động, tác động, tranh thủ phiếu bầu, phiếu tín nhiệm cho cá nhân một cách không lành mạnh.

(Trích Nghị quyết 4/XII, ngày 30/10/2016)

Về con người hiện nay của đảng, Nghị quyết không ngần ngại nhìn nhận trong đảng đang diễn ra:

1) Cá nhân chủ nghĩa, sống ích kỷ, thực dụng, cơ hội, vụ lợi; chỉ lo thu vén cá nhân, không quan tâm đến lợi ích tập thể; ganh ghét, đố kỵ, so bì, tị nạnh, không muốn

người khác hơn mình.

2) Vi phạm nguyên tắc tập trung dân chủ, gây mất đoàn kết nội bộ; đoàn kết xuôi chiều, dân chủ hình thức; cục bộ, bè phái, kèn cựa địa vị, tranh chức, tranh quyền; độc đoán, gia trưởng, thiếu dân chủ trong chỉ đạo, điều hành.

3) Kê khai tài sản, thu nhập không trung thực.

4) Mặc bệnh “thành tích”, háo danh, phô trương, che giấu khuyết điểm, thói phồng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu”.

5) Quan liêu, xa rời quần chúng, không sâu sát cơ sở, thiếu kiểm tra, đôn đốc, không nắm chắc tình hình địa phương, cơ quan, đơn vị mình; thờ ơ, vô cảm, thiếu trách nhiệm trước những khó khăn, bức xúc và đòi hỏi chính đáng của nhân dân.

6) Quyết định hoặc tổ chức thực hiện gây lãng phí, thất thoát tài chính, tài sản, ngân sách nhà nước, đất đai, tài nguyên...; đầu tư công tràn lan, hiệu quả thấp hoặc không hiệu quả; mua sắm, sử dụng tài sản công vượt quy định; chi tiêu công quỹ tùy tiện, vô nguyên tắc. Sử dụng lãng phí nguồn nhân lực, phí phạm thời gian lao động.

7) Tham ô, tham nhũng, lợi dụng chức vụ, quyền hạn cấu kết với doanh nghiệp, với đối tượng khác để trục lợi. Lợi dụng, lạm dụng chức vụ, quyền hạn được giao để dung túng, bao che, tiếp tay cho tham nhũng, tiêu cực.

8) Thao túng trong công tác cán bộ; chạy chức, chạy quyền, chạy chỗ, chạy luân chuyển, chạy bằng cấp, chạy tội... Sử dụng quyền lực được giao để phục vụ lợi ích cá nhân hoặc để người thân, người quen lợi dụng chức vụ, quyền hạn của mình để trục lợi.

9) Đánh bạc, rượu chè bê tha, mê tín dị đoan, ủng hộ hoặc tham gia các tổ chức tôn giáo bất hợp pháp. Sa vào tệ nạn xã hội, vi phạm thuần phong, mỹ tục, truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc, chuẩn mực đạo đức gia đình và xã hội.”

Bấy nhiêu tội lỗi vẫn chưa đủ, Nghị quyết 4/XII còn báo cáo đã và đang có tình trạng đảng viên :

“Phản bác, phủ nhận chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và các nguyên tắc tổ chức của Đảng, nhất là nguyên tắc tập trung dân chủ; đòi thực hiện “đa nguyên, đa đảng”... đòi thực hiện thể chế “tam quyền phân lập”, phát triển “xã hội dân sự”... Nói, viết, làm trái quan điểm, chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước... Hạ thấp, phủ nhận những thành quả cách mạng; thổi phồng khuyết điểm của Đảng, Nhà nước. Xuyên tạc lịch sử, bịa đặt, vu cáo các lãnh tụ tiền bối và lãnh đạo Đảng, Nhà nước....”

Ngoài ra cũng còn có tình trạng : “Phủ nhận vai trò lãnh đạo tuyệt đối, trực tiếp về mọi mặt của Đảng đối với lực lượng vũ trang; đòi “phi chính trị hóa” quân đội và công an... Phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng đối với báo chí, văn học - nghệ thuật. Tác động, lôi kéo, lái dư luận xã hội không theo đường lối của Đảng; cố gắng cho quan điểm, tư tưởng dân chủ cực đoan; thổi phồng mặt trái của xã hội. Sáng tác, quảng bá những tác phẩm văn hóa, nghệ thuật lệch lạc, bóp méo lịch sử, hạ thấp uy tín của Đảng.”

Nhưng thế nào là “dân chủ cực đoan” ? Cực đoan, theo quan niệm của Ban Tuyên giáo đảng là kiểu “dân chủ của chủ nghĩa Tư bản”. Đảng CSVN chỉ muốn “tập trung dân chủ” để kiểm soát và ban phát tùy tiện. Đảng cũng chỉ muốn dân chủ trong nội bộ đảng, nhất là khi có sinh hoạt đảng bộ. Tiêu chuẩn thiếu số phục tùng đa số là nguyên tắc bất di bất dịch, dù phe đa số là những người toa rập bè phái để lấy thịt đè người.

Tuy nhiên đảng lại không chấp nhận dân chủ trong dân nên đã ngăn chặn việc thành lập các tổ chức xã hội dân sự và hội đoàn không chịu chui vào rọ kiểm soát của Mặt trận Tổ quốc để làm tay sai cho đảng.

Vì vậy, đảng kiên quyết chống đa nguyên, đa đảng để độc quyền cai trị; không cho tư nhân ra báo để giành độc quyền thông tin tuyên truyền. Họ đội mũ “phản động” và “tay sai của các thế lực thù địch” cho những ai đòi làm ngược lại.

Phản lại ông Hồ

Nhưng với những chứng bệnh nan y đang hoành hành trong cơ thể đảng ghi trong Nghị quyết 4/XII mới ban hành ngày 30-10-2016, một lần nữa Lãnh đạo đảng CSVN đã thất bại trong công tác “học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh”, theo chỉ thị của Bộ Chính trị (Số 05-CT/TW ngày 15 tháng 5 năm 2016).

Càng nghiêm trọng hơn, đám đảng viên kế thừa hay các cháu ngoan của ông Hồ, từ 47 năm qua, đã sỏ toet vào lời dạy trong Di chúc của ông, theo đó, ông dặn: “Đảng ta là Đảng cầm quyền. Mỗi đảng viên và cán bộ phải thực sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm liêm chính, chí công vô tư.”

Ngoài ra ông Hồ cũng chỉ mới thỏa mãn khi VN đã thống nhất, nhưng các “mong muốn cuối cùng” của ông như “hòa bình, độc lập, dân chủ và giàu mạnh” hãy còn xa vời. Bởi vì, dù Việt Nam nay không còn tiếng súng và bóng quân đội nước ngoài trên lãnh thổ, nhưng lại hoàn toàn lệ thuộc vào Trung Quốc để có hòa bình và độc lập giả tạo.

Thực tế tình hình ngày nay đã chứng minh quân đội Trung Quốc vẫn đang lăm le “dạy cho Việt Nam một bài học nữa”, cả ở biên giới lẫn Biển Đông.

Để tồn tại, Việt Nam Cộng sản phải chấp nhận làm “chư hầu kinh tế” của Trung Quốc. Hà Nội cũng phải ngậm đắng nuốt cay để cho hàng chục ngàn công nhân người Hoa và các công ty người Tàu xâm lăng Việt Nam và chiếm công ăn việc làm của người Việt.

Nguy hiểm hơn, Việt Nam còn phải để cho người Hoa di cư tự do sang nước Việt lập làng, dựng phố, lập gia đình và sinh con trước nguy cơ bị đồng hoá lúc nào không hay. Các công ty người Hoa cũng đã ưu tiên chiếm các vị trí chiến lược dọc theo bờ biển, trên Tây Nguyên, dọc biên giới Việt-Trung và đồng bằng sông Cửu Long.

Vì vậy, về lĩnh vực kinh tế, bản đồ nước Việt ngày nay đã biến thành tấm da con báo có nhiều chấm đen của vết chân người Hoa.

Như vậy thì có trái với lời nói lịch sử của ông Hồ “Không gì quý

hơn độc lập, tự do” chăng? Giá mà ông có thể sống lại để coi đám hậu duệ và các cháu ngoan của ông đã làm nên trò trống gì sau 47 năm ông ra đi -/-

ĐẢNG CSVN ‘VÃ MỒ HÔI’ ĐỐI DIỆN NGUY CƠ ‘TỰ TAN RÃ’

Trích báo Người Việt 31-10-16

Đảng CSVN đang lo lắng đối phó với tình trạng “tự chuyển biến,” “tự chuyển hóa” từ trong nội bộ của đảng. Một điều cho thấy đảng chính trị độc tài này ở Việt Nam đang sợ bị tan rã từ trong ra.

Cuộc họp trung ương đảng CSVN vừa diễn ra vào các ngày từ 9 đến 15 tháng 10, 2016. Ngay hôm khai mạc, trang mạng “chinhphu.vn” đăng bản tin thuật lời ông Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng cảnh cáo nguy cơ tan rã của đảng CSVN khi mà tình trạng “tự chuyển biến,” “tự chuyển hóa” từ trong nội bộ của đảng “vẫn chưa được ngăn chặn, đẩy lùi, có mặt còn diễn biến tinh vi, phức tạp hơn, có thể gây ra những hậu quả khôn lường.”

Trên tổng thể, tại hội nghị này, Ban Chấp Hành Trung Ương của đảng CSVN “thảo luận, cho ý kiến về tình hình kinh tế-xã hội năm 2016, dự kiến kế hoạch phát triển kinh tế-xã hội năm 2017; một số chủ trương, chính sách lớn nhằm đổi mới mô hình tăng trưởng, nâng cao chất lượng tăng trưởng, năng suất lao động, sức cạnh tranh của nền kinh tế. Tăng cường xây dựng, chỉnh đốn đảng, ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện ‘tự diễn biến,’ ‘tự chuyển hóa’ trong nội bộ và một số vấn đề quan trọng khác...”

Tuy nhiên, hôm 31 tháng 10, hai tuần lễ sau khi hội nghị chấm dứt, Thông Tấn Xã Việt Nam (TTXVN) đăng tải toàn văn “Nghị quyết Trung ương 4 – Khóa XII” hoàn toàn đề cập đến một vấn đề duy nhất là đưa các giải pháp đối phó với vấn nạn “tự chuyển biến,” “tự chuyển hóa” của “một bộ phận không nhỏ” của đảng CSVN. Nếu không đối phó được, hệ quả tất yếu sẽ dẫn tới sự tan rã của đảng.

Nghị quyết này được phổ biến tới tất cả các “chi bộ” đảng trên cả nước. Nó tố cáo “một bộ phận không nhỏ” các đảng viên CSVN đã nhìn ra sự bịp bợm của đảng. Những kẻ có chức có quyền trong đảng chỉ tận dụng cơ hội để đục khoét, tham nhũng.

CÁI LÒNG "NHỐT QUYỀN LỰC" của TBT Nguyễn Phú Trọng định dùng để nhốt ai*Lê Vinh 04-11-2016*.....

Nguyễn Phú Trọng và 'cái lòng nhốt quyền lực'

Hôm 17 tháng 10, trong buổi tiếp xúc với cử tri quận Hoàn Kiếm, Hà Nội, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã nói rằng: để xây dựng, chỉnh đốn đảng Cộng sản của ông, Hội nghị Trung ương 4 đã thống nhất một giải pháp rất quan trọng để kiểm soát quyền lực, mà ông gọi là "nhốt quyền lực vào trong lòng quy chế lập pháp". Thế là chuyện "cái lòng nhốt quyền lực" của ông Trọng được cả dư luận "lề phải" lẫn "lề trái" râm ran thảo luận trong suốt tháng 10 và vẫn đang tiếp tục.

Thực ra thì ý kiến làm cái "lòng nhốt quyền lực" đã được ông Nguyễn Phú Trọng nói đến từ hồi Tháng 4, trong lần đến thăm và làm việc tại tỉnh Quảng Ninh để kiểm tra tình hình triển khai Nghị quyết Đại hội XII của Đảng. Thế nhưng, có lẽ vụ Formosa xả thải làm ô nhiễm mấy trăm cây số biển miền Trung đã che khuất ý tưởng thực hiện "cái lòng" này. Đến nay, ông Nguyễn Phú Trọng nhắc lại, xem ra có vẻ quyết tâm thực hiện, nên trong tuần trước người ta thấy ông Phạm Minh Chính, Trưởng ban Tổ chức TƯ nói với báo chí rằng: "Hiện chúng ta đang đi tìm cái 'lòng' do ta thiết kế".

Chẳng biết trung ương đảng Cộng sản định thiết kế cái lòng nhốt quyền lực ra sao, nhưng muốn nhốt được thì trước tiên phải biết quyền lực đó ở đâu và do ai nắm giữ?

Ông Hồ Chí Minh đã nói rằng: "Đảng ta là đảng cầm quyền". Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng cũng nhiều lần lặp lại như vậy. Từ "nguyên lý" đó, họ kiến tạo và liên tục củng cố một hệ thống cầm quyền thu tóm mọi quyền lực trong xã hội như người ta đã biết.

Đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCS VN) không chia quyền lãnh đạo với bất cứ tổ chức chính trị - xã hội nào. Đồng thời, đảng này cũng tự quy định là họ lãnh đạo toàn diện và tuyệt đối mọi hoạt động của nhà

nước, bao trùm cả 3 quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp.

Quyền lực tuyệt đối này được khẳng định trong Điều 4 của Hiến pháp 1992 và Hiến pháp 2013, được cụ thể hoá thông qua quy định của đảng là:

1- Mọi chức vụ quan trọng trong bộ máy nhà nước, tòa án, quốc hội đều phải do đảng viên ĐCSVN nắm giữ.

2- Trong quốc hội, trên 90% thành viên là đảng viên của đảng, với thành phần như được nêu ở dưới. Để từ đó thể chế hoá những điều được đảng chỉ thị.

3- Các trưởng đoàn đại biểu quốc hội của các tỉnh, các thành phố trực thuộc trung ương thường là ủy viên trung ương đảng, kiêm bí thư tỉnh ủy hoặc bí thư thành ủy.

4- Trong chính phủ, 100% thành viên là đảng viên. Từ thủ tướng đến bộ trưởng thường là ủy viên trung ương đảng hoặc ủy viên bộ chính trị kiêm đại biểu quốc hội.

5- Trong tòa án tối cao, 100% thành viên là đảng viên, nắm giữ hội đồng thẩm phán của tòa án tối cao và chánh án tòa án tối cao.

6- Bổ sung cho quyền lực tuyệt đối của đảng, ĐCSVN còn liên tục đưa ra những chỉ thị "tăng cường và củng cố sự lãnh đạo của đảng" trong mọi phương diện.

Với quyền lực tuyệt đối đó, ĐCSVN ban hành thêm điều lệ đảng với 19 điều cấm đảng viên. Trong đó cấm không được nói và làm trái nghị quyết của đảng. Năm 2007 có thêm chỉ thị số 15, nhân danh bảo vệ đảng, buộc các ngành tư pháp (Công an, Kiểm sát, Tòa án) trước khi khởi tố, điều tra, xử lý đảng viên của đảng phạm tội, phải báo cáo xin ý kiến chỉ đạo của cấp ủy đảng đang quản lý đảng viên đó.

Điều 4 hiến pháp vì thế đã mặc nhiên thủ tiêu những điều khoản khác quy định về "quyền của người dân trong hiến pháp, mà chỉ còn lại "đảng cầm quyền", và khi đảng cầm quyền được kiến tạo như trên để

nắm tuyệt đối mọi quyền lực thì kết cục sẽ là: "Đảng là quyền lực và quyền lực là đảng". Mọi tha hoá quyền lực, lạm quyền, lộng quyền nhằm tìm kiếm và duy trì các đặc lợi, tham nhũng, suy đồi đạo đức, coi thường pháp luật như hiện nay đều xuất phát từ đó.

Bởi vậy, ý tưởng về cái lòng để "nhốt quyền lực" của ông Nguyễn Phú Trọng đang được ông Phạm Minh Chính loay hoay đi tìm, hoặc thiết kế, trở nên khôi hài. "Vị trí" của quyền lực như vừa được xác định ở trên chính là đảng Cộng sản. Chẳng lẽ cái lòng ông Trọng đang tìm kiếm là để nhốt đảng của ông?

Ngay cả nếu tìm được cái lòng, hay một dạng cơ chế nào đó để có thể kiểm soát được quyền lực của đảng, thì với quyền lãnh đạo tuyệt đối, đảng chỉ cần ban hành một chỉ thị nào đó là có thể vô hiệu hóa hiệu lực của cơ chế kiểm soát vừa kể. Cứ thế "cái lòng nhốt quyền lực" và quyền lực của đảng đuổi bắt nhau như con khủng long đuổi cắn cái đuôi của nó.

Trong thực tế của ĐCSVN hiện nay, người ta biết đang có những phe nhóm quyền lực chuyển dịch phức tạp theo sự cấu kết với các "nhóm lợi ích". Có lẽ "cái lòng" mà ông Trọng muốn kiến tạo là để nhốt những phe không thuộc phe nhóm của ông ta.

Nói trắng ra là để đánh những phe nhóm trong đảng đang kinh chống với ông. Đây là điều ông Trọng đã ỉ ạch làm suốt cả nhiệm kỳ Tổng bí thư đầu tiên của ông ta, nhưng rút cuộc đã chẳng đi đến đâu. Lần này, với ý tưởng "cái lòng nhốt quyền lực", nhiều phần cũng sẽ như vậy. Không khéo thì "cái bình" sẽ bị vỡ tan, mà chuột thì chẳng đập được mấy con. Vì vấn đề không phải là cái lòng hay cái bình; mà vấn đề là, khi đảng vẫn nắm giữ quyền lực độc tôn thì sự tha hoá, lộng quyền sẽ chỉ là hệ quả tất yếu.

Từ cả trăm năm nay nhân loại đã biết đến thể chế dân chủ với ba quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp độc lập, kiểm soát quyền lực lẫn nhau. Song song đó là tự do báo chí để theo dõi, phát giác sự lạm quyền. Đồng thời còn có các tổ chức xã hội

dân sự để chia sẻ các trách nhiệm trong xã hội. Trong cơ chế chính quyền và xã hội này, nguyên tắc luật pháp “người dân được làm những điều luật pháp không cấm, nhà nước chỉ được làm những điều được luật pháp cho phép” được tuyệt đối tôn trọng.

Thực tế tại nhiều Quốc gia áp dụng cơ chế vừa kể cho thấy, họ đã hạn chế đến mức tối thiểu sự lạm quyền và tham nhũng. Lẽ ra đây mới chính là điều mà ông Nguyễn Phú Trọng và đảng của ông phải nhận thức ra, chứ không phải là “cái lồng” hay “cái bình” chứa chuột tham nhũng.

Nếu không nhận thức được ra điều này thì bất chấp những nghị quyết của đảng cùng những chiến dịch học tập, sửa sai, phê và tự phê, v.v.... sự tha hoá quyền lực vẫn sẽ trở thành bản chất của một đảng độc tôn, nắm giữ quyền lực tuyệt đối. Mà hệ quả là “tham nhũng vẫn nhảy múa trên lưỡi gươm quyền lực” như báo chí đang tải mấy ngày hôm nay, mà không thể nào giết trừ được.

Lê Vinh

để bầu chọn những người lãnh đạo thay mặt họ để quản trị đất nước! Các chức vụ chủ chốt của Quốc gia như Chủ tịch nước, Thủ tướng Chính phủ và Chủ tịch Quốc hội, tất cả đều do Đảng cử, song mỗi chức vụ trên, Đảng chỉ cử 1 ứng viên duy nhất để Quốc hội “bầu”! Quả đúng như lời phán của ngài TBT Phú Trọng: “*Dân chủ như thế chứ còn thế nào nữa*”!?

2- Đảng Cộng sản VN hiện có trên 4 triệu đảng viên, chiếm chưa tới 5% dân số. Nhưng trong Quốc hội gồm 495 đại biểu thì Đảng có đến 474 đại biểu là đảng viên, chiếm tỷ lệ 95,80%. Quốc hội chỉ có 21 đại biểu ngoài đảng, chiếm tỷ lệ vốn vẹn 4,20%! Chưa hết! Toàn bộ 200 Ủy viên Trung ương của Đảng đều chia nhau nắm hết các vị trí lãnh đạo chủ chốt từ Trung ương xuống khắp 63 tỉnh thành ở cả 3 nhánh quyền lực gồm Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp cũng như toàn bộ các tổ chức đoàn thể, ban ngành (còn gọi là hệ thống chính trị) của toàn xã hội! Người có trọng trách cao nhất đảng Cộng sản Việt Nam - gọi nôm na là đảng trưởng - hiện là ông Nguyễn Phú Trọng, người mà 90 triệu người dân Việt Nam không một ai cảm lá phiếu để bầu lên làm nguyên thủ Quốc gia, thế nhưng ông Trọng vẫn nghiễm nhiên là lãnh tụ tối cao của cả nước, nắm trọn

quyền lực nhà nước cao nhất của nước CHXHCNVN” (Đ. 69). Nhưng quyền lực thực sự thì lại không nằm nơi Quốc hội mà là của Đảng (Đ. 4). Nghịch lý này được chính Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định chắc nịch khi ông tuyên bố: “*Hiến pháp là văn kiện pháp lý quan trọng nhất sau Cương lĩnh của Đảng*”!? Liệu ĐCSVN có thể thay đổi nghịch lý này để hòa nhập vào trào lưu tiến bộ chung của thế giới hay không?

4- Nạn tham nhũng ở đâu cũng có, nhưng mức độ thì mỗi nơi một khác. Ở VN, **tham nhũng** ngày nay không chỉ rất phổ biến mà nó lớn mạnh từng ngày theo tỷ lệ thuận với các chiến dịch chống lại nó! Nghĩa là càng chống thì nó lại càng mạnh! Đây là một nghịch lý kỳ quặc! **tham nhũng** chính là căn bệnh trầm kha đang làm xói mòn và hủy hoại xã hội VN và đảng CS cầm quyền! Đảng CSVN thừa biết điều này, nhưng bất lực trong hành động! Đảng coi **tham nhũng** là 1 trong 4 nguy cơ đe dọa sự tồn vong của Đảng cách đây trên 25 năm, từ Đại hội Đảng lần thứ VII (6-1991)! Song đến nay, đã qua 6 kỳ Đại hội Đảng và 4 đời Tổng Bí thư, song chẳng hiểu sao, **tham nhũng** chẳng hề hấn gì mà lại càng thêm mạnh! Ban hành càng nhiều chỉ thị, nghị quyết chống nó, thì nó lại càng sống khỏe! Càng lớn tiếng phê phán, kết án nó thì nó lại càng lớn mạnh thêm! Qua đây, người dân thấy rất rõ **nghịch lý** giữa lời nói và việc làm, giữa hô hào và hành động, giữa lý thuyết và thực tiễn! **tham nhũng** lớn mạnh nhất là thời kỳ ông Nông Đức Mạnh làm Tổng Bí thư (2001- 2011), rồi nó phát triển mạnh hơn sau khi ông Trọng thay ông Mạnh (từ 2011 đến nay)! Nay bọn tham nhũng không chỉ còn là “bầy sâu” nữa mà đã trở thành “tập đoàn sâu” cả rồi!

Nhiều năm qua **tham nhũng** luôn gắn với **quyền lực**. Tham nhũng tệ hại nhất chính là tham nhũng **quyền lực**, là tham nhũng **chính trị**! Cơ chế quyền lực ở Việt Nam là cái nôi sản sinh ra **tham nhũng**, và chính bọn tham nhũng lại là những kẻ ra sức bảo vệ cái nôi sản sinh ra chúng! Nói một cách hình ảnh, bọn chuột bọ tham nhũng sinh ra và ẩn nấp trong cái **bình** nào, thì chúng phải tìm mọi cách bảo vệ cái **bình** ấy, không để ai ném vỡ nơi trú ẩn của chúng!

Cha ông ta coi tham nhũng là **giặc nội xâm**, mà đã là giặc là phải diệt, bất kể là nội hay ngoại xâm! Nhưng TBT Phú Trọng lại không nghĩ vậy, ông nói: “*Chống ngoại xâm đã khó, chống nội xâm (tham nhũng) còn khó hơn, vì ta đánh vào ta*!”. Câu nói này

NGHỊCH LÝ TẠI VIỆT NAM

+++++Nguyễn Đăng Quang 06-11-2016+++++

Nghịch lý thì ở đâu cũng có, phần lớn là xấu và đều đáng ghét. Việt Nam có lẽ là xứ sở có nhiều nghịch lý nhất. Song nó đáng ghét hay đáng yêu thì tôi chưa rõ! Xin kể nhanh ra đây 4 nghịch lý nổi bật ở nước ta. Bốn nghịch lý này xuất hiện và tồn tại ở nước có hình chữ S khá lâu, trên dưới nửa thế kỷ rồi, để chia xẻ cùng quý bạn đọc xa gần:

1- Ở Việt Nam trong suốt 70 năm qua, đảng Cộng sản luôn khẳng định thể chế của mình là ưu việt nhất, nền chính trị ở Việt Nam là “*dân chủ gấp vạn lần các nước khác*” (Nguyễn Thị Doan); chế độ bầu cử, ứng cử ở Việt Nam là dân chủ tuyệt vời không đâu bằng, “*dân chủ đến thế là cùng*!” (Nguyễn Phú Trọng) v.v.... Thế nhưng một nghịch lý hiển nhiên là tất cả 90 triệu người dân Việt Nam không được phép chọn lựa thể chế chính trị mà mình tin tưởng, không một công dân Việt Nam nào có thể dùng quyền phổ thông đầu phiếu để lựa chọn chính đảng cầm quyền mà mình ưa thích! Và cũng không một công dân nào có thể trực tiếp cầm lá phiếu của mình

quyền lực trong tay và toàn quyền quyết định sinh mệnh của dân tộc, của đất nước! Không hiểu nghịch lý này đến khi nào thì thay đổi?

3- Thế giới hiện có khoảng 200 nước, nhưng chỉ có 193 Quốc gia là thành viên của Liên Hợp Quốc. Tất cả 193 nước này đều là các Quốc gia độc lập, có chủ quyền và mỗi Quốc gia đều có Hiến pháp riêng của mình. Hiến pháp của các Quốc gia này được xác định là đạo luật gốc, là luật mẹ, tức văn bản pháp lý cao nhất, không có văn bản luật pháp nào cao hơn! Các bản Hiến pháp đều ghi rõ Quốc hội (hoặc Nghị viện) của họ là Cơ quan quyền lực tối cao của đất nước, vì Quốc hội là nơi có quyền quyết định mọi vấn đề hệ trọng và sống còn của đất nước và dân tộc họ! Ngoài Quốc hội hoặc Nghị viện ra, không có một cơ quan quyền lực nào khác có thể đứng trên hoặc có quyền cao hơn Quốc hội hay Nghị viện cả! Nhưng ở xứ ta lại khác, mặc dù Quốc hội Việt Nam cũng được xác định trong Hiến pháp là: “*Cơ quan đại biểu cao nhất của Nhân dân, là cơ quan*

làm người dân bất bình, nó để lộ bản chất của ông Trọng nói riêng cũng như nghịch lý chống tham nhũng của đảng CSVN nói chung!

Nhà báo Xuân Dương, một cây viết chính luận sắc sảo, đã báo động dư luận trong một bài viết mới đây trên báo GDVN là bọn tham nhũng hiện đã liên kết với nhau và đã trở thành các "nhóm lợi ích bán nước, hại dân", tồn tại ngay trong hệ thống Đảng và chính quyền!

Trương Duy Nhất, một nhà báo kiêm blogger nổi tiếng ở Đà Nẵng, trong một bài bình luận cách đây gần 5 năm về Nghị quyết Chính đồn Xây dựng Đảng (NQTƯ 4 Khóa XI), lấy đầu đề là "Trị Đảng", ông viết (nguyên văn): "Hồi Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh đã nghe nói "nhà dột từ nóc". Đến giờ, hình như "cái nhà" ấy không những "dột từ nóc" mà dột nhiều chỗ khác nữa! "Dột nhiều chỗ khác" là cách nói của cựu Tổng Bí thư Lê Khả Phiêu, chứ thực ra không chỉ dột mà nhiều chỗ đã thực sự... mục nát rồi!"

Tôi xin phép được mượn 2 câu đúc kết sâu sắc nói trên để kết thúc cho bài viết ngắn này. Rất mong có dịp trở lại để cùng bạn đọc trao đổi thêm về chủ đề NGHỊCH LÝ ở nước ta vào một dịp thuận lợi khác.

N.Đ.Q.

VN sẽ là một tỉnh hoặc khu tự trị của nhóm dân tộc thiểu số trực thuộc guồng máy cầm quyền trung ương Hán chủ.

Trải qua bao ngàn năm dựng nước và giữ nước từ thời các vua Hùng cho đến nay, lịch sử đấu tranh chống ngoại xâm của Việt tộc chưa bao giờ ghi lại những vết ô nhục không thể nào chấp nhận được, ngoại trừ 2 tên phản nghịch Lê Chiêu Thống, Trần Ích Tắc đã công răn cắn gà nhà mà dân tộc vẫn luôn căm giận.

Hôm nay, trước tình thế vô cùng nguy ngập trong sự bao vây Việt Nam hầu như toàn diện về mọi mặt của Trung cộng, phản ứng của khối đại đa số toàn dân thì đã rõ, nhưng với 3.6 triệu đảng viên thì sao? Đó là câu hỏi mà 90 triệu dân muốn biết để có những hành động nhằm mục đích bảo vệ sự tồn vong của Quốc gia dân tộc, mà thời gian thì chúng ta không còn nhiều nữa.

Một cách khách quan, thiết nghĩ ĐCSVN chẳng vui vẻ và cũng chẳng mong muốn cái ngày mà đất nước Việt Nam bị xóa tên trên bản

1- Tuyên bố từ bỏ chủ nghĩa Mác Lê, con đường tiến lên XHCN và vô hiệu hóa nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.

2- Ủng hộ và giúp đỡ tối đa một thể chế mới với đầy đủ Độc lập, Tự do, Dân chủ và Tam quyền Phân lập.

Như đã nêu trên, tình thế của đất nước hôm nay **không cho phép** ĐCSVN còn có sự lựa chọn nào khác theo ý muốn của bản thân những đảng viên cao cấp và riêng tư cho ĐCSVN nữa mà hãy chấp nhận những gì khả dĩ có thể cho bản thân một cách tốt nhất trên tinh thần vì đất nước, vì dân tộc là trên hết. ĐCSVN nên hiểu rằng triều đại nào rồi cũng sẽ qua đi, chỉ có dân tộc là trường tồn. Ai cũng sẽ phải một lần chết, chết trong vinh dự hay chết trong tủi nhục là do thái độ chọn lựa của mình, và điều mặc nhiên là lúc ra đi, không ai có thể đem theo gì cả ngoài lưu lại cho hậu thế tiếng **nhục** hay **vinh**.

Tôi xin được giải trình cho kịch bản thứ nhất: Từ bỏ chủ nghĩa Mác Lê và vô hiệu hóa nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam còn có nghĩa một cách danh chính ngôn thuận rằng Đảng phái chính trị cùng nhà nước CHXHCN Việt Nam đã không còn hiệu nghiệm trên tất cả mọi vấn đề mang tính đối nội và đối ngoại, từ đó mọi liên quan đến một chế độ không còn tồn tại là **không còn giá trị** về mặt tinh cảm lẫn pháp lý.

Bên cạnh, tôi xin giải thích thêm về những điều mà đối với các vị lãnh đạo cùng các quan chức cao cấp khác rất quan tâm, đó là: Sự an nguy của tính mạng lẫn tài sản mà các vị sở hữu được một cách **bất chính** thì sao? Một cách không cực đoan, tôi nghĩ rằng các vị có thể rời khỏi đất nước trong tư thế bình an nếu các vị muốn, còn tài sản như nhà cửa, cơ sở vật chất... thì hãy để lại vì lý do là các vị không thể mang theo cũng như xem là phần đóng góp vào công quỹ cho chế độ mới.

Vấn đề thứ hai: Thể chế mới sẽ có tên nước, Hiến pháp và guồng máy chính quyền mới, **không liên quan**, cũng như **không chịu trách nhiệm** với những gì mà nhà cầm

CÓ PHẢI TRÊN 3.5 TRIỆU đảng viên CSVN đều quy hàng Tàu cộng

—Nguyên Thạch (Danlambao) 31-10-2016—

Tiêu đề trên là một câu nghi vấn khiến những người chống cộng triệt để mới thoát nghe sẽ có phản ứng ngay rằng: "Cộng sản Việt Nam đã quy hàng Trung cộng rõ ràng rồi còn gì mà nghi ngờ nữa". Đó có thể là sự khẳng định mang tính võ đoán của những người không thuộc ĐCSVN, còn những người là thành viên của đảng với con số 3.6 triệu đảng viên thì sẽ giải thích ra sao? Đây là vấn đề nghiêm trọng mà người viết muốn nêu ra và mong có lời xác định rõ ràng của những đảng viên cũng như Bộ chính trị cùng Trung ương đảng khẳng định dứt khoát trước năm 2020, khi mà "Mặt nghị Thành Đô 1990" phải bắt đầu thực hiện những gì đã ký kết trong những điều khoản của mật ước ấy. Nghĩa là Việt Nam sẽ hoàn toàn lệ thuộc vào sự chỉ đạo của nhà cầm quyền Bắc Kinh, mà xa hơn nữa,

đồ. Trong thực thể hôm nay, ĐCS VN là những người hiểu rõ hơn ai hết về hiện tình của đất nước đang lâm vào tình cảnh như thế nào. Hãy dẹp bỏ những nguy biện cùng nguyên nhân dẫn đến tình trạng vô cùng bi đát của hôm nay mà hãy nhắm vào thực tế để có cách giải quyết sáng suốt cũng như chọn những con đường nào cho Quốc gia và dân tộc có thể thoát nạn.

Ở đây, người viết xin đưa ra 2 kịch bản và dĩ nhiên cả 2 đều chứa đựng sự đau đớn cùng nhiều sự hy sinh từ những người Cộng sản, vì ĐCSVN tự nó trong quá khứ đã đặt mình vào những tình trạng vô cùng khó khăn đến tột độ rồi phải lê lét đến ngày hôm nay. Trong vũng lầy ấy, ĐCSVN không có quyền đòi hỏi cho mình sự thoải mái cũng như sự chọn lựa theo như ý muốn chủ quan. Hai kịch bản ấy là:

quyền của chế độ cũ ký kết, vay mượn và thỏa thuận... Như vậy số nợ không chính đáng, không minh bạch cũ lên đến gần **ngàn tỷ USD**, chính quyền mới sẽ không chịu trách nhiệm gánh vác. Bên cạnh những gì thuộc chủ quyền của Quốc gia như lãnh thổ, lãnh hải, thềm lục địa, biển, đảo, biên giới nguyên thủy có đầy đủ bằng chứng chủ quyền lâu đời thì chính quyền mới có trách nhiệm đòi hỏi để lấy lại một cách hợp pháp, hợp lý.

Trên là những phác họa mang tính tiêu biểu tổng quát, những cá nhân hoặc tổ chức chính trị của một chính quyền mới dĩ nhiên sẽ có những dự thảo, những kế hoạch cho tiến trình lập nên một chính quyền mới với đầy đủ chi tiết về mặt pháp lý trên cơ sở của một chính quyền nhân bản và sáng tạo để vận hành 1 Quốc gia ngày càng hữu hiệu hơn.

Như tất cả các vị đã nắm biết khá đầy đủ về tình hình của đất nước hôm nay mà người viết không cần phải viết ra đây. Hồ Chí Minh là ai thì giờ đây ông ta không còn là một nhân vật huyền bí mang tính tôn vinh gần như tuyệt đối nữa. Nguyên nhân của mọi nguyên nhân đưa đến sự thảm bại về mọi mặt của VN hôm nay mà **chính ông cùng ĐCSVN** đã gây nên trong hơn 70 năm cầm nắm vận mệnh của đất nước để rồi giờ đây tất cả chúng ta phải gánh chịu bao thảm họa tột cùng. Tôi nghĩ rằng toàn dân VN và chắc chắn là có cả đa số đảng viên Cộng sản sẽ không thể nào chấp nhận mất nước. Người dân Việt sẽ **không bao giờ chấp nhận làm nô lệ cho Tàu cộng**, đó là điều mà mọi người đã khẳng định.

Qua những sự kiện gần đây như các cuộc xuống đường biểu tình rầm rộ chống Trung cộng xâm lược biển đảo, chống đàn áp tôn giáo, chống cướp giết đất đai, tài sản của công dân, phản đối Tàu cộng đã hủy diệt môi sinh, cá chết, biển chết, người chết do chất độc hại mà Trung cộng cố tình tuồn qua VN nhằm mục đích giết hại dân tộc này để dễ bề thôn tính. Qua những vụ bất ổn trong nội bộ đảng, thanh toán nhau ở Yên Bái, đốt cháy nhà hát karaoke ở Hà Nội... ta thấy rằng sự

hả hê vui mừng của đại đa số dân chúng là những gáo nước sôi tạt vào mặt đảng. Từ bất tôn trọng, bất hợp tác... đưa đến hành động vùng lên chống đối hoặc tiêu diệt là một khoảng cách không xa. ĐCSVN **phải biết** thái độ của dân để mà biết rõ vị thế đang lung lay của mình.

Thời gian từ nay cho đến 2020 chỉ còn non 4 năm, ĐCSVN hãy xác định một lần cuối thái độ của đảng đối với dân tộc, đối với ngoại bang Tàu cộng một cách rõ ràng, chính xác, không ngụy biện, không lừa mị nữa, vì đất nước của chúng ta đang trên đà diệt vong và nô lệ. Sự xác định này cho dẫu ở khuynh hướng nào, hoặc **bán nước** vì lợi ích riêng tư, hoặc dồn tất cả khả năng vì đất nước và dân tộc. Sự khẳng định một trong hai điều nêu trên, đó là đạo đức và danh dự của những con người VN nếu ĐCSVN muốn làm những **con người**.

danlambaovn.blogspot.com

đội nón cối mang áo phao, găng tay bảo hiểm đến cùng kiểm tra, xin lỗi. Trong khi mọi chứng cứ đều đổ dồn về Formosa Hà Tĩnh là nghi can của tình trạng biển chết, nhưng bộ TN & MT lại tuyên bố Formosa Hà Tĩnh không liên quan, mà là do thủy triều đỏ, trong khi cả bộ NN & PTNN đã khẳng định thủy triều đỏ không phải là nguyên nhân, nhưng chính quyền đã buộc báo Dân Trí và SGGP rút bài.

Đầu năm nay, 2016, nạn hạn hán ảnh hưởng từ miền Trung đến mũi Cà Mau. Ngoài hạn hán, miền Tây Nam Bộ ngập mặn chỉ còn Đồng Tháp là còn nước ngọt, vì nước mặn đã ngập sâu vào đến hơn 90km tính từ bờ biển Nam Bộ. Nông dân không chỉ mất ruộng cày, mà còn không nước sinh hoạt cũng chỉ vì phá rừng, đắp đê làm thủy điện của các nhóm lợi ích của đảng cầm quyền mà ra. El Nino chỉ là cái kiêu đánh tráo khái niệm để dối dân, kiểu như triều cường gây ngập lụt các thành phố vào mùa mưa chỉ vì chính quyền cho lấp hồ ao làm đất thổ cư bán ăn chia. Thiên thời của nhà cầm quyền đã mất!

Biển đảo quê hương từ 42 năm qua rơi vào tay Trung cộng. 1974 mất

Nói với các cháu công an, an ninh và quân đội địa phươngBs Hồ Hải 30-04-2016.....

Tôi đã suy nghĩ nên viết bài này từ năm 2010, nhưng rồi cứ lần lữa, và có lẽ đây là bài viết duy nhất cho các cháu trẻ rường cột đất nước tương lai đang nằm trong hệ thống bảo vệ chế độ. Hôm nay nhìn đất trời, thời thế và con người diễn ra trong 6 tháng qua, nên tôi quyết định viết ra điều canh cánh trong lòng, vì tôi không muốn dân tộc này phải đổ máu một lần nữa, mà lại đổ máu vì chính người mình giết người mình, không phải vì thù ngoài. Đất nước này phải được xây dựng lại bởi những thế hệ trẻ nhân bản chứ không phải những thế hệ tàn độc nối tiếp nhau trong 80 năm qua.

Thiên thời địa lợi nhân hòa đã mất

Từ tháng 12-2015 đến nay, nạn hải sản ở Hà Tĩnh chết bắt đầu từ dân nuôi ngao-ngheo ở ven biển. Đầu tháng 4-2016 đến nay tình trạng cá chết từ Hà Tĩnh sau đó lan rộng đến Quảng Bình, Quảng Trị rồi Thừa Thiên-Huế cho đến Đà Nẵng trong chỉ 2 tuần kéo dài trên 418km bờ biển.

Thảm họa môi trường là thảm họa quốc gia dân tộc, nhưng chính quyền không ra mặt để xác minh, đến khi báo chí cộng đồng và thế giới lên tiếng thì hôm qua ông bộ trưởng mới

Hoàng Sa. 1988 mất Trường Sa. 2013 đến nay Biển Đông là nơi đe dọa sinh tử của ngư dân trên mỗi chuyến ra khơi lo kể sinh nhai đã bị Trung cộng đánh chìm gây tử thương không đếm xuể, nhưng chính quyền vẫn hủ hão không dám lên tiếng chỉ vì sợ rằng không thể tổ chức đại hội đảng chia ghế ăn chia như lời ông Tổng bí thư đảng Cộng sản đã nói.

Các cường quốc đều bắt đầu từ biển, từ một địa lợi nước Việt có một mặt tiền hướng ra thế giới đến 3.260km; sau 41 năm cầm quyền chính quyền hiện nay đã biến nước ta thành một vùng đất bất lợi, mất an toàn trước họa ngoại xâm, độc chất hoành hành. Thực phẩm biển nhiễm độc vì biển đã chết. Ngay cả thực phẩm trên bờ cũng nhiễm độc vì các thân hữu của chính khách làm ăn gian dối đổ chất độc vào hủy hoại giống nòi. Địa lợi cũng không còn!

Kinh tế suy sụp, bất động sản đóng băng kéo theo cơn lũ kinh tế từ 2008 đến nay không gượng dậy được. Nợ công đã quá mức để một nền kinh tế của một quốc gia đi đến phá sản. Đời sống nhân dân ngày càng bần cùng, nhưng thuế phí, giá điện, nước, xăng, dầu thì chính quyền

nắm yết hầu để vắt kiệt sức dân.

Hai năm qua, dân chúng nổi lên khắp chốn vì tình trạng những nhóm lợi ích của chính quyền quy hoạch, xà xẻo đất của dân để ăn chia ở các dự án. Đã có không biết bao nhiêu dân oan đã vào tù oan, tử vong oan vì chính quyền cướp đất của dân. Trong đó, có sự tiếp tay của các cháu công an, an ninh và quân đội. Nhân hòa muốn tìm lại 100 năm nữa, chính quyền hiện nay cũng không thể có!

Những câu hỏi cho các cháu

Tôi làm phòng khám tư nhân gần trường cảnh sát và an ninh ở Thủ Đức đã 12 năm qua, sau khi từ bỏ môi trường nhà nước. Số lượt khám của các cháu sinh viên của 2 trường đại học này cho đến nay cũng hơn 2.000 lượt. Tôi hiểu rất rõ hoàn cảnh, sự khó khăn, cũng như những trăn trở của các cháu ở các thế hệ sinh viên ngành an ninh và cảnh sát.

Tôi cũng đã từng chứng kiến cho sinh viên trường cảnh sát phải bế tắc tự tử. Vì bất kỳ ngành nghề nào cũng có khó khăn và nỗi khổ riêng, nhưng xã hội hôm nay, chính quyền đã đẩy các cháu vào thế mà dưới mặt người dân là những kẻ tội đồ dân tộc. Tôi xin hỏi các cháu 5 câu hỏi sau để các cháu tự suy nghĩ.

Chính quyền hôm nay đầy tham nhũng, tha hóa và vô liêm sỉ.

Hột gạo, hột muối, con cá, giọt nước mắm, miếng thịt, cọng rau, trái cây mà các cháu ăn mỗi ngày ai làm ra? Đồng lương mà các cháu đang nhận mỗi tháng do ai trả? Câu trả lời mà các cháu không thể chối cãi được là tất cả là do người dân làm ra!

Có khi nào các cháu tự đặt câu hỏi: tại sao người dân phải xuống đường biểu tình không?

Có khi nào các cháu tự đặt mình vào vị trí của người dân để hiểu và giải quyết vấn đề họ yêu sách không?

Ai đã làm cho thiên thời, địa lợi và nhân hòa nước Việt đã mất như hôm nay?

Một chính quyền mà thiên thời, địa lợi và nhân hòa đã mất thì liệu chính quyền đó còn tồn tại trong bao lâu?

Tôi rất đau lòng khi xem những video clip các cháu đàn áp, đánh đập dân, thậm chí cả những người hàng xóm ngày nào đã từng cưng yêu các cháu khi các cháu còn bé thơ ở địa phương mình. Tôi tự hỏi:

Tại sao đồng bào mình lại đi đàn áp đồng bào mình chỉ vì một lũ tham quan biến chất thú tính không còn là người? Tôi rất hiểu, các cháu sẽ nói rằng các ông lãnh đạo dạy cho các cháu rằng cần phải ổn định chính trị để phát triển kinh tế và sống trong hòa bình!

Nhưng làm sao có hòa bình khi xã hội đầy bất công do lãnh đạo đất nước tạo ra, và các cháu là những kẻ đồng lõa với họ dùng bạo lực để đối xử với chính bà con, láng giềng, chòm xóm của mình?

Các cháu phá chỉ có một, nhưng các vị lãnh đạo kia phá tới 1.000! Hãy xem khu kinh tế Vũng Án có Formosa do ai làm ra để hôm nay biển chết? Biển chết thì du lịch, ngư nghiệp, khách sạn, nhà hàng và các ngành kinh tế liên quan cũng chết theo. Thử hỏi hơn 10 triệu dân thất nghiệp từ biển chết và hơn 30 triệu nông dân thất nghiệp vì hạn hán, ngập mặn, trong khi nước nhà nợ công ngập đầu, khủng hoảng kinh tế, người giàu đã bỏ nước ra đi, chỉ còn người nghèo ở lại, vì họ không có khả năng để ra đi, thì cái gì sẽ đến trong tương lai và các cháu có sống được không?

Có thể, các cháu sẽ sợ mất việc, không lương, khó sống, nhưng tại sao người ta không cần sống bằng đồng lương của ngành cảnh sát, an ninh và quân đội họ vẫn sống được các ngành nghề khác lương thiện, trong khi các cháu đậu vào các ngành này là không những rất giỏi, mà còn hình thể cũng rất đẹp tính theo các tiêu chuẩn những năm gần đây, lại đi lệ thuộc cả tư duy và hành động với những kẻ yếu kém về năng lực, nhưng thừa thù tính hơn mình? Hãy nghĩ mà xem, có phải các cháu đang tự hủy hoại mình chỉ vì những kẻ phi nhân, bất nghĩa?

Các chính khách, họ chỉ nói bằng đầu môi chót lưỡi rằng cần hòa hợp, hòa giải dân tộc, nhưng họ lại ra lệnh các cháu đàn áp, bắt bớ, giam cầm, khảo tra, thậm chí giết dân mình trong những nơi tạm giam, các cháu có thấy không? Tôi không biết những lúc hành động dã man như thế các cháu nghĩ gì? Nhưng qua tâm sự với nhiều cháu khi còn khoác áo sinh viên các trường an ninh, cảnh sát, quân đội, thì các cháu rất nhân bản. Ai đã làm cho các cháu trở thành kẻ tàn ác? Người dân, chén cơm manh áo tầm thường hay chính khách?

Kết

Làm sao để dân và chính quyền sống với nhau thanh bình, yêu thương như nghĩa cử giữa người và người là việc của chính các cháu phải làm, chứ không phải của thế hệ của những người làm khoa học lương thiện chúng tôi đã xé chiều, và thế hệ các ông lãnh đạo già nua có tư duy nhiệm kỳ đang tranh thủ vơ vét trước lúc về hưu ăn bám nhân dân.

Tôi mong rằng các cháu cần suy nghĩ và tập cho mình có một tấm lòng cao cả, biết đau nỗi đau của người

dân, biết thương đồng bào như thương chính bản thân mình, lúc đó các cháu mới có thể là thế hệ hàn gắn vết thương đã lở loét không chịu lành mà thế hệ đi trước để lại. Nếu không, từ bất tuân dân sự người dân sẽ chuyển sang bạo động, khi toàn dân bạo động thì không súng đạn hay cường quyền nào có thể sống còn.

Tôi chỉ mong các cháu hãy sống nhân bản, biết cái gì đúng thì làm, cái gì sai, bất nhân, bất nghĩa thì chớ. Đừng nghe lời những kẻ tham quan cường quyền chỉ vì quyền lợi tư riêng của chúng mà làm điều bất nhân, phi nghĩa với chính đồng bào mình, gây hậu quả khó lường trong tương lai.

Kẻ sát nhân buông dao thành Phật! Các cháu nên nhớ điều này mà sống cho lương thiện. Đừng để leo lên lưng cọp rồi không còn cách nào xuống được chỗ an bình như những thế hệ đang cầm quyền.

Kỷ niệm 41 năm sự cố 30-4-1975

BÁC SĨ / BLOGGER HỒ HẢI BỊ BẮT KHẨN CẤP

Theo thông tin trên trang nhà của Bộ Công an thành Hồ, Cơ quan an ninh điều tra đã "khẩn cấp" bắt giam bác sĩ Hồ Văn Hải, tức blogger Hồ Hải, vào ngày 02-11-2016. Lý do: "bắt quả tang đang có hành vi tán phát thông tin, tài liệu chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam trên Internet".

Công an đã ập vào và bắt Bs Hải ngay tại phòng khám Đa khoa Á châu (Asia Clinic) - nơi ông làm việc, tọa lạc tại số 891 Kha Vạn Cân, phường Linh Tây, quận Thủ Đức.

Ông Hồ Hải là một bác sĩ chuyên môn phụ trách phòng khám ngoại tổng quát và phòng phẫu thuật. Ông tốt nghiệp Đại học Y dược Sài Gòn năm 1989 chuyên ngành Ngoại - Phụ sản. Ông từng là bác sĩ khoa phẫu thuật lồng ngực và khoa phẫu thuật tiêu hóa - nan - mật của bệnh viện Chợ Rẫy 1993-2001 và nguyên Phó Giám đốc PKĐK Phước Sơn 2002-2004.

Bên cạnh lãnh vực y khoa, nhiều năm qua, bs Hồ Hải là một blogger nổi tiếng với nhiều bài viết giá trị về xã hội, y tế cũng như những phân tích xác thực về hiện tình đất nước. Mấy tháng vừa qua, ông đã đăng tải nhiều bài viết về thảm họa ô nhiễm môi trường do Formosa gây ra như: Chiến lược giải quyết vấn nạn môi trường ở VN, Hãy kiện tập đoàn Formosa ra toà án quốc tế, Formosa Hà Tĩnh phát thải "siêu độc", quản lý "chưa tiên liệu", Phải đóng cửa không chỉ tập đoàn Thép... Đây là động thái mới nhất của CS muốn bịt miệng toàn dân.

Theo CTV Danlambao

Bầu Tổng thống Mỹ và Phong trào Dân chủ Việt Nam

.....Nguyễn Tường Thụy 12-11-2016.....

Với vai trò của Mỹ trên thế giới, việc ai làm tổng thống Mỹ đều có ảnh hưởng đến Việt Nam trên các mặt chính trị, kinh tế trong đó có Phong trào Dân chủ Việt Nam.

Không thể có con số thống kê, nhưng vẫn có thể thấy hơn nửa người Việt ở hải ngoại và trong nước mong muốn bà Hillary Clinton làm tổng thống. Người VN trong nước thì bày tỏ thiện cảm, người Mỹ gốc Việt thì dồn phiếu cho bà.

Đến khi ông Donald Trump trúng cử, nhiều người tỏ ra ái ngại. Quả là chính sách của ông Trump chú trọng hơn về hướng nội mà thu hẹp hướng ngoại. Có người lo ngại rằng Mỹ sẽ không hoặc ít quan tâm hơn đến nhân quyền ở VN.

*

Trước hết, cần điểm lại những năm qua, sự ủng hộ của Mỹ đến đâu và có tác dụng như thế nào đối với Phong trào Dân chủ VN?

Trong hai nhiệm kỳ liên tiếp gần đây, tổng thống Mỹ là người của đảng Dân chủ. Không thể phủ nhận việc người Mỹ thành tâm muốn cải thiện nhân quyền ở VN cũng như ở các quốc gia kém về thành tích nhân quyền. Tuy nhiên, sự can thiệp của Mỹ đối với nhân quyền VN về cơ bản mới dừng lại ở mức quan ngại. Những người hoạt động dân chủ không thể không đặt câu hỏi: Tại sao trong khi Mỹ làm việc với Chính phủ VN về tình trạng nhân quyền thì tình hình nhân quyền vẫn không được cải thiện. Tất cả những cam kết, hứa hẹn trong các buổi làm việc trở thành vô nghĩa khi những chiếc cặp ngoại giao gấp lại. Việc đàn áp, bắt bớ những nhà hoạt động nhân quyền vẫn tiếp diễn.

Trong một cuộc gặp ông David B. Shear đại sứ Mỹ (người tiền nhiệm của ông Ted Osius), tôi đã thẳng thắn đặt câu hỏi: "Tôi biết Mỹ rất quan tâm đến nhân quyền ở các nước. Nhưng tại sao qua những phiên đối thoại về nhân quyền Mỹ - Việt, tình trạng vi phạm nhân quyền của VN không giảm đi mà còn có xu hướng gia tăng?" Ông B. Shear chỉ khẳng định, nhân quyền luôn đi kèm với chính sách ngoại giao của Mỹ.

Những cuộc đối thoại về nhân

quyền Việt - Mỹ ít có tác dụng trên thực tế. Mỹ yêu cầu thì cứ yêu cầu, VN đối xử với người hoạt động dân chủ như thế nào thì cứ việc. Những con bài của Mỹ nắm trong tay cứ buông dần mà không cần đổi lấy một điều kiện gì đáng kể. Một nước kém thành tích nhân quyền như VN mà Mỹ còn cho vào cả Hội đồng Nhân quyền Liên Hợp Quốc. Một điều mỉa mai là, ngay sau khi VN vào Hội đồng Nhân quyền Liên Hợp Quốc ngày 12-11-2013 thì chưa đầy 1 tháng sau, ngày 8-12-2013, các hoạt động kỷ niệm Ngày Quốc tế Nhân quyền được tổ chức tại Hà Nội và Sài Gòn đã bị phá - cho thiên hạ biết thế nào là VN vào Hội đồng Nhân quyền.

Các buổi tiếp xúc giữa ông Nguyễn Phú Trọng và ông Obama tại Washington cũng như tại Hà Nội đầy những ngôn ngữ ngoại giao khách sáo, mát lòng cả hai bên. Người ta không khỏi sửng sốt khi ngay tại Washington, ông Obama tuyên bố tôn trọng thể chế chính trị của VN và còn tái khẳng định khi ông sang Hà Nội. Thể chế chính trị VN như thế nào thì ai chẳng rõ. Thế thì còn gì để mà nói. Trong chuyến thăm VN tháng 5 năm nay, Tổng thống Mỹ bất ngờ tuyên bố bãi bỏ cấm vận vũ khí sát thương đối với VN. Con bài cuối cùng đối với VN, Mỹ đã buông nốt.

Nói thế không có nghĩa là sự can thiệp của Mỹ vào nhân quyền ở VN chẳng có tác dụng gì. Một số tù nhân lương tâm được thả trước thời hạn như Đỗ Thị Minh Hạnh, Lê Thanh Tùng, Mai Thị Dung, Anton Đậu Văn Dương, Trần Tư, Nguyễn Tuấn Nam. Nguyễn Phương Uyên từ án 6 năm chuyển sang 3 năm tù treo... Trong đó, có những trường hợp do già yếu bệnh tật, nếu không thả ra sẽ nguy hiểm đến tính mạng, thậm chí thả ra rồi nhưng chỉ ít ngày sau thì qua đời như trường hợp thầy giáo Đinh Đăng Định.

Một số tù nhân lương tâm được trả tự do trước thời hạn nhưng lại bị trục xuất sang Mỹ như Trần Khải Thanh Thủy, Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Văn Hải - Điếu Cày, Tạ Phong Tần. Những vụ đổi chác này chỉ có lợi cho nhà cầm quyền cộng sản. Có thể nói họ đã rất thành

công.

Nói tóm lại, Mỹ đã quá nuông chiều VN. Nhà cầm quyền VN đã được rất nhiều trong quan hệ với Mỹ. Nó gọi cho ta hình ảnh một cô gái đành hanh, ông ẹo trước một chàng trai nhân hậu nhưng dễ bị bắt nạt. Cuối cùng, dù không được như ý muốn nhưng chàng trai đành phải chiều chuộng trước những lời non nỉ của cô gái cho dù có biết 100% cô ta không thật lòng.

Nhà báo Phạm Đoan Trang đưa ra một hình ảnh khá thú vị: "Mình hay hình dung "Đảng và Nhà nước" của công an xứ ta như một thằng Chí Phèo chẳng làm ăn gì, lâu lâu ngồi buồn ngửa ngáy chân tay lại rút hộp quẹt xòe lửa lên mái tranh hoặc túm vợ con ra đánh đấm để gây chú ý với thiên hạ, đừng xin tí tiền uống rượu tiếp."

"Cũng giống như cha con vua Ủn ở Bắc Hàn thỉnh thoảng lôi hạt nhân ra tí toáy để dọa thế giới, chính quyền công an trị của Việt Nam cứ độ nửa năm, một năm lại bắt lấy 1-2 người hoạt động nhân quyền - dân chủ, bỏ tù để kiếm cơ "gây sức ép ngoại giao" với Mỹ. Chính quyền của bà Clinton - nếu bà ấy ngồi ghế tổng thống - là dễ bị bắt nạt kiểu đó lắm".

Có thể thấy trong mấy nhiệm kỳ tổng thống Mỹ vừa qua, Mỹ giúp cho dân chủ ở Việt Nam thì ít mà nuôi dưỡng chế độ VN đứng vững để đàn áp nhân quyền thì nhiều. Trong các cuộc mặc cả, nhà cầm quyền VN chỉ có được chứ không mất.

Nhưng xét cho cùng, vấn đề nhân quyền, dân chủ ở nước nào thì người dân nước ấy giải quyết. Sự giúp đỡ từ các yếu tố bên ngoài tất nhiên là quan trọng nhưng không thể ngồi đó mà trông cậy, nên nói vai trò của Mỹ đến đâu không phải để trách cứ.

*

Ngày 20-1-2017, ông Trum sẽ xách va ly bước vào Nhà Trắng. Việc bầu cho ông Trump với rất nhiều bất ngờ, gây tranh cãi cho thấy nhận thức của người Mỹ đã thay đổi. Có thể họ đã nhàm chán với sự chần chừ, nhân văn nhân ái, nể nang chung chung, không muốn nước Mỹ trở nên già cỗi. Nước Mỹ sẽ có thay đổi trong chính sách đối nội và đối ngoại. Với cá tính của ông Trump và với những gì ông tuyên bố, Việt Nam không dễ gì "bắt

THẨM HỌA FORMOSA và thẩm họa BP: so sánh để học kinh nghiệm

.....**Ls Phan Quốc Cường 05-11-2016**.....

nat” được Mỹ. Mọi sự quan tâm, chiều cố đến VN sẽ gần như không còn với cả hai phía: nhà cầm quyền và phong trào dân chủ, thậm chí không có cả TPP... Thế giới sẽ có thay đổi, tuy nhiên, tất cả còn ở phía trước.

Có người tếu táo rằng, dưới thời ông Trump, tù nhân lương tâm sẽ rớt giá thảm hại. Loạt mới bắt như Mẹ Năm, Hồ Hải, Lưu Văn Vịnh... bổ sung vào “kho” để chuẩn bị đổi chác với bà Clinton trở thành hàng ế. Và biết đâu các vụ bắt bớ những người hoạt động dân chủ sẽ... giảm vì bất chẳng để làm gì. Tất nhiên, đó cũng chỉ là nói cho vui mà thôi.

Dù sao thì việc bầu cho ông Trump vẫn là sự lựa chọn của cử tri Mỹ, mà người Mỹ không dễ bị lừa. Ông ta có khác người, có điên thì vẫn còn cả một dàn giúp việc tài giỏi. Mặt khác, nền dân chủ Mỹ với cơ chế tam quyền phân lập không cho phép ông ta muốn làm gì thì làm.

Viết đến đây, tôi lại vừa biết thêm thông tin Ông Trump tuyên bố không cần lương tổng thống dù chỉ 1 xu (lương tổng thống là \$400.000/năm cùng với 1 tài khoản chi tiêu \$50.000/năm, một tài khoản \$100.000 không tính thuế dành cho du hành và \$19.000 cho giải trí). Đó cũng là điều khác người của ông. Không phải cái khác thường nào cũng xấu.

Thiếu đi sự ủng hộ của Mỹ, Phong trào dân chủ VN nếu không có lợi thì cũng chẳng mất gì. Và điều này nữa, rõ ràng là nhà cầm quyền Việt Nam mong muốn bà Clinton làm tổng thống chứ hoàn toàn không thích ông Trump nếu không nói là lo ngại ông ấy. Vì nếu bà Clinton trúng cử thì quan hệ Việt - Mỹ vẫn diễn ra như những năm vừa qua, vẫn cứ cò cưa nhùng nhằng như đã thấy và nhà cầm quyền VN không mong gì hơn. Đảng CSVN vốn ghét đảng Cộng hòa hơn là đảng Dân chủ, gọi đảng Cộng hòa là đảng điều hâu, hiểu chiến. Cứ theo lẽ thường mà suy thì những người hoạt động dân chủ phải chọn ngược lại với sự chọn lựa của nhà cầm quyền.

Vì vậy, Phong trào Dân chủ Việt Nam chẳng có gì phải nuối tiếc về kết quả bầu cử Tổng thống Mỹ vừa qua. Biết đâu ông Trump sẽ tạo ra những cơ hội cho họ.

<http://www.rfvietnam.com>

Thẩm họa môi trường biển chưa từng thấy trước nay tại Việt Nam do Formosa gây ra hồi tháng 4 khiến người ta nhắc nhớ thẩm họa môi trường biển lớn nhất lịch sử Mỹ trong vụ tràn dầu của công ty BP cách đây 6 năm.

Cả hai cùng là khủng hoảng do con người gây ra, ảnh hưởng nghiêm trọng đến sinh kế, sức khỏe, đời sống của nhiều thế hệ và tương lai môi trường.

Tuy nhiên, có những khác biệt rất rõ nét về cách giải quyết giữa hai vụ việc, dẫn đến những kết cục khác nhau.

Một nhà hoạt động pháp lý từng tích cực hỗ trợ vô số ngư dân gốc Việt tại các bang duyên hải bị ảnh hưởng trong vụ tràn dầu BP tại Mỹ năm 2010 phân tích những điểm khác biệt này để nêu lên những cách xử lý Việt Nam nên học hỏi, áp dụng vào sự cố Formosa.

Ngoài việc giúp đỡ pháp lý cho hàng trăm người Mỹ gốc Việt trong thẩm họa môi trường BP, luật sư Phan Quốc Cường còn tham gia vận động chính sách và điều trần tại Quốc hội, kêu gọi bảo vệ quyền lợi cho các nạn nhân bị thiệt hại.

Trong cuộc trao đổi với Tạp chí Thanh niên VOA, vị luật sư trẻ dần thân vì Cộng đồng nhìn lại vụ tràn dầu BP để chia sẻ kinh nghiệm với các đồng nghiệp trong nước nhân thẩm họa Formosa.

LS Quốc Cường: Chúng ta có thể thấy rằng: thứ nhất, phản ứng của chính quyền rất khác biệt. Sau vụ tràn dầu tại Louisiana, chính phủ Mỹ ngay lập tức cho lực lượng cứu hộ tham gia. Hai, ba tháng sau, họ vận động hàng trăm ngàn người tham gia vào lực lượng cứu hộ, làm sạch môi trường. Thông tin báo chí, tự do báo chí giúp người dân cả nước biết rõ về những diễn biến mới nhất. Còn tại Việt Nam, báo chí [bị] cấm đã động tới hoặc bị bưng bít. Một số bài tường thuật nêu lên một số ý kiến về luật pháp hoặc bảo vệ người dân đòi thiệt hại thì ngay lập tức bị áp lực lấy xuống. Cần hiểu rõ vụ tràn dầu ở Louisiana là một sự bất cẩn và tắc trách. Hệ thống họ sử dụng bất thành linh không hoạt động đúng mới xảy ra sự cố này. Hoàn toàn không có sự biết rõ của chính phủ hay dự tính của công ty đổ chất độc ra biển. Hai cách cư xử rất khác nhau vì hệ thống tư pháp và cách hành xử của chính phủ

hai nước cũng rất khác nhau. Một bên có luật bảo vệ môi trường rất nghiêm ngặt. Còn một bên biết rõ hoặc cố tình để cho công ty đổ xả thẳng chất độc ra biển. Đó chính là hành vi mang tính hình sự. Một hành vi bất cẩn bên Mỹ cũng đã khiến cho hãng dầu BP chịu trách nhiệm về hình sự lẫn dân sự, phải bồi thường cho chính phủ rồi chịu trách nhiệm trực tiếp với mỗi người dân, doanh nghiệp trên khắp 5 tiểu bang bị ảnh hưởng và trên toàn nước Mỹ. Nếu so sánh, thật sự sự cố tình vi phạm của Formosa và sự hợp tác của chính phủ Việt Nam lớn hơn rất nhiều so với lỗi của BP.

Trà Mi: Trở lại vụ BP 6 năm trước, lúc đó chính phủ Mỹ có vụ kiện riêng và những người dân bị ảnh hưởng có những vụ kiện riêng, thưa luật sư?

LS Quốc Cường: Đúng vậy. Bộ Tư pháp Hoa Kỳ chính thức khởi đơn kiện BP. Song song đó, họ cũng truy tố hãng BP ra tòa về trách nhiệm hình sự. Sau đó, BP phải gấp rút chi ra hàng chục tỷ đôla bồi thường cho các cấp từ thành phố, thị xã, tiểu bang cho đến Liên bang. Rất nhiều cơ quan chính phủ Hoa Kỳ đã kiện BP. Cho đến thời điểm này, 6 năm sau, vẫn còn một số vụ chưa giải quyết xong.

Trà Mi: Đó là tổng cộng chi phí họ phải tiêu tốn 54 tỷ đôla?

LS Quốc Cường: Minh nghĩ số đó sẽ tiếp tục tăng vì tới hôm nay quá trình kiện tụng vẫn tiếp diễn, và dĩ nhiên, thẩm họa vẫn còn hậu quả kéo dài. Ngoài ra, còn chi phí mà họ phải làm sạch dầu trong mấy chục dặm biển cũng rất tốn kém.

Trà Mi: Trong vụ đó, ông đã can thiệp và hỗ trợ cho những thành phần nào và các vụ kiện đó thành quả ra sao?

LS Quốc Cường: Sự tham gia của mình trong hai vai trò, trong hai thời gian khác nhau. Thứ nhất, một hai tuần sau vụ nổ giàn khoan Deepwater Horizon ngày 20-04, khoảng đầu tháng 5, BPSOS, một tổ chức của người Mỹ gốc Việt, cử mình trong tư cách một luật sư cộng đồng xuống dưới đó giám sát tình hình. Rất đông cộng đồng Việt Nam ở các làng duyên hải trên khắp các tiểu bang từ Texas, Louisiana, Mississippi, Florida tới Alabama. Ở 5 tiểu bang này, số ngư phủ Việt tại các làng duyên hải lên tới hàng chục ngàn người. Chúng tôi, một tổ chức cộng đồng, có tổ

chức những nỗ lực trực tiếp kéo dài từ tháng 6 đến hơn 1,5 năm về sau. Minh đưa phẩm vật thiện nguyện từ khắp nơi về, đưa các kế toán viên về đó giúp bà con tiến hành việc bảo vệ quyền lợi về pháp lý và tài chính. Minh cũng giúp đưa những các chuyển thực phẩm cứu trợ bằng cách hợp tác với các cơ quan chính phủ Mỹ và các tổ chức thiện nguyện Mỹ, đưa các phái đoàn y bác sĩ về đó giúp bà con. Minh cũng vận động chính sách tại các cấp Thống đốc và dân cử địa phương. Minh cũng tổ chức các phái đoàn của người Mỹ gốc Việt lên tận Washington DC để điều trần tại Quốc hội Mỹ về quyền lợi và cuộc sống của người dân đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng thế nào. Sau này, khi tôi ra hành nghề tư nhân, trong tư cách luật sư tư nhân, mình đại diện cho bà con và các doanh nghiệp nhỏ bị thiệt hại để đòi bồi thường. Tới lúc này, phần lớn bà con ngư phủ mà tôi đại diện đã được bồi thường qua nhiều đợt, bây giờ vào giai đoạn cuối.

Trà Mi: Trong vụ Formosa ở Việt Nam, chính phủ đã nhận 500 triệu đôla bồi thường, chưa nói đến phí tổn dọn dẹp, phục hồi bao nhiêu, chưa kể đến bao nhiêu người bị thiệt hại đã bị trả đơn kiện. Trong lúc này, những nạn nhân bị ảnh hưởng đó có thể làm gì?

LS Quốc Cường: Chính quyền Việt Nam vội vã tiến hành dàn xếp, thỏa thuận ngầm với Formosa để khóa lấp vụ này. Một chính phủ được tạo ra để phục vụ dân, nhưng khi họ không hiểu hoặc quay mặt với quyền lợi của tập thể nhân dân, thì chính người dân phải đứng lên đòi công lý cho mình. Họ, các luật sư trong nước và người Việt khắp nơi trên thế giới cần phải tạo sự đồng nhất, hỗ trợ cho nhau để đòi quyền lợi cho các nạn nhân trực tiếp, không để chính phủ quyết định mọi chuyện mà bỏ rơi đi quyền lợi của dân. Họ phải sử dụng hệ thống tư pháp hiện tại, dù hệ thống đó không phải là độc lập. Đây là cơ hội để giới luật sư trẻ trong nước và thế hệ trẻ, vì quyền lợi người dân, đứng lên mở ra một mặt trận về pháp lý, truyền thông. Những người dân bé nhỏ với một hệ thống công lý và tư pháp không màng đến quyền lợi của họ trước một tập đoàn kinh doanh đa quốc như Formosa với sức mạnh kinh tế và quyền lực chính trị cùng với nền truyền thông bị kiểm duyệt bởi chính phủ và đảng, dân chỉ còn cách dựa vào nhau tạo ra sức mạnh và tiếng nói cho quyền lợi của mình.

Trà Mi: Trở lại vụ BP, lúc thảm họa xảy ra có các tập đoàn luật sư và

giới chuyên môn tới giúp khảo sát thiệt hại ra sao?

LS Quốc Cường: Đã có rất nhiều phái đoàn luật sư thiện nguyện, Mỹ có, Việt có. Riêng tổ chức chúng tôi đã tổ chức trên 20 buổi hội thảo pháp lý miễn phí để các luật sư tham gia cùng nghiên cứu các luật lệ liên quan đến thảm họa này và cung cấp thông tin, giúp người dân hiểu rõ quyền của họ ra sao. Khi họ hiểu được quyền và cách đòi quyền lợi cho mình thì sự tự tin của họ cũng tăng lên kèm theo sự tin tưởng. Những buổi hội thảo pháp lý đó cộng với các phương tiện truyền thông độc lập, với vận động chính phủ. Bên này, chính phủ đáp ứng nhanh chóng trước áp lực quần chúng. Còn bên Việt Nam, đòi hỏi bà con phải can đảm và kiên nhẫn, phải dám chấp nhận sự trừng phạt, cô lập, hay đàn áp của chính phủ.

Trà Mi: Các tổ chức luật sư thiện nguyện bên Việt Nam, dù họ muốn giúp đỡ, nhưng khả năng hạn hẹp, không đủ kinh phí cũng là một trở ngại. Luật sư nghĩ sao?

LS Quốc Cường: Do đó cần sự ủng hộ của cộng đồng quốc tế, nhất là cộng đồng người Việt ở hải ngoại, giúp họ vượt qua trở ngại này. Ví dụ, các luật sư ngoài nước liên kết với các luật sư trong nước, cung cấp tài liệu pháp lý liên quan. Cũng có thể tạo ra những đợt gây quỹ. Nếu truyền thông trong nước cô lập, thì hôm nay chúng ta có Facebook và internet khuếch trương tiếng nói của các xã hội dân sự đang đại diện cho bà con.

Trà Mi: Trong vụ BP, khi khảo sát, thống kê thiệt hại có biết bao nhiêu nạn nhân mà lực lượng thiện nguyện thì có giới hạn, làm thế nào xoay sở?

LS Quốc Cường: Minh thường xuyên theo dõi các cuộc điều tra do chính phủ và các ủy ban độc lập họ tiến hành. Lúc đó có rất nhiều cơ quan chính phủ, hành pháp, họ tiến hành điều tra độc lập, song song với nhau. Bên lập pháp cũng có những ủy ban độc lập do Quốc hội lập ra. Về phía tư nhân, cũng có rất nhiều tổ chức thiện nguyện trong xã hội dân sự họ tham gia điều tra. Thậm chí các tờ báo lớn có khả năng, họ cũng tiến hành các cuộc điều tra riêng của họ. Cho nên, về thông tin, rất rõ ràng. Ngoài ra còn có nhiều cơ quan, hội nhóm bảo vệ môi trường tham gia. Khi các cuộc điều tra khảo sát kết thúc với kết quả rõ ràng, chính phủ mới có dữ kiện đầy đủ để minh bạch với quần chúng số tiền đòi bồi thường và trừng phạt là bao nhiêu. Khi chính phủ chấp nhận số tiền đó rồi, cũng không thể cấm đoán người dân theo đuổi những vụ kiện riêng của họ. Ở

Việt Nam, cá chết trắng các tỉnh duyên hải, ngư dân không có việc làm, mà họ còn nói không đủ bằng chứng thiệt hại thì mình không hiểu đâu là bằng chứng về tư cách đạo đức, về trách nhiệm phục vụ công lý và phục vụ quyền lợi nhân dân. Hy vọng ngày càng có nhiều người nhận thức được sự thật chua chát đó mà hành động, khiến chính phủ phải thay đổi tích cực. Mọi thảm họa hay thử thách đi kèm với cơ hội, cơ hội tạo nội lực sức mạnh, cơ hội hội tụ xung quanh những người có năng lực, gây dựng lại với nhau tạo tiếng nói đòi công lý. Cho nên, trong thời gian tới, đáp án không nằm nơi chính quyền Việt Nam. Sự thay đổi phải đến từ xã hội dân sự. Các tổ chức luật sư đoàn cần lên tiếng. Chúng ta cần thấy sự phát triển ngày càng mạnh của xã hội dân sự, nhất là trong vụ Formosa. Sự ủng hộ của người Việt khắp nơi và của các luật sư đoàn quốc tế cũng hết sức quan trọng, mang lại những ủng hộ tinh thần, vật chất cần thiết cho các luật sư trong nước.

Trà Mi: Nếu người dân Việt Nam kiện Formosa tại Việt Nam không thành, họ có thể kiện ở Đài Loan, quê nhà Formosa, hay kiện ra tòa quốc tế chẳng?

LS Quốc Cường: Cũng cần giới luật sư Đài Loan tư vấn xem có thể tiến hành kiện tại Đài Loan hay không. Cũng có một số tòa án quốc tế giải quyết các vấn đề tranh chấp về thiệt hại kinh tế; tuy nhiên, cần sự hợp tác và ý thức của chính phủ Việt Nam vì phần lớn các tranh chấp môi trường ở quốc tế là giữa các chính phủ với nhau.

Trà Mi: Chân thành cảm ơn luật sư Phan Quốc Cường về những thông tin vừa chia sẻ.

nếu Formosa hủy hoại môi trường biển tại Mỹ, chính quyền và người dân HK sẽ hành xử ra sao?**Nhà báo Trần Phong Vũ 10-11-2016**.....

Cho đến thời điểm này, vụ Formosa xả thải hóa chất cực độc xuống lòng biển Vũng Áng dẫn tới thảm họa biển chết, cá chết, người chết cùng những di hại kinh hoàng cho môi trường sinh thái Việt Nam mai sau đã trải qua hơn 7 tháng. Trong ba tháng đầu, BCT đảng CS và các cơ quan đầu não của chế độ Hà Nội gần như câm lặng, nếu không muốn nói là ngấm ngấm tìm cách bao che, bênh vực và bảo vệ thủ phạm.

Hôm 22 tháng 4, khi vụ cá chết hàng loạt phơi trắng dọc bờ biển bốn tỉnh miền Trung còn nóng hổi, ông Nguyễn Phú Trọng tới thăm cơ sở Formosa ở Vũng Áng mà không hề đoái hoài hoặc có một lời ủy lạo các nạn nhân. Trong khi đó, có tin cho hay dịp ấy Formosa đã trao tặng ông Trọng bức tượng họ Hồ bằng vàng nặng 50 kilô loại 999. Tính thành tiền tương đương với 55 tỷ 550 triệu đồng! Cũng trong thời gian ba tháng đầu, ngoài sự kiện các quan chức Đà Nẵng đóng trò ăn cá, tắm biển để chứng tỏ biển sạch, cá không nhiễm độc, trong khi những khuôn mặt lớn ở Bộ Tài nguyên-Môi trường tuyên bố ngược xuôi không ngoài mục tiêu che giấu tội hủy hoại môi trường biển của Formosa.

Cuối cùng, bàn tay nhỏ không che nổi ánh sáng mặt trời!

Sau những bước đi đêm với thủ phạm, hôm 30-6, Nguyễn Xuân Phúc với tư cách người cầm đầu bộ máy nhà nước đã miễn cưỡng tổ chức một cuộc họp báo công khai. Tại đây, toàn bộ nhóm điều hành Formosa xếp hàng ngang cúi đầu nhận tội, xin lỗi nhân dân Việt Nam. Về phía ông Phúc đã muối mặt nhận số tiền bồi thường bèo bọt 500 triệu mỹ kim mà không có ý kiến của các nạn nhân. Biết bao câu hỏi đặt ra cho công luận liên quan tới màn kịch trơ trẽn với nhiều bóng tối này.

Bằng lối nhìn của những người quen sống dưới những chế độ dân chủ tự do, trong đó guồng máy nhà nước được xây dựng trên cơ sở tam quyền phân lập, mọi hành xử liên quan tới quyền lợi Quốc gia, ý nguyện dân chúng đều phải minh bạch và công khai trước hệ thống truyền thông báo chí vốn được coi là “đệ tứ quyền”, chúng ta thấy gì qua cách hành xử của tập đoàn lãnh đạo Hà Nội?

Trước hết, đây là hành vi cướp quyền công dân của một chế độ đạo

tặc!

Khi bị ngăn chặn, khủng bố bạo hành trong lần thứ hai hướng dẫn 1000 nạn nhân đi Kỳ Anh nộp đơn tái khiếu kiện, trả lời phái viên đài Tiếng Nói Hoa Kỳ, Linh mục Đặng Hữu Nam nói: **việc truy tố thủ phạm Formosa ra tòa lẽ ra là bổn phận của nhà cầm quyền**, nhưng vì một lý do khuất tất nào đó, họ không làm, người dân phải làm. **Ấy vậy mà chính Hà Nội lại trắng trợn cho công an vũ trang và bọn đầu gấu tấn công, ngăn trở, gây thương tích cho các nạn nhân trên đường đi kêu oan.**

Cha Nam nêu lên câu hỏi: **như thế họ có xứng đáng là một chính quyền của dân và vì dân không?** Trong câu hỏi đã hàm ẩn câu trả lời.

Thứ hai, nhìn lại cung cách phản ứng của Hà Nội, từ thái độ dửng dưng, vô cảm trong những ngày đầu phát hiện thảm họa cá chết hàng loạt khiến cả triệu sinh mạng thuộc các gia đình ngư dân chuyên sống bám vào biển lâm cảnh lâm than đói khổ... cho tới những màn kịch vụng về diễn ra sau đó, rõ ràng chế độ này đã lộ nguyên hình là kẻ đồng lõa với Formosa, nếu không muốn nói là kẻ đồng phạm. Tại sao từ vị trí những người cầm đầu cả một hệ thống chính quyền của một nước lại nép về biển mình thành kẻ đồng lõa –thậm chí đồng phạm– với một tổ hợp gang thép từ một đất nước khác tới đầu tư làm ăn trên đất nước mình? Câu trả lời không gì khác hơn là : từ Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Xuân Phúc, Trần Đại Quang, Nguyễn Thị Kim Ngân và nói chung cả cái guồng máy thống trị ở Ba Đình đã tự bán mình và bán cả đất nước, biển đảo cho ngoại bang Trung cộng, mà Formosa chỉ là mặt nổi của một tầng băng giữa đại dương.

Để có một cái nhìn cụ thể, chúng ta thử đặt giả thiết là nếu vụ hủy hoại môi trường biển do công ty gang thép Formosa gây ra không phải ở Vũng Áng mà ở một vùng biển nào đó tại một quốc gia tự do như Hoa Kỳ, câu chuyện sẽ ra sao?

Nói tới Hoa Kỳ là người ta liên tưởng ngay tới vụ nổ giàn khoan dầu của tập đoàn BP, Anh Quốc ở vịnh Mexico nước Mỹ ngày 20-04-2010 vì sơ sót kỹ thuật. Như thế, chỉ cần điểm qua -dù hết sức khái quát- về phản ứng nhanh nhạy của nhà cầm quyền Hoa Thịnh Đốn trong biến

cố kể trên hẳn đã đủ cho chúng ta một bức tranh cụ thể khi đối chiếu với cung cách hành xử khuất tất, dị thường của Hà Nội quanh thảm họa Vũng Áng.

Phản ứng của chính quyền Mỹ trong vụ tràn dầu

Không phải ngẫu nhiên một sớm một chiều Formosa có mặt ở Vũng Áng. Cũng thế, không phải tự dưng giàn khoan khai thác dầu của BP hiện diện ở vùng vịnh Mexico, Hoa Kỳ. Tất cả đều do những cuộc thương thảo giữa chính quyền các quốc gia chủ nhà và các tập đoàn đầu tư nước ngoài. Cuộc thương thảo ra sao, với những điều kiện nào, một cường quốc tự do như Mỹ Quốc, qua Quốc hội và qua truyền thông báo chí người dân đều rõ. Nhưng với một đất nước theo chủ nghĩa độc tài chuyên chính Cộng sản như Việt Nam, buồn thay, lại chỉ là chuyện “xó bếp” của đảng và “ông” nhà nước!!!

Ngay sau vụ nổ giàn khoan của BP, Hoa Thịnh Đốn đã cấp thời thông báo cho toàn dân Mỹ và công luận thế giới hay biết về biến cố. Cùng lúc, chính quyền huy động mọi phương cách tính toán, kiểm tra nhằm giảm thiểu tác hại có thể xảy ra. Những số liệu cụ thể cho hay: khoảng 3,19 triệu barrels tức 134 triệu gallons dầu thô và khoảng 1,8 triệu gallons hóa chất dùng để dập dầu loang đã tràn ra biển. Địa điểm tràn dầu dọc theo vùng biển rộng khoảng 112.100 cây số vuông thuộc 5 tiểu bang Louisiana, Alabama, Texas, Florida và Mississippi với hơn 2000 cây số, tương đương 1.300 hải lý bị ô nhiễm.

Ngay lập tức cơ quan bảo vệ môi trường (EPA) của Hoa Kỳ đã áp đặt lệnh đình chỉ tạm thời các hoạt động khai thác của BP tại Vịnh Mexico trong vòng 18 tháng, sau đó lại mở rộng lệnh cấm vô thời hạn, cho đến khi tất cả những cáo buộc về hình sự theo pháp luật được chỉ ra và giải quyết đến tận gốc. Theo phán quyết của EPA, **BP không hội đủ điều kiện kinh doanh nên dẫn đến thảm họa tràn dầu.**

Cơ quan bảo vệ môi trường của Hoa Kỳ tuyên bố đây là thảm họa môi trường lớn nhất trong lịch sử Mỹ quốc. Donald Vidrine và Robert Kaluza hai giám sát viên của BP đã bị buộc tội trước tòa án New Orleans vì để xảy ra cháy nổ và làm chết 11 người. Ngay cả một cựu giám đốc điều hành BP David Rainey cũng bị cáo buộc nói dối Quốc hội về số lượng dầu đã tràn từ giếng.

Hàng loạt biện pháp cấp thời đã được Hoa Thịnh Đốn ban hành như đóng cửa các bãi biển, cấp

cứu và di chuyển các loài sinh vật, đốt và vớt dầu nổi trên mặt, xả nước ngọt vào vịnh để giảm dầu tràn vào bờ... Huy động ngót 50 ngàn công nhân và tình nguyện viên với khoảng 70 triệu giờ làm việc và sự hỗ trợ của 6 ngàn 500 tàu thuyền tham gia hoạt động thu gom dầu trên vùng biển dài 2500 cây số. Trong 4 năm tính từ tháng 5-2010 đến tháng 4-2014, BP đã phải chi một khoản kinh phí 14 tỷ USD chỉ riêng cho hoạt động ứng phó thảm họa, thu gom dầu tràn và tạm thời làm sạch môi trường trong tổng số 54 tỷ phải thanh toán cho nhiều chương trình kế hoạch nghiên cứu trên nhiều lãnh vực khác nhau bao gồm các khoản bồi thường cho các cá nhân, tổ hợp và chính quyền địa phương bị ảnh hưởng do biến cố tràn dầu. Trong đó phải kể tới 776 hải lý vùng có nồng độ dầu lắng xuống đáy biển phải tẩy rửa bằng kỹ thuật cao và những phương tiện tân tiến bậc nhất.

Sau 4 năm xảy ra thảm họa, đến tháng 4 năm 2014, cơ quan bảo vệ vùng bờ mới quyết định dừng thu gom dầu. Dù vậy, nếu có thông tin về phát hiện ô nhiễm mới ở bất cứ vùng nào, công tác thu gom cũng sẽ được tiến hành ngay.

Nhìn vào bản liệt kê những đòi hỏi do luật pháp HK buộc BP phải trả cho hàng chục công trình nghiên cứu về ảnh hưởng tai hại của biến cố tràn dầu liên quan tới hệ sinh thái của con người và các sinh vật, từ hải sản như tôm cá, rùa biển, sò ốc tới chim muông, các rặng san hô v.v... nhưng vì giới hạn một bài viết ngắn chúng tôi chỉ có thể đề cập khái quát kiểu "cưỡi ngựa xem hoa". Tuy vậy, chỉ riêng một số biện pháp phục hồi do Hoa Thịnh Đốn đòi hỏi kèm theo những ngân khoản kếch sù mà BP phải chi trả sau đây, hy vọng có thể giúp người đọc thấy toàn bộ nó quy mô và to lớn như thế nào:

- * Phục hồi và tái tạo các hệ sinh thái đất ngập nước, hệ sinh thái vùng bờ (coastal) và vùng cận bờ (nearshore) với kinh phí 4,7 tỷ USD

- * Phục hồi và tái tạo các vùng liên quan tới dự án bảo vệ các sinh cảnh sống cấp Liên bang với ngân khoản đền bù 75,5 triệu USD.

- * Giảm thiểu ô nhiễm hữu cơ: 110 triệu USD.

- * Phục hồi chất lượng nước: 300 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài cá và động vật không xương sống sinh trưởng trong tầng nước (pelagic): 400 triệu USD

- * Phục hồi và tái tạo các loài cá

khác nhau: 15 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài rùa: hơn 212 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài thực vật sống dưới đáy biển: 22 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài động vật biển: 144 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài chim: hơn 500 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các loài hàu: hơn 200 triệu USD.

- * Phục hồi và tái tạo các quần xã sinh vật sống vùng biển dưới đáy sâu và vùng bán sâu: 273 triệu USD.

- * Phục hồi các hoạt động giải trí trên biển: hơn 131 triệu USD.

Nhìn lại phản ứng của Hà Nội trong biến cố Vũng Áng

Biến cố cá chết hàng loạt, phơi trắng bãi biển 4 tỉnh miền Trung nổ ra ngày 06-4-2016 nhưng trong suốt ba tuần lễ Hà Nội hoàn toàn câm lặng. Cho mãi tới ngày 27-4, trước sức ép của dư luận trong và ngoài nước, Bộ Tài nguyên/Môi trường mới miễn cưỡng tổ chức cuộc họp báo chớp nhoáng, chỉ kéo dài trong vòng 8 phút để công bố thông tin sai lạc về vụ hủy hoại môi trường có một không hai này.

Cuộc họp báo "dị thường" trên diễn ra ngay sau khi Bộ Tài nguyên-Môi trường chủ trì cuộc họp "kín" với các Bộ, ngành liên quan kéo dài gần 5 tiếng đồng hồ với lệnh cấm báo chí tham dự. Hàng trăm ký giả thuộc các cơ quan truyền thông ngồi la liệt bên ngoài suốt buổi chiều chờ đợi. Trước tình cảnh ấy, để trấn an, Vụ trưởng Vụ Thi đua khen thưởng và Tuyên truyền Vũ Minh Sơn phải hứa sẽ có cuộc họp báo diễn ra lúc 19 giờ tối để công bố kết quả cuộc họp "kín". Đúng 18 giờ 45 phút, cuộc họp "kín" kết thúc.

Ngay lập tức, hàng trăm phóng viên báo chí đã kéo vào phòng họp, dù sau đó lại tiếp tục phải ngồi chờ lãnh đạo Bộ Tài nguyên và Môi trường... đi ăn chiều và chuẩn bị tài liệu liên quan. Cho đến 19 giờ 58 phút, cuộc họp báo mới chính thức bắt đầu dưới sự chủ trì của ông Võ Tuấn Nhân, Thứ trưởng Bộ Tài nguyên-Môi trường, thay vì như thông báo ban đầu là đích thân Bộ trưởng Trần Hồng Hà.

Trong cuộc gặp gỡ chớp nhoáng 8 phút phù du gọi là họp báo này, ông Võ Tuấn Nhân mất trước mắt sau hấp tấp đọc hết hai trang giấy ghi lại nội dung cuộc họp trong gần 5 tiếng đồng hồ của Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường trước đó với kết luận vắn tắt về 2 nguyên nhân gây cá chết: Thứ nhất, do thủy triều đỏ (?) và thứ hai, chất độc từ việc xả thải của con

người từ thềm nào mà không phải do Formosa gây ra (?). Sau đó ông tuyên bố kết thúc cuộc họp báo trong khi rất nhiều người muốn lên tiếng chất vấn.

Ngay tức khắc, nhiều nhà khoa học am hiểu vấn đề đã đồng loạt lên tiếng bác bỏ nguyên nhân cá chết do thủy triều đỏ. Giới khoa học còn phản biện rằng nguyên nhân thứ 2 mà chính quyền đưa ra đi ngược với quan điểm quốc tế trong việc truy tìm nguồn độc được xả thải khiến môi trường biển bị hủy hoại.

Trong cuộc trao đổi với Tạp chí Thanh niên đài Tiếng Nói Hoa Kỳ mới đây, luật sư trẻ Phan Quốc Cường đã có dịp nhìn lại vụ tràn dầu BP để chia sẻ kinh nghiệm với các đồng nghiệp trong nước nhân thảm họa Formosa. Ông nói:

"Chúng ta có thể thấy, thứ nhất, phản ứng của Hoa Thịnh Đốn và Hà Nội hoàn toàn khác biệt. Sau vụ tràn dầu tại Louisiana, chính phủ Mỹ ngay lập tức vận động hàng trăm ngàn người tham gia vào lực lượng cứu hộ, làm sạch môi trường. Cùng lúc, thông tin báo chí giúp người dân cả nước biết rõ về biến cố cùng những diễn biến mới nhất. Trong khi ấy, tại Việt Nam báo chí bị bịt miệng không được đưa tin, ký giả bị cấm không được tiếp xúc với ngư dân địa phương. Một số bài tường thuật nêu lên quan điểm, ý kiến về luật pháp hoặc bảo vệ người dân đòi thiệt hại thì ngay lập tức bị áp lực lấy xuống."

Theo ông, hai chính quyền có hai cách xử lý rất khác nhau. Lý do chính vì sự khác biệt nền tảng về thể chế. Một bên dân chủ tự do và một bên độc tài chuyên chính. Một bên có luật bảo vệ môi trường nghiêm ngặt, dư luận và truyền thông báo chí có toàn quyền theo dõi diễn tiến từ đầu biến cố. Còn một bên, vì những lý do thiếu minh bạch, coi thường người dân, bất chấp cả những nguyên tắc pháp lý do chính họ lập ra, nhất là lại còn tìm hết cách, khi công khai lúc đi đêm, để bao che cho thủ phạm.

Trả lời câu hỏi của phái viên Trà Mi liên quan tới vấn đề cả chính phủ Mỹ và các nạn nhân đã khởi kiện BP 6 năm trước, LS Cường cho hay: Bộ Tư pháp Hoa Kỳ đã chính thức đưa đơn kiện BP. Song song, họ cũng truy tố hãng BP ra tòa về trách nhiệm hình sự. Kết quả, BP đã phải gấp rút chi ra hàng chục tỷ đôla bồi thường cho các cấp từ thành phố, thị xã, tiểu bang cho đến Liên bang. Về phía dân chúng Mỹ cũng đã kiện BP. Cho đến thời điểm này, 6 năm sau vẫn còn một số vụ chưa giải quyết xong.

Nhìn về Việt Nam, vì những

chứng cứ hiển nhiên không thể bao che mãi cho thủ phạm, ngày 30-6 Hà Nội đã phải họp báo để tổ hợp gang thép Formosa công khai nhận tội xả thải độc chất xuống lòng biển Vũng Áng. Theo nguyên tắc pháp lý, dù phạm nhân nhận tội, về phía dân sự người dân vẫn có thẩm quyền kiện Formosa. Nhưng với mưu toan qua mặt các nạn nhân, ông Nguyễn Xuân Phúc trơ trẽn mở đường thoát cho thủ phạm bằng cách thuyết phục công luận: “Đánh kẻ chạy đi không nên đánh kẻ chạy lại” rồi tự tay nhận số tiền hơn 10 tỷ đồng tương đương với 500 triệu Mỹ kim, không đếm xỉa gì tới ý kiến, cảnh ngộ và nguyện vọng của các nạn nhân. Không bằng lòng với hành vi khuất tất của Hà Nội, dân chúng thuộc giáo xứ Phú Yên, Nghệ An cậy nhờ vị Linh mục quản nhiệm của họ hướng dẫn đi nộp đơn khiếu kiện ở tòa án nhân dân Kỳ Anh. Lần đầu dù gặp muôn vàn khó khăn do an ninh nhà nước gây ra trong hai ngày 26/27 tháng 9, cuối cùng trước áp lực của đám đông họ nhận 506 đơn kiện. Nhưng chỉ mấy ngày sau đã trả lại với những lý do vu vơ. Trong lần kiện thứ hai, Linh mục Nam và cả ngàn người dân đã bị công an nhà nước cùng với bọn đầu gấu ngăn cản, bạo hành từ bước đầu nên đành phải trở về!

Từ trường hợp DB Tô Thị Phần trong QH Đài Loan tới...

LS Cường cũng nói tới khả năng kiện Formosa ra trước tòa án Đài Loan. Điều này gợi người viết nhớ lại kinh nghiệm của bà Tô Thị Phần (Su Chih Fen), dân biểu Quốc hội của đảo quốc này đã cất công qua Việt Nam hồi đầu tháng 8-2016 với mục tiêu điều tra biến cố cá chết. Nhưng khi tới phi trường Nội Bài với dự tính đáp phi cơ đi tiếp tới Vũng Áng, bà đã bị Công an nhà nước gây khó dễ. Tuy vậy, với thiện chí và với tư cách một nhà lập pháp nhiều lương tâm chức nghiệp, bà đã tìm phương tiện đường bộ tới được Vũng Áng. Tại đây, ngoài những trao đổi với ban điều hành tổ hợp gang thép Formosa, một công ty có gốc Đài Loan nhưng kỹ thuật và vốn liếng do Bắc Kinh chi phối, bà Tô còn có cơ hội tiếp xúc với ngư dân địa phương và một số nhà báo tự do.

Trở về Đài Loan, bà bỏ công tìm thêm tài liệu liên quan tới tổ hợp Formosa, nhất là những lần tổ hợp này bị truy tố ra trước tòa án ở Mỹ và nhiều Quốc gia khác về hành vi xâm phạm môi trường. Từ đây, phối hợp với những kiến thức thâu thập được trong chuyến viếng thăm Vũng Áng, hôm 30 tháng 9 vừa qua, đích thân dân biểu Tô Thị Phần đã ra điều trần

trước Quốc hội Đài Loan với sự hiện diện của Thủ tướng Lin Chuan người cầm đầu chính quyền đảo quốc này mà danh xưng địa phương gọi là Viện trưởng.

Lồng vào chính sách Hướng Nam của tân Tổng thống Đài Loan Thái Anh Văn, bà Tô công khai nêu lên những vi phạm trầm trọng tới môi trường biển Việt Nam do Formosa gây ra cho hàng trăm ngàn ngư dân Hà Tĩnh, Quảng Trị, Quảng Nam, Thừa Thiên. Trong buổi điều trần kéo dài 20 phút này, dân biểu Tô Thị Phần đã thẳng thắn chất vấn ông Lin Chuan trước những đồng viện của bà. Mở đầu bà viện dẫn lịch sử để chỉ ra mối liên hệ bền vững lâu đời giữa Đài Loan và Việt Nam về phương diện văn hóa, kinh tế dưới nhiều khía cạnh khác nhau. Cuối cùng, bà kết luận là đầu tư của Formosa ở Việt Nam đã góp phần làm tổn hại đến mối quan hệ tốt đẹp đó. Vì thế bà nhấn mạnh: Đài Loan cần thay đổi luật pháp để cải thiện tình hình.

Dịp này, dân biểu Tô Thị Phần đã trích dẫn nhiều đoạn phim, những tài liệu trên các mạng xã hội trong đó có mạng Quê Choa... ghi lại những cuộc tiếp xúc trực tiếp của bà trong chuyến viếng thăm Vũng Áng với viên chức Formosa và cư dân địa phương từng được bà trình bày chi tiết trong các bài viết phổ biến trên báo chí Đài Loan trước đó.

Trước khi kết thúc buổi điều trần, bà đã nhắc lại cuộc đối thoại với một ngư dân Hà Tĩnh tên An Lộc khiến bà vô cùng xúc động và cảm kích. Bà nói:

“Sau khi kể lại cho tôi những gì anh biết về tội phạm của công ty Formosa trong việc xả thải những dulong chất cực độc xuống Vũng Áng đưa tới thảm cảnh cá chết hàng loạt khiến cho hàng trăm ngàn ngư dân, trong số có gia đình, thân nhân của anh lâm cảnh thất nghiệp, không công ăn việc làm, An Lộc, người bạn Việt Nam này nhìn tôi ngậm ngùi nói: ‘Bà là Nghị sĩ của Quốc hội Đài Loan, bà như Quan phụ mẫu của con dân nước bà. Xin bà vui lòng dạy dỗ hướng dẫn họ trở nên những người tốt hơn...’”

Nói đến đây, dân biểu Tô đưa bàn tay phải đặt lên lồng ngực trái, nơi có trái tim, và với giọng xúc động bà kêu lên:

“Chúa ơi! Với tâm tình của người bạn ngư dân Việt Nam tên An Lộc, thưa ông Viện trưởng, tôi phải trả lời thế nào đây? Rõ ràng An Lộc đã thay mặt cả triệu đồng bào anh để nói với chúng ta rằng chính chúng ta đã phá hoại môi trường biển của họ, chính

chúng ta đã cướp đi bát cơm của họ!!!”

...tới những khuôn mặt phồng đá trong cái gọi là QHVN!

Xuyên qua tâm tình, tư cách và thái độ tận tụy phục vụ công ích của nữ dân biểu Tô Thị Phần, là người Việt Nam, làm sao chúng ta không phần nộ trước mấy trăm khuôn mặt trơ trẽn, “ăn hại đá nát” của những kẻ được đảng Cộng sản tuyển chọn vào làm tay sai trong cái cơ cấu gọi là Quốc hội của chúng ở Hà Nội?

Trong suốt 7 tháng dài, kể từ khi tổ hợp gang thép Formosa xả thải những dulong chất cực độc như chì, thủy ngân xuống lòng biển Vũng Áng gây ra thảm họa hàng nghìn tấn cá chết phoir trắng bãi biển bốn tỉnh miền Đông, chưa một lần định chế tập hợp những kẻ mang danh dân cử này lên tiếng đòi hỏi nhà cầm quyền truy tố tội phạm ra trước công lý để trả lại công bằng và an sinh cho cả triệu đồng bào nạn nhân. Trái lại, họ chỉ biết cúi đầu toa rập với đảng và nhà nước CSVN tìm cách chạy tội cho những kẻ đã gieo tai ương, đói rách cho các thành phần dân chúng sống bám vào biển.

Trong khi một dân biểu nước ngoài lặn lội đến Việt Nam với thiện chí tìm hiểu hành vi phá hoại môi trường biển do đồng hương của họ gây ra để đặt vấn đề trách nhiệm với cơ quan hành pháp, hoàn thành trách nhiệm một người dân cử... thì những kẻ mang danh đại biểu của người dân sở tại, từ Chủ tịch Nguyễn Thị Kim Ngân trở xuống, không hề có một động thái, một tiếng nói nào để bênh vực các nạn nhân. Và như thế, tiếng nói lương tâm chức nghiệp của nhà lập pháp Tô Thị Phần vang lên trong tòa nhà Quốc hội Đài Loan hôm 30 tháng 9 vừa qua mãi mãi là biểu tượng tố cáo nổi ô nhục của tập đoàn thống trị Cộng sản Hà Nội, trực tiếp cái gọi là cơ cấu lập pháp của Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa VN hiện nay.

Quyết tâm tiến hành khởi kiện Formosa, bắt nó làm sạch biển, đền bù thỏa đáng cho mọi công dân làm kinh tế biển, rồi cút xéo vĩnh viễn khỏi Việt Nam !

BIỂU TÌNH là cho cả miền Trung và cả đất nước, tương lai

—Lm Trần Đình Lai 15-11-2016—

Những ngày qua, nhiều sự kiện đã dồn dập xảy đến trong đời sống xã hội và thông tin ở VN. Sự kiện mưa bão và nhất là các đập thủy điện xả nước bất thành linh gây lũ lụt dồn dập ngập lụt ba tỉnh Miền Trung VN rồi sự kiện bầu cử Tổng thống lần thứ 45 của Mỹ... đã ảnh hưởng không nhỏ đến hệ thống truyền thông VN. Và dường như người ta đã quên mất nỗi đau đớn và tai họa khủng khiếp của người dân VN với thảm họa môi trường Miền Trung gây ra bởi Formosa.

Chúng tôi xin trở lại vấn đề này với cuộc gặp gỡ linh mục Pet. Trần Đình Lai, người đã dẫn đầu cuộc biểu tình hàng chục ngàn người tới phản đối Formosa (FMS) vào đầu tháng 10 mới đây:

J.B Nguyễn Hữu Vinh: Người ta cảm nhận những nỗi đau lớn nhất cũng như là những thiệt hại về tinh thần, về thể xác cũng như sự nguy hại và sự lo lắng nhất đối với FMS. Thảm họa ở miền Trung với thủ phạm FMS. Vậy thì cuộc biểu tình hôm vừa rồi, mục đích chính là biểu thị vấn đề gì và người dân hiện nay họ mong muốn điều gì nhất?

Lm Pet. Trần Đình Lai: Điều họ mong muốn đó là môi trường biển được làm sạch lại. Nhiều người họ nói rằng dù gì thì gì, dù làm như thế nào nhưng mà biển không sạch lại và cá không sống thì chưa đảm bảo được cái gì cả.

NHV: Cho đến hiện nay thì Nhà nước đã nhận 500 triệu đôla và lên kế hoạch để trước đó là hỗ trợ và đền bù này khác nhưng mà chính thức thì Nhà nước chưa đứng ra nhận trách nhiệm, gọi là sẽ đứng ra thay mặt FMS để đền bù. Theo văn bản chính thức là chưa, họ chỉ có văn bản về hỗ trợ, về những thứ nợ thứ kia hoặc là đền bù nhưng với danh nghĩa thì không hiểu đây là Nhà nước họ làm giúp FMS? Hay là Nhà nước thay mặt FMS để đền bù cho người dân? Bởi vì thảm họa môi trường miền Trung theo như con được biết thì là vô cùng lớn.

Ảnh hưởng không chỉ có về hiện nay, về đời sống, về mọi mặt không chỉ là những người trực tiếp với biển, những cái dịch vụ đi theo như là từ vận tải, từ du lịch, tất cả mọi mặt đều sống. Theo cha thì có cần thiết phải phân định một cách rõ ràng về cái trách nhiệm và nghĩa vụ của người đứng ra đền bù?

Lm TĐL: Tôi với những người ở đây rất là ngạc nhiên và cũng không thể hiểu được, tại sao FMS là một công ty nước ngoài, đầu tư thì nó có luật của nó. Tại sao lại gây ra một cái thảm họa khủng khiếp như thế mà Nhà nước hoàn toàn đứng về phía nó và thậm chí còn ra mặt rõ ràng là bảo vệ FMS chứ không hề đứng về phía người dân gì cả.

Cái đây là cái người dân rất là bức xúc, rất là buồn và rất là đáng tiếc cho một chính phủ. Nó không tương đương, một công ty nó tương đương với một tập đoàn, hoặc là nó đầu tư vào đâu thì có những cái trọng tài thẩm quyền ở đó để giải quyết. Đằng này cả một Chính phủ, một quốc gia 100 triệu mà đi làm đây tớ cho một anh bỏ vào đó mấy tỉ đô la. Quá là khủng khiếp, quá là ô nhục. Tôi không chấp nhận cái điều đó, nó khó hiểu quá.

NHV: Thừa cha là bởi vì nếu như VN chỉ có một FMS thì người ta có thiếu hiểu điều đấy được. Một công ty ở nước ngoài đầu tư vào VN có thể hiểu được điều đó rằng là Nhà nước cũng rồi rồi, không có việc làm, thì có thể đứng ra để giải quyết. Nhưng khi có hàng trăm doanh nghiệp, có những tranh chấp không phải chỉ về môi trường mà về những vấn đề khác nữa thì nó có thể đứng ra để làm những việc đó hay không? Đây là một câu hỏi.

Nhưng cái chính là công việc của người dân hiện nay ở những khu vực này cũng như tất cả mọi người, qua cuộc biểu tình vừa qua thì người ta đặt ra câu hỏi: Cuộc biểu tình đó, có phải thông điệp đó chỉ dành riêng cho giáo dân hay là cho tất cả mọi người gửi đến FMS

và gửi đến chính quyền VN rằng đó là nguyện vọng của người dân trong cái thảm họa này?

Lm TĐL: Cái đó là cho tất cả miền Trung và cho cả dân tộc và cho tương lai những thế hệ con Việt chứ. Đâu phải là chỉ người Công giáo đâu. Có phải đâu phải chỉ anh mà thôi đâu.

Chúng tôi là những người sáng Chúa nhật quy tụ để dâng thánh lễ và sau thánh lễ chúng tôi đi, tức là có đồng bộ, có đồng người để đi một lúc, để nói lên một tiếng nói cho đồng thuận, chứ không phải là một mình Công giáo mà mục đích là cho người Công giáo đâu. Cho cả dân tộc, cho miền Trung và cho thế hệ tương lai của con dân Việt nữa.

Tôi đề nghị chính phủ có những cái thông báo rõ ràng chi tiết hướng dẫn dân. Bây giờ trong tình trạng hoang mang như thế, dân phải làm như thế nào? Và chính phủ có trách nhiệm và cam kết sẽ phục vụ dân trong tư cách gì và như thế nào?

Cái thứ ba nữa, thực sự ra ai cũng biết rằng những thảm họa trên khắp thế giới, kể cả những người văn minh như Mỹ, như Nhật, khi động đất, khi bị khủng bố, người ta kêu gọi cả thế giới ủng hộ.

Tại sao VN mình cũng là Chính phủ, cả một chuyện xảy ra như thế, Bộ Y tế biết cái thiệt hại, cái tầm mức và cái hệ lụy như thế nào, tất cả các bộ ngành, các chính phủ đều biết đến nhưng tại sao không kêu gọi quốc tế giúp đỡ. Tại sao thậm chí ngăn cản không cho các tổ chức dân sự xã hội vào và các tổ chức phi chính phủ vào để cứu dân? Mà đang còn gây khó dễ, đang còn nói rằng do Việt Tân xúi giục, do người này người khác kích động. Tôi nghĩ rằng không phải là chính phủ của dân, mà không phải là do dân hoặc là vì dân mà làm việc, mà làm đây tớ cho những phe lợi ích, cho lợi ích nhóm, cho những người mà họ nhận được nhiều bổng lộc, nhiều tiền chứ không phải phục vụ dân.

Tôi rất buồn vì điều đó và tôi nghĩ rằng bắt buộc chính phủ phải có thái độ đúng đắn và chỉnh đốn nếu không thì dân lại thiệt thòi và rất là tai hại cho các cái chính trị và cho dân tộc Việt.

Quyền tự do của Phan Anh

.....*Ngô Nhân Dụng* 03-11-2016.....

Chúng tôi được đọc một lá thư riêng cảm động, xin mạn phép trích dẫn và không ghi tên tác giả: “Những ngày ở miền Trung trong nửa tháng vừa rồi, chúng kiến những đoàn xe cứu trợ tấp nập đến với vùng lũ, mình vô cùng cảm động. Trong một xã hội loạn lạc, nhiễu nhương và nhiễu thứ tồi tệ, tình người của chúng ta vẫn sống, ươm mầm cho tương lai phía trước.”

Những đoàn người cứu trợ tấp nập đến với vùng lũ lụt, đó là cảnh chúng tôi đã chứng kiến cũng vào tháng Mười 1964, sau “trận bão năm Thìn” làm tràn ngập miền Trung từ Quảng Nam vào Bình Định. Năm đó, các ban đại diện sinh viên thuộc nhiều phân khoa đại học và các trường trung học ở Sài Gòn, cùng với những hội đoàn tư như Hướng Đạo, Thanh Niên Thiện Chí, Thanh Sinh Công, vân vân, đã tự động đứng ra lạc quyền cứu trợ đồng bào. Họ không cần xin phép ai hết, đi xin gạo, xin tiền, quần áo, thuốc men, vân vân, rồi tìm cách đem ra miền Trung. Một nhóm sinh viên đã xin gặp cụ Phan Khắc Sửu, lúc đó cầm đầu chính phủ, và ông bộ trưởng Xã hội để xin nhà nước giúp phương tiện di chuyển. Hai vị không những hứa can thiệp nhờ máy bay quân đội chuyên chở mà Bác sĩ Phan Quang Đán, bộ trưởng Xã hội, còn ra lệnh các ty Xã hội ở các tỉnh trao những phẩm vật cứu trợ của bộ cho các sinh viên, học sinh phân phối. Ông đồng ý rằng các bạn trẻ tình nguyện đi giúp ích có thể đưa các đồ cứu trợ tới người dân hữu hiệu hơn guồng máy công chức. Ít nhất, không sợ thất thoát vì tham nhũng, không sợ có cảnh thiên vị khi lập danh sách đồng bào nạn nhân để trao các món quà.

Tháng Mười 1964, tôi đã sống gần một tháng ở Bình Định, cùng hơn 100 sinh viên, học sinh, nhóm đông nhất là học sinh Cao Thắng. Tất cả các sinh viên, học sinh và những người hướng dẫn đoàn đều phải mang theo lương thực tự túc, để khỏi mua tại những địa phương đang thiếu thốn, mà cũng không nhờ bộ Xã hội giúp tiền mua thực phẩm. Đoàn thanh niên chia làm hai, tới các quận Tuy Phước, An Nhơn, Bồng Sơn, Hoài Ân, trao các phẩm vật cứu trợ tới tay đồng bào – đêm đêm nghe tiếng súng từ mặt trận An Lão vọng tới và trong lúc đi đường vẫn lo bị Việt cộng phục kích, vì đoàn đi trên xe Diệt trừ Sốt rét của chính phủ.

Khi công việc cứu trợ chấm dứt, mọi người tự giải tán, không ai chờ được nhà nước cảm ơn, mà cũng không phải làm bản báo cáo nào cho bộ Xã hội. Đó là một thời mà mọi người còn tin nhau, biết tất cả đều vì việc nghĩa.

Bức thư tôi mới được đọc, trích dẫn trên đây, cũng kể một hoạt cảnh cho thấy guồng máy nhà nước hiện nay như thế nào. Người bạn kể: “Tối qua, bọn mình ngồi với một số quan chức địa phương cấp xã và huyện trong vùng lũ. Một người trong nhóm nghe điện thoại gọi từ Sài Gòn, hỏi về giá gạo để người ta tính toán số tiền cứu trợ. Viên quan chức nghe điện liền gọi cho một đại lý gạo. Nghe trả lời giá gạo là 8 ngàn rưỡi một ký. Vị quan chức trên hỏi xong rồi trả lời lại nhà hảo tâm kia, cho biết giá là 10 ngàn đồng một ký. Nhà hảo tâm từ Sài Gòn đồng ý ngay vì thấy giá gạo quá rẻ! Nhưng ở đây tôi biết gạo giá 8,500 đồng một ký là loại gạo rất tệ, người ta thường chỉ mua cho gà, lợn ăn!” Và anh khuyên: “...Nếu ai từ xa tới cứu trợ, nên liên hệ trực tiếp với những đại lý cung cấp gạo, nhu yếu phẩm ở địa phương vùng lũ, điều đình giá cả và cách vận chuyển; tránh tình trạng bị chặt chém và trao hàng xấu, quá hạn, kém chất lượng cho bà con...”

Bác sĩ Phan Quang Đán đã lo ngại về nạn tham nhũng, bớt xén, từ thời 1964, nhưng chắc ông không ngờ thời nay có một viên chức sống trong vùng lũ lụt mà đang tâm nói dối ngay trước mặt mọi người để tính ăn chặn tiền cứu trợ của đồng bào hảo tâm từ phương xa, cướp đi 15% số tiền mua gạo.

Nhưng các công dân Việt Nam thời nay cũng tự động vượt qua guồng máy thối nát đó khi muốn cứu giúp đồng bào.

Một công dân Việt Nam mới thi hành quyền tự do của mình, vượt lên trên guồng máy cai trị độc quyền, mà cuối cùng đảng và nhà nước Cộng sản phải chấp nhận công việc anh làm. Đó là ông Phan Anh, một người nổi tiếng trong nghề điều khiển chương trình, mà tiếng Việt bây giờ gọi là MC (đọc là Em Xi), viết tắt tiếng Anh Master of Ceremony. Quyền tự do được Phan Anh sử dụng là quyền cứu giúp nạn nhân những cơn mưa lũ và lụt lội liên tiếp ở vùng Quảng Bình và Hà Tĩnh.

Trước cảnh đồng bào gặp khó khăn, Phan Anh đã tự bỏ tiền túi 500

triệu đồng, tương đương với 25,000 Mỹ kim đi cứu trợ, trước khi kêu gọi mọi người đóng góp. Chỉ trong mấy ngày, anh nhận được 16 tỷ đồng, gần bằng \$800,000, hơn 30 ngàn lần số “tiền gây giống” anh bỏ ra! Báo chí trong nước đã gọi đây là “Hiện tượng Phan Anh!”

Hiện tượng Phan Anh là một cá nhân tự mình gây quỹ rồi đi cứu trợ đồng bào gặp nạn. Mọi người tin tưởng vào cá nhân anh, gửi tiền cho anh làm việc thiện. Hiện tượng này bùng lên nhanh chóng nhờ kỹ thuật thông tin trên Internet. Phan Anh dùng trang Facebook của mình để quyên thu và công bố kết quả các công tác cứu trợ. Trong cùng thời gian đó, các đoàn thể chính thức của chính quyền không quyên góp được số tiền tương tự, kể Hội Chữ thập Đỏ. Điều này cho thấy người dân Việt Nam không tin tưởng vào những tổ chức do đảng Cộng sản bảo trợ, qua Mặt trận Tổ quốc, mà ai cũng biết là một bộ phận của đảng.

Phan Anh không phải là người duy nhất, cũng không phải người đầu tiên tự động cứu giúp đồng bào gặp nạn. Bao nhiêu cá nhân và đoàn thể, hiệp hội, tôn giáo đã tự nguyện làm công việc này. Đài VOA cho biết một doanh nhân trẻ là ông Hoàng Bá, Sài Gòn, cũng tự đứng ra quyên góp và đích thân tới từng địa phương để trao tận tay bà con ở Hà Tĩnh và Quảng Bình từng chiếc phong bì tiền mặt. Anh Hoàng Bá cho biết có lúc đoàn cứu trợ đông tới 20 người, với các thanh niên đến từ Daklak, Sài Gòn, Đà Nẵng, Hà Nội, Vinh, Huế. Ở mỗi địa điểm, đoàn nhờ các cha xứ hoặc các vị sư hướng dẫn, không đi qua chính quyền. Cùng thời gian đó, một nhóm nhân sĩ, trí thức ở Sài Gòn, trong đó có những người nổi tiếng tranh đấu cho tự do dân chủ, như Giáo sư Trương Lai, ông Huỳnh Kim Bá, đã quyên góp với nhau đi về vùng lũ lụt Quảng Bình để đưa tiền giúp đồng bào bị nạn. Riêng một thôn Trung Thôn, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình, tính đến ngày 24 tháng Mười đã có 16 đoàn từ thiện từ khắp nơi đến trao quà giúp đỡ.

Năm 1964, Bác sĩ Phan Quang Đán chắc cũng không thể tưởng tượng được cảnh chính quyền thôn xã lại cướp đoạt tiền cứu trợ đã trao vào tay người dân bị nạn! Ở thôn Trung Thôn kể trên, một đoàn từ thiện từ Sài Gòn đến thăm ngày 22 tháng Mười, tặng 40 hộ dân có hoàn cảnh nghèo khó nhất và bị ngập nặng mỗi hộ 500 ngàn đồng. Cụ Lê Thị Liệu (87 tuổi) chưa kịp vui mừng thì ông bí thư chi bộ thôn đến thu lại 400 ngàn

đồng. Cụ bà Lê Thị Nuôi (75 tuổi) bệnh tâm thần, bị cầm đឹc từ nhỏ, bị ông phó trưởng thôn dọa “nếu không nộp thì những đợt cứu trợ sau gia đình tôi sẽ không có phần nữa,” theo lời anh Lê Vũ Thành, con trai bà Nuôi. Các hộ của bà Nguyễn Thị Quyên (90 tuổi), bà Phạm Thị Duyên (86 tuổi)... đều bị thôn thu lại 400 ngàn như vậy. Năm 1964, đoàn sinh viên học sinh chúng tôi cũng không bao giờ thấy cảnh chính quyền đi thu lại những món đồ cứu trợ từ tay các nạn nhân bão lụt như vậy!

Điều khác biệt chính giữa năm 1964 ngày xưa và bây giờ là chế độ Việt Nam Cộng hòa còn chấp nhận một “xã hội công dân.” Xã hội công dân thành hình do những người sử dụng quyền công dân của mình mà tập hợp lại để theo đuổi các mục đích chung, đứng ngoài tầm kiểm soát của nhà nước. Hai người lãnh đạo trong chính phủ thời đó, cụ Phan Khắc Sửu và Bác sĩ Phan Quang Đán, không ai hỏi giấy phép hay danh tính đoàn thể của những người cầm đầu phong trào cứu trợ do sinh viên học sinh tự động thành lập. Họ thành thật công nhận guồng máy nhà nước không hiệu quả bằng các nhóm tư nhân tự nguyện, và biết các công chức không vô tư, trong sạch bằng các bạn sinh viên học sinh! Ngày nay, Cộng sản là một chế độ “toàn trị,” một đảng độc quyền kiểm soát mọi sinh hoạt trong xã hội.

Năm nay, hiện tượng một phong trào tự động cứu trợ đồng bào Quảng Bình, Hà Tĩnh của hàng trăm hàng ngàn người hảo tâm đánh dấu một biến chuyển quan trọng trong xã hội. Những người Việt Nam đó đã tự động thi hành một số quyền tự do căn bản mà không cần xin phép đảng cũng như nhà nước. Theo tinh thần trọng pháp cả thế giới công nhận, các công dân được tự do hành động, nếu pháp luật không cấm đoán. Hiện tượng Phan Anh cho thấy các công dân Việt Nam đã đứng lên giành lấy quyền tự do của mình.

Con người có quyền tự do giúp đỡ lẫn nhau, đó là một quyền làm người căn bản. Nếu không giúp nhau trong những lúc khốn khó thì không phải là người. Nhưng nếu muốn giúp nhau mà bị cấm đoán, không được phép làm, thì có đáng gọi là người nữa hay không?

Nhưng khi muốn giúp đỡ những nạn nhân bão lụt thì phải kêu gọi nhiều người góp sức. Do đó, phải được thi hành quyền tự do phát biểu. Muốn thực hiện việc cứu trợ hàng trăm ngàn đồng bào thì cần có nhiều người góp công, góp sức, tập hợp lại, đem tiền bạc và phẩm vật tới tay các

nạn nhân cần giúp. Do đó, muốn giúp người cũng phải có quyền tự do hội họp và lập hội. Phan Anh, Hoàng Bá và những người khác đã tự động thể hiện tất cả những quyền tự do đó một cách thân nhiên. Họ chứng tỏ khi cần thiết, các công dân có thể tự thi hành các quyền tự do căn bản, không sợ hãi, không cần xin ai cho phép cả.

Xin nhắc lại một câu đã dẫn trên: “Trong một xã hội loạn lạc, nhiều nhượng và nhiều thứ tồi tệ; tình người của chúng ta vẫn sống, ươm mầm cho tương lai phía trước.” Một phong trào nhân dân tự phát đang mang lại một niềm hy vọng chung cho dân tộc, cường quyền không thể nào ngăn cản.

(Người Việt)

Người dân xã Thạch Hạ phẫn nộ vì không được đền bù thảm họa môi trườngCTV Danlambao 09-11-2016.....

Xã Thạch Hạ thuộc huyện Thạch Hà, Tp Hà Tĩnh, có dân số 1572 hộ dân với hơn 6574 nhân khẩu, trong đó hơn 60% là người theo đạo Công giáo. Đây là một trong những xã bị thiệt hại nặng nề sau thảm họa môi trường biển do Formosa cũng như lũ lụt do các nhà máy thủy điện trên địa bàn tỉnh Hà Tĩnh xả lũ gây ra.

Thời gian gần đây, người dân xã Thạch Hạ đã nhiều lần đến UBND Tp Hà Tĩnh để yêu cầu được tiếp xúc lãnh đạo TP với nguyện vọng được bồi thường thiệt hại do hậu quả “nhân tai” gây ra.

Xin được nhắc lại vụ việc ngày 25-10-2016, khoảng gần 100 người đã kéo lên UBND Tp Hà Tĩnh để nộp đơn khiếu kiện về việc không được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra trong vụ thảm họa môi trường biển tại bốn tỉnh miền Trung. Tuy nhiên họ đã bị ngăn cản ngay tại cổng UBND Tp. Trước sự kiên quyết của người dân nơi đây, lãnh đạo Tp Hà Tĩnh đã buộc phải cử cán bộ đứng ra hứa hẹn sẽ tổ chức buổi họp để giải trình vụ việc với người dân xã Thạch Hạ.

Lời hứa của cán bộ nhà sản có tin được không?

Sau lời hứa từ một cán bộ của nhà cầm quyền Cộng sản Hà Tĩnh, người dân đã mòn mỏi chờ đợi nhưng mãi không thấy lời hứa được

thực hiện. Đến ngày 07-11-2016, hơn 50 người dân xã Thạch Hạ một lần nữa lại phải kéo đến UBND Tp Hà Tĩnh để chất vấn nhà cầm quyền về việc tại sao họ không được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra. Một lần nữa người dân vẫn không được vào trong UBND Tp để tiếp xúc cán bộ mà phải đứng dưới cơn mưa phía bên ngoài cổng hơn một tiếng đồng hồ, để rồi sau đó cũng chỉ nhận được lời hứa từ ông Trần Quốc Đạt -chánh văn phòng kinh tế tỉnh- sẽ sớm có cuộc họp vì hiện nay cán bộ tỉnh đang bận công tác.

Đến hẹn lại lên, chiều ngày 08-11-2016, hơn 100 người dân xã

Thạch Hạ đến UBND Tp để làm việc với lãnh đạo tỉnh Hà Tĩnh. Một điểm khá bất ngờ: ngoài việc đòi bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra, một số hộ dân nuôi cá trong lồng bè tại xã Thạch Hạ đã yêu cầu bồi thường thiệt hại do các nhà máy thủy điện trong địa bàn tỉnh Hà Tĩnh xả lũ gây ra trong các ngày 15 và 16-10 vừa qua. Được biết xã Thạch Hạ có nhiều hộ dân nuôi cá lồng bè, cá nuôi chủ yếu là cá mú, cá hồng mỹ, cá chẽm... Sau đợt xả lũ vừa qua, Hà Tĩnh đã ngập chìm trong lũ suốt nhiều ngày, cá nuôi từ các lồng bè của nhiều hộ dân cũng bị “lũ thủy điện” cuốn trôi khiến thiệt hại ước tính lên đến vài trăm triệu mỗi hộ nuôi cá. Chính vì thế, các hộ nuôi cá này đã yêu cầu được bồi thường thiệt hại. Có lẽ điều này đã làm cho nhà cầm quyền Hà Tĩnh lúng túng trong cách xử lý vụ việc.

Trước áp lực bởi người dân liên tục kéo lên UBND TP đòi bồi thường thiệt hại do Formosa, cộng thêm “điểm bất ngờ” khi người dân đòi bồi thường do “lũ thủy điện” gây ra, nhà cầm quyền đã buộc phải tổ chức buổi họp tiếp xúc đối thoại với người dân xã Thạch Hạ vào ngày 09-11-2016.

Khoảng 9 giờ sáng ngày 09-11-2016 đã diễn ra cuộc đối thoại giữa UBND Tp Hà Tĩnh và người dân xã

Thạch Hạ. Trong buổi tiếp xúc, phó Chủ tịch Tp Hà Tĩnh cho rằng “người dân xã Thạch Hạ không đưa ra được số liệu, dữ liệu chứng minh thiệt hại do Formosa gây ra, vì thế bà con không phải là “đối tượng” được hưởng đền bù hay hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp theo quyết định 1880/QĐ TTg. Còn về thiệt hại do lũ gây ra, khiến cá nuôi trong lồng bè bị cuốn trôi, tình chưa nhận được báo cáo. Tuy nhiên tất cả vụ việc trên, tỉnh sẽ xem xét, rà soát và đánh giá tình hình, sau đó sẽ thông tin đến bà con”.

Theo quyết định 1880/QĐ TTg do ông thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc ký ngày 29-09-2016, trong đó bốn tỉnh miền Trung được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra là các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế. Đến nay một số huyện xã tại bốn tỉnh thành này đã nhận được một phần hỗ trợ hoặc đền bù thiệt hại. Tuy nhiên người dân xã Thạch Hạ lại không nằm trong diện được hỗ trợ hay đền bù thiệt hại dù đây là một xã thuộc thành phố Hà Tĩnh và cũng là xã bị thiệt hại nặng do thảm họa môi trường gây ra.

Sau buổi đối thoại, người dân Thạch Hạ đã rất phẫn nộ vì cách làm việc vô trách nhiệm của nhà cầm quyền Hà Tĩnh, bởi sau nhiều lần hứa hẹn, nay họ lại tiếp tục phải chờ đợi cái gọi là “đánh giá, rà soát tình hình” từ phía cơ quan chức năng của nhà cầm quyền. Cuộc sống người dân xã Thạch Hạ đã khốn đốn vì thảm họa môi trường, nay thêm “nhân tai” và “lũ thủy điện” đã làm cho nhiều hộ dân rơi vào cảnh nợ nần và lâm than. Họ đòi được bồi thường thiệt hại là một chuyện chính đáng, nhưng dưới sự cai trị của chế độ Cộng sản, đòi hỏi của họ lại được cho là không thỏa đáng. Được biết một số xã lân cận như xã Thạch Sơn, Thạch Long... đã được nhận đền bù thiệt hại do thảm họa môi trường. Vậy tại sao người dân xã Thạch Hạ không nằm trong diện được bồi thường? Một vài ý kiến cho rằng nhà cầm quyền đã phân biệt đối xử trong chuyện đền bù do Formosa gây ra, hơn nữa xã Thạch Hạ lại là một xã có hơn

60% dân số là người Công giáo. Vì lẽ nào đó nhà cầm quyền không muốn những người Công giáo được hưởng quyền lợi bình đẳng trong một xã hội do Cộng sản nắm quyền. Còn nhớ nhà cầm quyền Hà Tĩnh đã từng bác đơn khởi kiện của người giáo dân xứ Phú Yên vào tháng trước, nay lại tỏ ra đối xử bất bình đẳng trong việc đền bù thiệt hại do Formosa gây ra với người dân xã Thạch Hạ, phải chăng vì họ là người Công giáo?

Người Công giáo không có chủ trương hoạt động chính trị cũng như luôn chọn giải pháp ôn hòa để xử lý những sự cố hay biến cố xảy ra trong cuộc sống của họ. Nhưng nếu lấy cớ đó để áp đặt và bức hại người Công giáo thì Cộng sản sẽ vấp phải sai lầm nghiêm trọng. Bởi lẽ Cộng sản hiền hơn ai hết trong thời điểm hiện tại, tập thể người công giáo tại là một đối trọng có thể làm nên cuộc thay đổi thể chế tại Việt Nam. Nếu Cộng sản không tin, hãy cứ ức hiếp, hãy cứ đàn áp người Công giáo và hãy chờ xem họ sẽ làm gì.

danlambaovn.blogspot.com

DÂN OAN THỦ THIÊM **biểu tình trước VP chính phủ, thủ tướng, quốc hội tại Hà Nội** **—Dân Oan Thủ Thiêm 28-10-2016—**

Việc ăn cướp này đã kéo dài suốt 20 năm nay! Vì quá sức chịu đựng và kẻ cướp ý có ô dù bao che còn thách đố người dân: Có giỏi thì ra Hà Nội mà tố cáo, xem có đủ tiền bạc để đi và có gì ăn để mà ở Hà Nội tố cáo lâu dài!

Nhóm 63 hộ dân thuộc dự án Khu Đô thị mới Thủ Thiêm quận 2 thành phố Hồ Chí Minh, đã tập trung tại Hà Nội từ ngày 24-10-2016. Chưa được Ban tiếp dân TW đảng và nhà nước tại số 1 Ngô Thời Nhậm, Hà Đông giải quyết đúng theo pháp luật, nên sáng ngày Thứ Năm 27-10-2016 đã tập trung tại văn phòng chính phủ, thủ tướng và quốc hội để tố cáo việc cố tình làm trái pháp luật, cố tình chà đạp luật pháp, không chấp hành nghị quyết của đảng, tức là chống đối đảng, để ăn cướp nhà đất và tài sản của dân nghèo đem chia cho nhau để kinh

doanh, kiếm lời trên mồ hôi nước mắt và xương máu của nhân dân. Nhưng không được bất cứ cấp nào xem xét, giải quyết.

Dân nghèo tại Thủ Thiêm bị cướp, bóc lột tới nhiều lần:

- 1- Bị cướp, bóc lột mất nhà và đất
- 2- Bị cướp, bóc lột lần 2 khi phải mua nơi ở mới với giá cao.
- 3- Bị cướp, bóc lột lần 3 khi phải mua chung cư chất lượng thấp giá cao.
- 4- Bị cướp quyền khiếu kiện.
- 5- Bị cướp quyền làm người.
- 6- Khiếu nại thì bị chụp mũ làm chính trị, luôn rình rập, theo dõi, hù dọa... cài cắm người, trà trộn với dân oan để phá rối...
- 7- Không có tiền để đi khiếu kiện, phải đi vay mượn. Thì bị quy chụp là nhận tiền của thế lực thù địch, phản động...
- 8- Nhờ người tư vấn pháp luật để khiếu kiện thì bị cho là bị kẻ xấu kích động xúi giục...
- 9- Không chịu nhận tiền đền bù, bị cho là chây ỳ, không hợp tác với kẻ cướp.

Lý do mà nhóm lợi ích đưa ra, ngụy biện cho việc ăn cướp của

minh là:

I- Khu Đô thị mới Thủ Thiêm có tính đặc thù, vì: diện tích đất bị thu hồi lớn, qui mô giải tỏa di dời hơn 14.000 hộ, chưa có khu tái định cư cho người dân và việc bồi thường kéo dài nhiều năm... (Tất cả những điều này cho thấy năng lực quản lý yếu kém của chính quyền! Tại sao việc không đủ khả năng thực hiện dự án của chính quyền lại bắt người dân phải gánh chịu!? 160 ha tái định cư của dân chia cho 64 dự án, theo kết luận của thanh tra thành phố, rồi báo cáo là không có đất tái định cư! Dự án lớn, nhưng lại lấy thêm hàng trăm ha tại An Phú, Cát Lái, Thạnh Mỹ Lợi... Cố tình vi phạm Quyết định 367/TTg.

“Dự án chỉ mới triển khai thu hồi đất, chưa có kế hoạch đầu tư tổng thể các hạng mục công trình theo qui hoạch của dự án, nên

không lập phương án chi tiết cho từng dự án thành phần. Đồng thời, do tính đặc thù của dự án, nên không thể điều tra hiện trạng, xác minh nguồn gốc pháp lý nhà đất và tính giá trị bồi thường, hỗ trợ cho toàn bộ số hộ bị ảnh hưởng để xác lập dự toán chi phí bồi thường, hỗ trợ, xây dựng và trình duyệt phương án bồi thường, hỗ trợ theo trình tự thủ tục của Nghị định 22/1998/NĐ-CP được!” Nguyên văn kiến nghị số: 6087/UBND-PCNC ngày 23-11-2009 (trang 5) của UBND thành phố HCM, do Phó Chủ tịch thường trực Nguyễn Thành Tài ký là bản kiểm điểm, là lời thú tội và là bằng chứng cho thấy chính quyền cố tình vi phạm pháp luật! Cố tình có chủ đích; không áp dụng và vi phạm luôn cả Nghị định 22/1998/NĐ-CP. Thông báo 561/TB-VP ngày 04-8-2009 cũng chính thức thừa nhận điều này.

II- Ngày 10-06-2016 trước sự hiện diện của các cơ quan trung ương và báo đài trong buổi tiếp 41 hộ dân, thành phố lại ngụy biện, cho rằng không giải quyết khiếu nại được là vì:

Khu Đô thị mới Thủ Thiêm có tính đặc biệt, vì kéo dài nhiều năm, từ 1996, hơn 20 năm và kéo dài qua nhiều nhiệm kỳ, chủ yếu là triều đại của Lê Thanh Hải (tên họ Lã chuyên dùng bàn tay sắt để ăn cướp, sau đó chia cho nhau, tạo vây cánh, tạo ô dù, thành nhóm lợi ích, cùng hội cùng thuyền, nên không quyền lực nào dám đụng chạm).

KĐTMTT chỉ là DA phân lô bán nền Dự án khu dân cư phía bắc 89 ha. Quyết định số 1395/QĐ-UBND ngày 31-3-2015 của UBND Thành phố ban hành về phê duyệt dự án Đầu tư xây dựng hạ tầng kỹ thuật Khu dân cư phía Bắc (khu chức năng số 3 và số 4) và hoàn thiện đường trục Bắc - Nam (Quyết Định 3345/QĐ-UBND ngày 08-7-2015 UBND thành phố Hồ Chí Minh do ông Nguyễn Hữu Tín phó Chủ tịch ký ban hành v/v giao đất cho Công ty Cổ phần Đầu tư Hạ tầng Kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh để thực hiện việc đầu tư xây dựng hạ tầng kỹ thuật Khu dân cư phía Bắc dự án Đại Quang Minh cả trăm ha.

Khu dân cư đa chức năng Đại Quang Minh đô thị Sala (Không công khai QĐ).

Empirecity (khu đô thị đế quốc) làm rõ bản chất của KĐTMTT.

Không có cảnh người bóc lột người, nhưng là cướp đúng kiểu đế quốc thực dân. Nhiều hộ dân, trong đó có cả các gia đình thương binh, liệt sĩ, có công với cách mạng, được UBND quận 2 ban hành **quyết định đền bù với giá 0 (không) đồng!** Có chế độ nào trên thế giới mà đền bù cho dân 0 đồng, sau đó đem bán lại khoảng 200 triệu đồng/1m2?

Hiện nay đang có phong trào chống tham nhũng, nên dân oan Thủ Thiêm hưởng ứng. Nếu không diệt được đại án tham nhũng này, do đại tham quan Lê Thanh Hải, không để tên họ Lã này hạ cánh an toàn, làm người tử tế, để ăn hưởng trọn tài sản đã ăn cướp.

danlambaovn.blogspot.com

DÂN OAN THỦ THIÊM QUYẾT ĐÒI CÔNG LÝ ĐẾN CÙNG

Hòa Ái, RFA 2016-11-02

Hơn 60 hộ dân thuộc Dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm biểu tình trước VP Chính phủ, Thủ tướng và Quốc hội, vào hôm 28 tháng 10. Vì sao họ phải từ Sài Gòn ra Hà Nội biểu tình và kết quả của cuộc biểu tình ôn hòa này như thế nào?

Cưỡng chế khg đúng pháp luật

Giống như bao đối tượng thuộc các dự án quy hoạch đô thị không được đền bù thỏa đáng khắp mọi tỉnh, thành ở Việt Nam, hàng ngàn hộ dân thuộc Dự án Khu Đô thị mới Thủ Thiêm buộc phải nhận số tiền đền bù ít ỏi chỉ bằng 5% giá trị bất động sản thực tế theo Nghị định 22/1993-Luật Đất đai để di dời.

Trong khi đó, 63 hộ dân tại 5 khu phố, trong phạm vi các phường An Khánh, Bình An và Bình Khánh lại vẫn bị cưỡng chế dù nằm ngoài khu vực quy hoạch. Chị Phạm Thị Vinh, một cư dân ở đây, nói với đài Á Châu Tự Do đã nhận được thông báo cưỡng chế đến lần thứ 5: “Nhà tôi ở Khu phố 1, phường Bình An, không nằm trong ranh quy hoạch.

Nhưng chính quyền Quận 2 không có phương án bồi thường cho dân, chỉ thông báo cưỡng chế, vì nằm ngoài ranh nên không có ngân sách bồi thường. Tôi phải đi đòi công lý, qua thành phố khiếu nại suốt năm dài, chả làm ăn được gì. Cuối cùng họ cho xây dựng công trình.”

Kể từ khi Dự án Khu Đô thị mới Thủ Thiêm được Thủ tướng Chính phủ phê duyệt tại quyết định số 367/TTg hồi đầu tháng 6 năm 1996 cho đến nay, đời sống của nhiều người dân ở Thủ Thiêm bỗng dưng trở nên khó khăn. Suốt 2 thập niên qua, họ không thể an tâm làm ăn sinh sống, họ không thể sửa sang, xây cất nhà cửa và họ phải sống trong điều kiện vô cùng tệ hại.

“Chuyện đương nhiên là không cho xây cất, sửa chữa gì hết. Nhưng điều quan trọng do dự án cứ tiến hành xây dựng khiến cho bị ngập nước, không có điện nước nên đời sống người dân gặp nhiều khó khăn trở ngại. Cứ đào hố đủ thứ nên khu vực hoàn toàn bị ngập lụt thường xuyên. Đường cống thoát nước bít luôn. Bây giờ bết hết hết mấy đường cống luôn. Vì thế mà nước không thoát được. Chỉ khi nào trời khô ráo thì nước tự rút vào lòng đất chứ không thoát được”.

Chia sẻ với RFA, những người dân ở Thủ Thiêm này cho biết họ đi khiếu nại khắp các cơ quan công quyền trong 20 năm qua, nào là cấp phường, Quận 2, Sở Tài nguyên Môi trường, Ủy ban Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh. Nhưng những tờ đơn của họ không bao giờ được giải quyết.

Vào ngày mùng 10-06-2016, báo VNExpress Online đăng tải thông tin Chủ tịch Ủy ban Nhân dân Thành phố, ông Nguyễn Thanh Phong, có cuộc đối thoại với 63 hộ dân về các phản ánh bất cập trong thu hồi và giải phóng mặt bằng, không đúng quy định pháp luật của dự án Khu Đô thị mới Thủ Thiêm.

Tại buổi đối thoại, Phó giám đốc Sở Quy hoạch và Kiến trúc Thành phố Hồ Chí Minh, ông Trương Trung Kiên lập luận bản đồ quy hoạch mà người dân trưng dẫn không đúng theo diện tích của dự án hiện tại. Và kết thúc buổi đối thoại,

Chủ tịch UBND Tp HCM cho rằng có sự khác biệt giữa các hộ dân với cơ quan chức năng liên quan đến tài liệu và chứng cứ của dự án; đồng thời yêu cầu UBND Quận 2 nhanh chóng giải quyết khiếu nại của các hộ dân Thủ Thiêm.

Tổ cáo sai phạm, tham nhũng

Tuy nhiên, cuộc sống bất ổn định của họ vẫn cứ trôi qua trong tuyệt vọng khi tiến độ xây dựng dự án ngày càng gia tăng cũng như lệnh cưỡng chế ngày càng dồn dập. Và các hộ dân đi đến quyết định làm đơn tố cáo chính quyền Thành phố Hồ Chí Minh sai phạm, tham nhũng trong Dự án Khu Đô thị mới Thủ Thiêm hồi giữa tháng 9 năm 2016, dựa theo căn cứ các văn bản ban hành liên quan từ năm 1996 cho đến năm 2002, bao gồm: Quyết định 367/TTg của Thủ tướng Chính phủ, Nghị quyết số 18-NQ/TU của Ban Thường vụ Thành ủy, Quyết định số 13585/KTS-QH của Kiến trúc sư trưởng Thành phố Hồ Chí Minh; Quyết định số 1997/QĐ-UBND và Quyết định số 65/2002/QĐ-UB của Chủ tịch Ủy ban Nhân dân Tp Hồ Chí Minh.

Vì chờ đợi từ phía chính quyền thành phố trong mỗi mòn, hơn 60 hộ dân Thủ Thiêm ra Hà Nội những ngày cuối tháng 10 để khiếu kiện. Ông Cao Thăng Ca cho ban Việt ngữ đài RFA biết thông tin chi tiết diễn ra trong chuyến đi này:

“Sau khi dân oan Thủ Thiêm ra Văn phòng Tiếp công dân thì như thường lệ, người ta chuyên phủ đầu dân, người ta hù dọa thế này thế kia để dân nản lòng mà đi về.”

Quyết đòi công lý đến cùng

Do sự bức xúc dâng đến đỉnh điểm nên nhóm dân oan Thủ Thiêm vào hôm 28 tháng 10 giăng biểu ngữ biểu tình trước các văn phòng Chính phủ, Quốc hội và Thủ tướng. Những dân oan Thủ Thiêm tham gia biểu tình ngày hôm đó kể lại họ được đưa lên xe và chở về Văn phòng Tiếp Công dân ở Sôl Ngô Thị Nhậm. Tại đây, Trong buổi làm việc với sự hiện diện của Ban Tiếp công dân Trung ương và Văn phòng Chính phủ cùng Tổ công tác Ủy ban Nhân dân Tp HCM đã lập biên bản với 5 đại diện của 63 hộ dân Thủ

Thiêm: *“Các hộ dân nhất định không chịu đối thoại. Lúc đó, Chính phủ lập biên bản để giao cho Chính phủ giải quyết. Hồ sơ này đã có biên bản và có thông báo rồi. Theo đó, việc khiếu nại của dân Thủ Thiêm sẽ được Chính phủ phối hợp với các bộ, ngành để lập đoàn kiểm tra liên ngành cho việc kiểm tra đơn tố cáo của người dân.”*

Thông tin mới nhất chúng tôi ghi nhận được đoàn người của hơn 60 hộ dân Thủ Thiêm đã trở về nhà với hy vọng những nỗi oan ức của họ được giải quyết nhanh chóng để họ có thể an cư lạc nghiệp cùng lời khẳng định *“Người dân bây giờ, còn một số chúng tôi kiên trì quyết chiến tới cùng, sẵn sàng hy sinh cả tính mạng cho đến khi nào phải đòi, tìm được công lý thì mới thôi.”*

rằng chính quyền Tiên Lãng sai toàn diện trong vụ cưỡng chế gây chấn động dư luận trong và ngoài nước này, cũng như yêu cầu sớm khởi tố, điều tra cán bộ đã chỉ đạo phá nhà ông Vươn.

Thế nhưng, với hy vọng nỗi oan ức do mất nhà cửa, ruộng vườn, đất đai của tổ tiên sẽ được Chính phủ nhanh chóng giải quyết sau vụ án “Tiếng súng Tiên Lãng”, những dân oan rơi vào bế tắc và tuyệt vọng không lâu sau đó vì người trực tiếp chỉ huy vụ cưỡng chế đất của ông Đoàn Văn Vươn là Giám đốc CA Hải Phòng, Đại tá Đỗ Hữu Ca được thăng hàm Thiếu tướng, còn bốn anh em gia đình họ Đoàn bị tù vì tội “chống người thi hành công vụ”.

Mới đây nhất, có thể nói “lịch sử lặp lại” với tính chất nghiêm trọng hơn trong vụ nổ súng hoa cải ở Đắc

NHỮNG TIẾNG SÚNG PHẢN ỨNG TRONG THỜI BÌNH

Hòa Ái RFA 10-11-2016

Tình trạng thu hồi, cưỡng chế đất đai sai pháp luật ngày càng trở nên tồi tệ và tràn lan ở Việt Nam đến mức người dân không còn kiên nhẫn đợi chờ vào những tờ đơn khiếu nại hay tố cáo mà họ phải liều mình, thậm chí sử dụng vũ khí tự chế để bày tỏ sự chống đối bất minh của cường quyền. Những người dân buộc nổ súng trong tuyệt vọng này, họ đáng thương hay đáng trách?

Những tiếng súng hoa cải

Kể từ hồi đầu năm 2012, khi tiếng súng hoa cải Đoàn Văn Vươn vang lên từ Cống Rộc, Hải Phòng như một dấu hiệu bày tỏ sự phản kháng cuối cùng đối với việc chính quyền địa phương tổ chức một cách quy mô để cưỡng chế gần 20 héc-ta đầm nuôi thủy sản, trồng cây ăn quả tại vùng bãi bồi ven biển mà gia đình họ Đoàn dày công tạo dựng với bao mồ hôi, công sức, nước mắt và chính cả mạng sống của người thân; không chỉ các hộ dân hàng xóm cùng hoàn cảnh không đồng tình với quyết định thu hồi đất của Ủy ban Nhân dân huyện Tiên Lãng mà hàng ngàn dân oan khắp mọi tỉnh, thành Việt Nam ít nhiều được an ủi sau tuyên bố của Thủ tướng đương nhiệm Nguyễn Tấn Dũng

Nông vào hôm 23-10-2016, khi người dân dù biết rằng sẽ vướng vào vòng lao lý nhưng vẫn buộc phải chọn cách thức phản kháng chống lại Công ty Long Sơn tự ý san ủi đất của họ.

Sau khi vụ việc xảy ra tại xã Quảng Trục, trong buổi gặp gỡ dân chúng ở đây vào hôm mùng 2 tháng 11, Phó Chủ tịch Ủy ban Nhân dân huyện Tuy Đức, ông Nguyễn Hữu Huân phát biểu: các ý kiến và nguyện vọng của bà con được ghi nhận đầy đủ và sẽ xem xét giải quyết quyền lợi chính đáng của họ. Tiếp đến, vào ngày mùng 4 tháng 11, Bí thư Tỉnh ủy Đắc Nông, ông Lê Diễn nói với báo giới trong nước rằng công ty Long Sơn không có quyền cưỡng chế đất của dân đang làm rẫy và đã coi thường pháp luật là tự ý san ủi mà không báo cáo cho chính quyền địa phương. Viện Kiểm sát tỉnh Đắc Nông cũng cho báo giới biết chưa nhận được đơn tố cáo và chưa thụ lý trường hợp nào người dân tố cáo Công ty Long Sơn hủy hoại tài sản, đánh người.

Trong khi đó, ban Việt ngữ đài Á Châu Tự Do tiếp xúc với một số cư dân địa phương qua điện thoại và được chia sẻ tình hình hiện đang rất

căng thẳng: “Từ khi xảy ra vụ đó đến giờ chính quyền ráo riết làm căng lắm.”

Đồng thời cho biết thêm người dân không được bén mảng đến khu vực Công ty Long Sơn tiến hành san ủi vào hôm xảy ra vụ nổ súng tự chế khiến 3 người thiệt mạng và 16 người bị thương hồi cuối tháng 10. Trả lời câu hỏi của Hòa Ái: đã bao giờ gửi đơn lên chính quyền khiếu nại hay tố cáo sai phạm hay không, các hộ dân đều cho biết họ đã nhiều lần gửi đơn đi nhưng chưa lần nào được chính quyền hồi đáp. Một người dân địa phương đề nghị Đài RFA không nêu tên, trình bày hoàn cảnh của các hộ dân bị Công ty Long Sơn san ủi đất bất hợp pháp, đặc biệt gia cảnh của 3 người nổ súng chống lực lượng san ủi đất, khi người chồng, người cha là trụ cột của gia đình bị truy bắt:

“Nói chung, con cái còn nhỏ. Họ phải bươn chải, đi làm thuê làm mướn mai đây một đó để kiếm sống, nuôi dưỡng hai, ba người con đang tuổi ăn tuổi học.”

Thảm trạng xã hội do cưỡng chế đất đai

Hòa Ái nêu vấn đề với Tiến sĩ Phạm Chí Dũng có phải các vụ nổ súng phản kháng như thế là hậu quả của quá trình Chính phủ Hà Nội giải quyết trì trệ các đơn khiếu nại và tố cáo liên quan lãnh vực đất đai trong suốt những thập niên qua tại Việt Nam? Từ Sài Gòn, tôi mừng 8 tháng 11, Tiến sĩ Phạm Chí Dũng nhận định: “Đó là quy luật. Năm 2012 khi xảy ra vụ Đoàn Văn Vươn, lúc đó dư luận còn có thể lên tiếng và phản nào đó bên vực cho cơ quan nhà nước. Nhưng đến các vụ sau này thì có thể nói tình trạng ‘luật rừng’ xảy ra ở quá nhiều địa phương. Chúng ta thấy vừa rồi ở khu vực Đắc Nông xảy ra xung đột giữa người dân với một công ty thôn tính đất của người dân. Người dân dùng súng hoa cải đã bắn thắng. Đây là hậu quả mà tôi nghĩ việc này xảy ra hầu như không tránh khỏi và sắp tới sẽ còn xảy ra nữa và sẽ còn dẫn đến rất nhiều tình trạng được coi là ‘chống người thi hành công vụ’. Lúc đó không phải là tiền đề nữa mà xã hội Việt

Nam đang tiến vào giai đoạn hỗn loạn. Hỗn loạn về mặt xã hội.”

Cùng quan điểm với Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, một số chuyên gia kinh tế, và nhà xã hội học, mà chúng tôi trao đổi về vấn đề liên quan, đều cho rằng pháp luật Việt Nam kém nghiêm minh trầm trọng đã đẩy người dân buộc phải phản ứng một cách tiêu cực trong tuyệt vọng. Tiến sĩ Trịnh Hòa Bình từng lên tiếng với RFA khi vụ việc anh Đặng Ngọc Việt vì không được bồi thường thỏa đáng đã nổ súng khiến 5 cán bộ của Trung tâm Phát triển Quỹ đất thành phố Thái Bình bị thương và thiệt mạng và anh cũng đã dùng chính cây súng gây án để kết liễu mạng sống của mình:

“Khâu quản lý hà khắc và cách ứng xử theo kiểu cường quyền, làm cho người dân không còn lối thoát. Trong phần lớn các trường hợp xảy ra thì đây là những người có trí thức, có hiểu biết, thậm chí có cả hiểu biết về pháp luật, không hề mù mờ. Những hành xử đó không xuất phát trên cơ sở của sự tâm tởi, một sự phản ứng thiếu tính toán mà những phản ứng đó có nghiến ngậm. Tạm gọi trong cuộc kéo co thì phần thua người dân đã dự liệu rồi, chứ không nghĩ là thắng. Và cuộc chiến đấu có thể xem như cuộc chiến đấu cuối cùng của họ theo ý nghĩa ‘bày trận nhưng mà lưng quay ra sông’, nhất thiết phải tiến tới để hoặc là được hoặc là mất”.

Dân oan sẽ chống cưỡng quyền bằng mọi giá?

Theo như trích dẫn các nhận xét vừa rồi về tình hình xã hội Việt Nam thời gian tới, nạn nhân trong những đơn khiếu nại tố cáo, mà Thanh tra Chính phủ tổng kết gần như 100% liên quan đến lãnh vực đất đai, sẽ chọn biện pháp chấp nhận hy sinh tính mạng để đòi công lý, điển hình qua lời tuyên bố của dân oan Thủ Thiêm “Chúng tôi kiên trì quyết chiến tới cùng, sẵn sàng hy sinh cả tính mạng cho đến khi nào phải đòi, tìm được công lý thì mới thôi” khi niềm tin trông đợi vào Chính phủ giải oan nổi mất mát tan nhà nát cửa của họ không còn nữa.

SẼ CÓ THÊM NỔ SÚNG NHƯ Ở ĐẮC NÔNG

Theo VOA 24-10-2016

Báo chí VN hôm 24/10 đưa tin thượng tướng Phạm Dũng, Thứ trưởng bộ CA, đã đến tỉnh Đắc Nông chỉ đạo việc điều tra vụ bắn chết 3 người và làm 15 người khác bị thương hôm 23/10. CA đã lên kế hoạch truy bắt ít nhất 4 nghi can xả súng. Riêng báo VnExpress cho hay 1 trong 4 nghi can có tên là Hoàng Văn Thắng đã bị tạm giữ ngay sau khi xảy ra vụ việc.

Vụ nổ súng xảy ra vì tranh chấp đất đai. Theo các tường thuật, sáng 23/10, một công ty có tên Long Sơn đã đưa hơn 30 nhân viên và máy móc đến san ủi vườn điều của một hộ dân ở xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức. Trên giấy tờ, khu vườn bị cho là nằm trong phần đất rừng được chính quyền giao cho công ty Long Sơn. Nhưng thông tin chưa được kiểm chứng từ dư luận địa phương cho rằng khu vườn đã hình thành nhờ công sức khai hoang của một số người dân.

Do tính chất phức tạp về nguồn gốc đất nên việc san ủi đã dẫn đến xô xát. Một nhóm người đã tấn công các nhân viên của công ty LS bằng súng tự chế khiến tổng cộng 18 người chết và bị thương, đều là nhân viên công ty.

Nhiều nhà hoạt động vì quyền đất đai và một số luật sư bày tỏ trên mạng xã hội rằng vì không có báo chí độc lập, tự do, nên tin bài tường thuật về vụ việc có nhiều điểm chưa rõ ràng. Tuy nhiên, họ vẫn nhận định rằng vụ việc là kết quả của luật đất đai có khiếm khuyết, kết hợp với cách hành xử bất công của chính quyền.

Luật sư Hà Huy Sơn nêu ý kiến với VOA: “Do nhà nước không thừa nhận quyền tư hữu về đất đai nên nó sinh ra những cái bất công. Nhà nước hoặc là cơ quan cấp huyện thì người ta có quyền bất cứ lúc nào có thể thu hồi đất của các cá nhân, các hộ gia đình. Đây là nguồn gốc sinh ra mất công bằng hay là sinh ra các cái mâu thuẫn. Trường hợp Đắc Nông cũng không nằm ngoài trường hợp đó”.

Nhà hoạt động Trịnh Bá Phương nói: “Các công ty, các doanh nghiệp được bảo kê bởi chính quyền, bởi CA thì họ tùy tiện cướp đoạt của người dân. Họ cướp đoạt trắng trợn không chỉ ở vụ Đắc Nông đó mà trắng trợn khắp nơi trên nước. Cướp đoạt như thế dẫn đến sự bức xúc của người dân là đã xảy ra nhiều. Vụ ở Đắc Nông thì em cho rằng gia đình đã không còn tin tưởng công lý VN sẽ bảo vệ quyền lợi cho họ”.

